

LINH THẢO

NĂM THÁNH 2000

Thư' Linh Thao

Kính thưa anh chị em linh thao thân mến,

Năm Thánh 2000 là Năm Toàn Xá, một hồng ân đặc biệt Thiên Chúa đã ban cho loài người ở thế hệ chúng ta. Ân sủng của Chúa là dấu chỉ thiêng liêng tăng thêm sức mạnh cho chúng ta mạnh dạn, vui vẻ, tràn đầy niềm tin bước vào ngưỡng cửa hy vọng Ngàn Năm Mới.

Dưới ánh sáng Tin Mừng của Chúa chúng ta đón nhận tràn đầy Phúc của Ngài, không phải chỉ bằng tiền bạc giàu sang mà chính là Tình Yêu Thiên Chúa, Ngài đã ban cho chúng ta và mong muốn chúng ta biết chia sẻ, trao ban lại cho mọi người. Chúa cũng cho chúng ta nhiều Lộc, không phải chỉ bằng những tước lộc cao sang quyền quý, nhưng cho chúng ta biết phát triển khả năng phục vụ tha nhân cách khiêm cung, quảng đại. Chúa cũng đã ban cho chúng ta Thọ, không phải chỉ sống lâu để thụ hưởng vật chất thế gian mà cho chúng ta sống có ý nghĩa, tràn đầy nhựa sống thánh thiện, sống đẹp lòng Ngài.

Chúng ta dâng lời cầu nguyện cảm tạ ơn Ngài, mỗi ngày thanh luyện bản thân, sống thân mật với Chúa, yêu mình và yêu tha nhân.

Qua những ngày tĩnh tâm linh thao Năm Thánh này, chúng ta xin dâng lên Ngài cuộc sống gia đình, Giáo hội, đất nước của chúng ta để Ngài luôn che chở, nâng đỡ ban an bình.

Kính chúc quý anh chị em một Năm Thánh tràn đầy thần khí của Chúa Thánh Thần.

TM. Ban Tổ chức các khóa Linh Thao

Trương

Trong số này

Thư linh thao	02
Gặp gỡ Thiên Chúa	03
Gặp Ngài	03
Đầu Xuân họp mặt	05
Ngàn hoa dâng Mẹ	07
Chào mừng cháu	08
Tôi đi linh thao	09
Cùng Mẹ bên Chúa	11
Ngộ	14
Cánh hoa trên ghềnh	15
2000 năm trước	18
Đức tin của tôi	19
YNhã mừng xuân	21
Bài ca Năm Thánh	22
Cảm mến tình Cha	23
Con có một Tổ Quốc	25
Đứng đó bên cạnh Chúa	27
Mừng ông	27
Ảnh tượng Mẹ	28
Nhớ Mẹ	28
Linh thao Nieheim	32
Quà tặng	36
Linh thao Tây Bắc Đức	37
Tạ ơn Mẹ	39
Chiêm niệm tranh ảnh	41
Tâm sự	42
Thông báo, nhắn tin	44
Hăm mình...	45
Yêu con	47
Danh sách tham dự viên	48
Mục đích các khóa ...	51
Nhạc Linh Thao	52

Địa chỉ liên lạc

của Đắc San Linh Thao

ÔB. Trương Xuân Sao

Gustavsburgerstr. 23

65462 Ginsheim Germany

Tel. 06144.3950

Email : truongxuansao@gmx.net

GẶP GỖ THIÊN CHÚA

nhiên, chỉ một liếc mắt, chỉ một lời nói, chỉ một nhịp thở, không cần phải nhiều lời. Vâng, đơn sơ lắm, đã bao lần ta cầu nguyện, nhưng ta không biết mình đã cầu nguyện.

Cầu nguyện cũng có những lúc chỉ như là một nhịp thở, một tác động hữu thể của mình, hay như một tiếng thở dài vì lo âu, hay như một giấc ngủ, một nụ cười vui sướng tạ ơn.

Vâng, có lẽ bạn nói : thường tôi nghĩ rằng cầu nguyện là xin ơn.

Phải, cầu nguyện cũng là một tiếng gọi, cũng là một lời xin, như là khí giới nâng đỡ tinh thần, như bàn tay dịu dàng của người mẹ hiền đang ru con ngủ, như một viên thuốc an thần đem lại sự an bình cho tâm hồn.

Như ta đã ý thức cầu nguyện không gì khác là một cuộc đối thoại giữa con người với Thiên Chúa, giữa thụ tạo với Đấng Sáng Tạo, giữa con cái với Cha trên trời.

Cầu nguyện là gặp Chúa, là tin tưởng phó thác, là cởi mở, là trao trọn - một tác động nói lên một lòng tin chắc chắn Chúa hiện hữu, Ngài thấy ta, đang nghe ta và sẵn sàng trả lời cho ta - nhất là Ngài hiểu ta hơn ai hết và yêu ta không ai bằng, nên Ngài rất gần gũi chúng ta.

Cầu nguyện thực là một sự đối thoại với một người đang hiện diện trước mặt ta, chứ không phải vô tri, không phải vì thói quen. Cầu nguyện là xác nhận rằng mình muốn chia sẻ cuộc sống - ngay những gì tận cùng lòng mình, mà không thể chia sẻ cho ai được, chỉ Ngài mới nghe, mới hiểu, mới có thể giúp đỡ chia sẻ với ta. Vì thâm tín rằng Ngài là Chân Lý, không sai, Ngài là Tình yêu, Ngài là ánh sáng.

Mọi sự chia sẻ cuộc sống một cách đơn sơ thầm kín, hay bên ngoài, một tác động Đức tin một cách sung mãn, một tác động thật tự

Như thế, cầu nguyện đòi hỏi một tâm hồn khiêm tốn, một tâm hồn không ích kỷ, một tâm hồn biết cho, vì cầu nguyện là ý thức rằng mình yếu đuối, mình hẹp hòi, mình cần có sự cộng tác của người khác, đặc biệt là của Chúa.

Nhưng cầu nguyện còn là một tâm sự của một người, nên cầu nguyện cũng là một cách phát biểu tình yêu mình cho đối tượng mến yêu.

Như thế chúng ta thấy cầu nguyện cũng cần ý thức, biết đối thoại bằng lời hay bằng tinh thần : Kìa Maria, Madalêna với Chúa trong vườn, Phêrô với Chúa trên bờ hồ, hai môn đệ trên đường Emmaus...

Cầu nguyện là tiếng nói của tâm tư, nên không phải chỉ những lúc vui vẻ hạnh phúc, nhưng cả những lúc đau buồn nhất của đời, ngay những lúc cảm thấy thất vọng, bất lực thất bại : Hai giọt lệ lăn trên gò má cũng là cầu nguyện; một tiếng la hét từ tâm cung cũng là một lời cầu

nguyện. Nhưng cũng có lúc tiếng nói trong
thình lạng tận tâm cung.

Như thế, cầu nguyện không phải chỉ đóng
khung trong các kinh quen đọc mà thôi,
nhưng tự bộc phát từ tâm trạng của cá nhân.
Cầu nguyện thực là diện đối diện với Thiên
Chúa và tâm sự với Ngài.

Đây chúng ta hãy nghe một tâm hồn cầu
nguyện: Lạy Chúa, để sáng danh Ngài,

* Xin ban cho con một ơn là biết : chỉ có một
sự đau khổ là làm người khác đau khổ, và ban
cho con biết : chỉ có một niềm vui là giúp anh
chị em con bớt đau khổ và được an vui.

* Xin ban cho con một tinh thần mềm dẻo, để
con biết tỏ ra thua thiệt còn hơn là làm đau
khổ người khác hay phải đổ vỡ...

* Xin ban cho con một tinh thần trung trực để
không bao giờ con cất nghĩa sự phiến khổ
người ta gây cho con như một sự dữ.

* Xin ban cho con một tinh thần đơn sơ để
con không phải là gánh nặng cho những người
sống chung quanh con.

* Xin ban cho con một con tim hăng nồng để
con luôn có thể cởi mở ngay trong những
người ghen ghét hay ganh tị con.

* Xin ban cho con một tâm hồn khiêm tốn để
con không trở nên cứng rắn, cộc cằn dù trước
những chỉ trích, những phán đoán táo bạo,
vội vàng.

* Xin ban cho con một tấm lòng quảng đại để
con chịu đựng những hẹp hòi, ích kỷ của tha
nhân.

* Xin ban cho con một ý chí kiên trì để con
nhân nại dù mệt nhọc, vô ơn.

* Xin ban cho con một ý chí sáng lạn, để chung
quanh con không ai chán nản, thất vọng.

* Xin ban cho con một tâm hồn nhân nại để anh
chị em con vẫn cảm thấy hạnh phúc dù khi họ
yếu đuối ngã sa.

* Xin giúp con đừng bao giờ phê phán mà
không có bằng cứ, nhưng trái lại chỉ phê phán
với tình thương.

* Xin giúp con đừng bao giờ tin vào sự dữ mà
người ta nói với con về người khác, nhất là
không bao giờ lặp lại.

- Xin ban cho con biết nghe, biết đoán, biết
- thứ tha.

(Trích TÌNH BẠN của Lm. Vincente Trần Văn Bằng)

Gặp Ngài

Khí đã gặp Ngài
Hạnh phúc bên Ngài
Tín yêu nơi Ngài
Cùng sống với Ngài
Trông cậy vào Ngài
Chia sẻ bởi Ngài
Cộng tác cùng Ngài
Phó thác lên Ngài
Cảm ơn trong Ngài
Chịu chết vì Ngài
Làm sáng danh Ngài

Tê Hát (Ahrweiler 22.03.99)

ĐẦU XUÂN HỌP MẶT LINH THAO

Theo thông lệ hằng năm, cứ mỗi độ xuân về tết đến hai nhóm I Nhã Đức quốc lại quây quần bên nhau một cuối tuần, mừng xuân với cha linh hướng, cùng nhau củng cố niềm tin, trao đổi, học hỏi và để sống theo tinh thần linh đạo Thánh I Nhã. Năm nay được tổ chức tại hội trường (Chúa Ba Ngôi) Dortmund. Năm nay tôi không phải chạy xe 888 Km. như năm trước mà chỉ cách nhà khoảng 1 giờ 30 phút lái xe, Sau giờ lao động vinh quang, tôi vội vã khăn gói hành trang lên đường, với một tấm lòng phơi phới hân hoan nhưng không quên cầu nguyện cho mọi người tới nơi được an bình. (Thế mà nghe đâu có xe vẫn bị ho hen dọc đường nhưng rồi cũng ráng bò tới).

Tôi tiến vào hội trường lúc 20 giờ 30 phút. Từ ngoài cửa đã nghe thấy tiếng cười nói với nội công thâm hậu vọng ra của cha linh hướng. Đẩy cửa bước vào đã thấy đủ mặt bá quan văn võ, thì ra tôi là người đến cuối cùng của buổi tối nay. Sau nghi thức chào hỏi tay bắt mặt mừng là tôi được ngay một tô bún nóng hổi ngon "tuyệt cú mèo" vì bụng đang đói meo sau giờ lao động vinh quang mà chưa có gì cho cái bao tử. Lúc này tôi mới phục câu tục ngữ VN., cha ông ta nói "có thực mới vực được đạo" sao mà nó đúng thế!

Sau những thủ tục rườm rà của phần xác, cha mới bắt đầu cho chúng tôi về phần tâm linh ở phòng kế bên. Sau đôi phút xin ơn Chúa Thánh Thần và ít bài hát là tới phần giới thiệu thân thế và sự nghiệp. Chia sẻ sơ qua những hoạt động trong thời gian qua, thì đã khuya nên cha hướng dẫn chúng tôi giờ kinh tối theo linh đạo I Nhã. Lúc thính lặng lắng nghe, khi bộc phát cầu nguyện, để ta rất dễ nâng tâm hồn lên gần Chúa Cha từ ái.

Đêm tâm sự chúng tôi mới biết rằng có những người trước đây đã làm tới "Dân Biểu Đô Thành" nên rành rỏi cả 14 quận Sài Gòn. Rồi bên đây có những người làm nhiều nghề như "nhà báo kiêm lái xe lửa ban đêm" Rồi là thầy

"tử vi kiêm bói toán" vv..

Sớm thứ bảy trước giờ kinh sáng có thêm hai bông hồng mang mùi Hương của Quế để giờ kinh sáng thêm lời trang trọng, và giờ điểm tâm cũng nhộn nhịp thêm. Sau đó Cha Hoan cho chúng tôi làm bài và chia nhóm thảo luận với đề tài "gia đình". Hết nhóm nhỏ rồi tới nhóm lớn, chính tôi cũng chẳng ngờ đề tài thế mà phong phú quá sức, không đủ giờ để thảo luận, các bạn ạ!

Buổi chiều đến Cha lại cho làm bài và cuối cùng ra đáp số là thảo luận đề tài "tình yêu". Ối chà! cái đề tài rất ư là phong phú mà cũng rất ư là phức tạp và rắc rối ngay từ thời ông A Dong đi tìm cái xương sườn của mình tới giờ, mà chỉ thảo luận trong vài giờ đồng hồ thì đúng là quá ít. Chúng tôi có đưa ra khá nhiều định nghĩa mà chẳng có định nghĩa nào được coi là tuyệt đối cả. Chẳng trách nào một thi sĩ đã viết.

Làm sao định nghĩa được tình yêu.

Có nghĩa gì đâu một buổi chiều

Nó chiếm hồn ta bằng nắng nhạt

Bằng mây nhè nhẹ gió hiu hiu.

Thế mà tôi vẫn không chịu bỏ cuộc đi tìm định nghĩa tình yêu, các bạn ạ!. Tôi về và tìm đến một cụ cao niên, diện mạo rất ư là thông thái, vàng trán cao lên mãi đỉnh đầu, con đàn cháu đống và lại đang sửa soạn tổ chức lễ cưới vàng nữa chứ, Tôi vào thăm và xin cụ cho một định nghĩa về tình yêu để lần sau có gặp đề tài khỏi sợ bí. Cụ rất vui, tính tình lại hiền hoà tươi cười cởi mở nhìn trước sau không thấy cụ bà ông mới bảo tôi. Thấy cậu hiếu học để ta cho bốn câu này về mà suy nghĩ sẽ biết.

Từ ngày cưới vợ tới giờ.

Tình yêu vẫn thấy mù mờ như không.

Thôi đừng tìm hiểu tốn công

Nếu tình định nghĩa đã không là tình.

Tôi vẫn suy nghĩ vẫn vợ tới hôm nay nhưng thôi

đành gác lại chờ dịp khác sẽ định nghĩa tiếp vậy.

Thánh lễ chiều nay đã đánh động tôi rất nhiều, vì nó gợi nhớ cho tôi cái hình ảnh bữa tiệc ly khi xưa. Chúng tôi cũng chẵn con số mười hai cộng với Cha Linh Hướng như mười hai tông đồ xưa cộng với Chúa Giêsu. Cũng trong căn phòng đóng khép kín như căn phòng xưa Chúa đã lập Bí Tích Thánh Thể trước khi ra đi để hiến tế cứu chuộc nhân loại chúng ta. Chúng tôi đã thổn thức và cầu nguyện rất nhiều, cho quê hương và giáo hội Việt Nam.

*Ngài ơi! thương nước Việt con
Quê Hương đạo Chúa vẫn còn cùm gông
Niềm tin cây mến vun trồng
Xin Ngài giải thoát khỏi vòng chông gai.*

Cho những anh em không tới tham dự được, những người thân, những người cô đơn, đói nghèo, đau yếu, vv. và đặc biệt tôi cũng cầu cho trong chúng tôi những người hiện diện hôm nay đây đừng có ai phản Thầy bán Chúa như Giu đa xưa.

Sau cơm chiều và giờ chia sẻ. Tối thứ bảy đối với chúng tôi là tối giao thừa nên không thể thiếu những lời chúc tốt đẹp tới nhau. Những gói quà tặng xinh xắn đã được mọi người sửa soạn từ trước, và một buổi văn nghệ thật hấp dẫn được trình diễn. Thật ông bà ta nói không ngoa, "đi một ngày đường học một trường khôn" có tới chón đông người ta mới thấy lắm kẻ tài ba. Nào là ca sỹ, kịch sỹ, đờn sỹ, múa sỹ. bói sỹ. Kinh Sỹ, vv. nên khá khuya mới chấm dứt.

Cha là người rành tâm lý và lo cho chúng tôi chu đáo, cẩn thận, nên sáng Chúa Nhật mọi người nường hơi khét. Chỉ cho chia sẻ có hai giờ đồng hồ là sửa soạn cơm trưa vì hôm nay sẽ có thượng khách tới thăm dùng cơm trưa và dâng thánh lễ chung, đó là Cha niên trưởng Tuyên Úy đoàn Phêrô Nguyễn Trọng Quý. Trong thánh lễ đồng tế hôm nay thêm sự hiện diện một số thân hữu và cảm tình viên của Linh Thao nên đông đảo nhưng rất trang trọng. Cha Phêrô cũng 70 cái xuân xanh, cái tuổi mà cha ông chúng ta thường bảo "Thất Thập cổ lai hi" nhưng đầu thánh lễ cha đã chia sẻ đề tài tình Linh thao 6

yêu thật hấp dẫn quý bạn ạ! Làm cho tôi nghĩ, chẳng biết cổ lai hi, hay tân lai hi, nhưng chỉ cần mang một trái tim tươi trẻ, tính tình vui vẻ là có thể hòa hợp được với mọi người, sống yên vui, để đưa niềm vui tới những người xung quanh là đã làm con Chúa tốt rồi. Phải không Cha?. Cha hoan cũng nhắn nhủ mọi người như trong bài Phúc Âm. Chúng ta chỉ cần phát huy những bản năng đang tiềm ẩn trong con người chúng ta để bước theo Chúa thì đã đủ tốt rồi. Như Phêrô có cái hay cương trực của Phêrô. Gioan có cái nhu mì của Gioan. Nhưng cả hai người đều là Tông đồ tốt và được việc cả. Cho nên đời sống cũng thế, không cần phải bắt chước người ta, hay bắt người ta theo mình, nhưng là cần hai bên hiểu nhau.

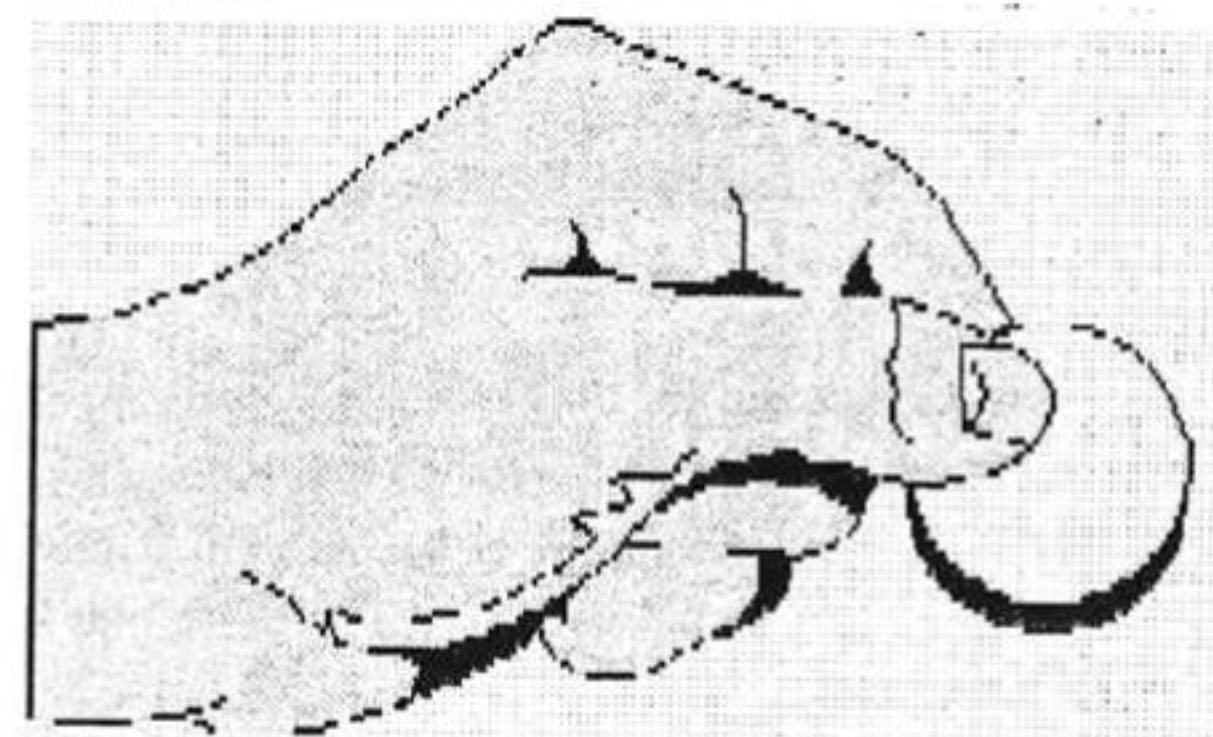
Kết lễ mỗi người chúng tôi nhận được một phong bì lì xì lộc đầu năm của Chúa Giêsu gửi, trong đó chứa đựng một câu Thánh Kinh mà Chúa muốn nhắn nhủ trong năm Canh Thìn 2000 này.

Sau thánh lễ có tiệc trà và hàn huyên tâm sự rồi thông thả chia tay trong luyến tiếc.

Xin thay mặt hai nhóm I Nhã để cảm ơn Cha Linh Hướng đã hướng dẫn chúng con cuối tuần qua. Cảm ơn Cha Phêrô đã thương, đến chia sẻ với chúng con. Cảm ơn mọi người đã cùng chia sẻ với nhau. Đặc biệt cảm ơn chị Têrêxa đã vất vả cho đến giờ phút cuối. Nhưng mà chị Têrêxa ơi! xin tặng Chị mấy câu này sẽ cảm thấy hết một ngày.

*Nguồn thiêng tinh luyện hồn ta
Ơn thiêng ban xuống đậm đà thương yêu
Khi xưa núi sọ một chiều
Vì yêu Ngài đã mọi điều hy sinh.*

Thanh sơn

Ngân Hoa Dâng Mẹ

Lê Ngọc Hồ

Con muốn hóa thành hoa hồng thắm đỏ,
Dâng lên Người, mến ái nhiệt tình con,
Con muốn làm lan, ngọc búp no tròn
Dâng ngào ngọt, hương thơm rừng trịnh bạch

Như huệ trắng lòng đơn sơ thanh sạch,
Tựa cúc vàng rung cánh gió thu sang,
Khi xuân về, nở rộ khóm mai vàng,
Hay hè đến, nước thơm đầm sen hạ.

Đào hồng đẹp, gom trời xuân tất cả,
Hay thủy tiên, trang nhà sáng đầu xuân,
Rừng phong lan, ngà ngọc đẹp bao lần,
Như hoa tím, tượng trưng lòng khiêm tốn.

Cành hoa dại, tình dâng chùm hoa lớn,
Hoa tường vi, bé nhỏ rất đơn sơ,
Hoa súng màu, bạch ngọc nở ven hồ,
Hoa mai trắng, bên rừng như ánh tuyết.

Hải đường lòng lầy, phôi ngày xuân diễm tuyệt,
Chùm hoa ngâu, lấm tấm bé thương thương.

Dâu hoa nhài, thoang thoảng nhớ hương vườn,
Dần thiên lý, ngọc nhạt xanh mát mắt.

Thơm hoa bưởi, khi chiều buông nắng tắt,
Dạ lý hương, hơi thở của hôn đêm,
Mùa hoa cau, dập sóng hạ thơm êm,
Vùng lan quế, ngọt mũi thơm tỏa mãi.

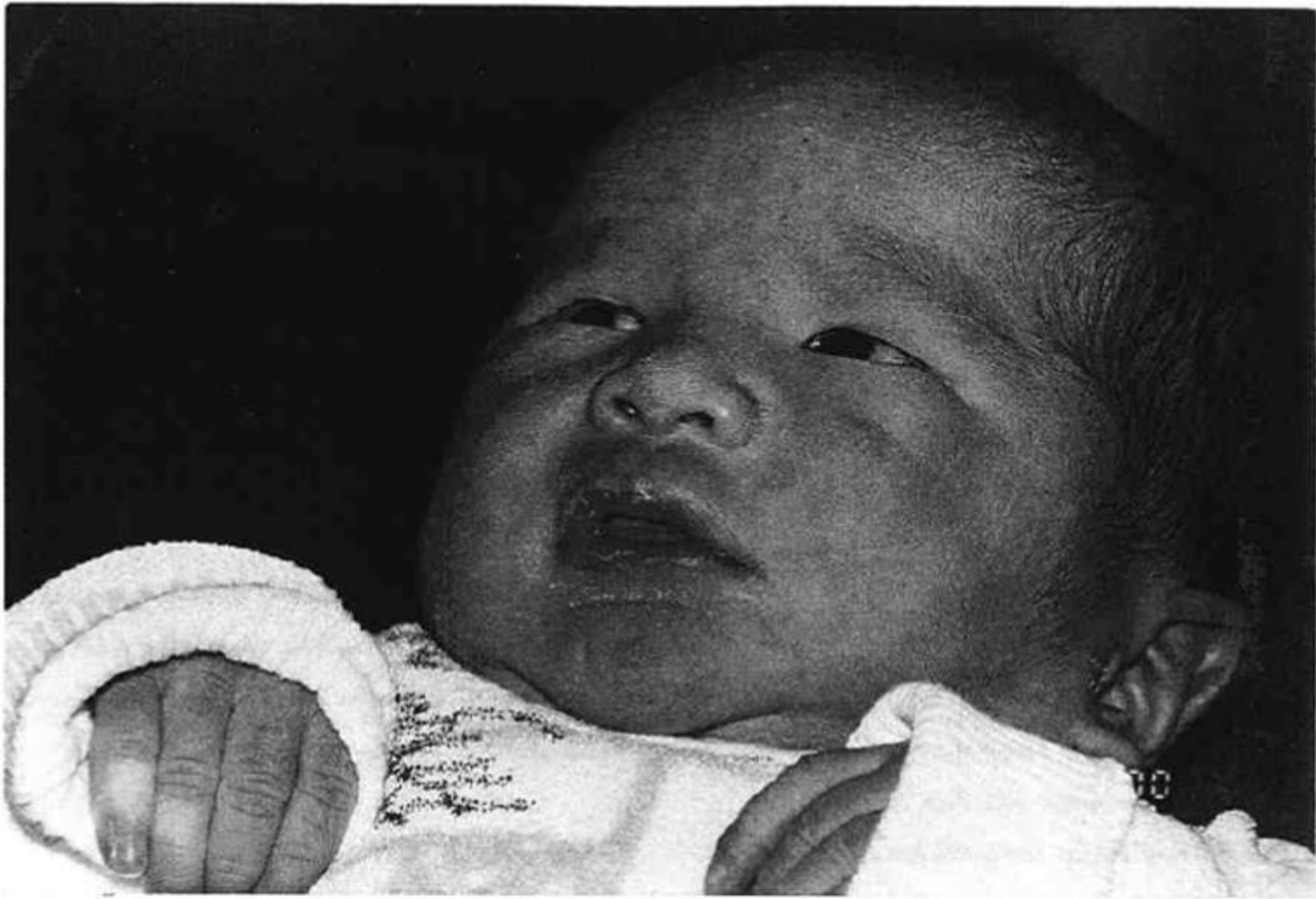
Rừng nhiệt đới, chín mùi hương ngon trái,
Cả hương trầm, lan tỏa rộng trên không,
Dịu ngọt thơm, mai sáng khóm hoa hồng,
Gom tất cả, hương thơm trong trời đất.

Thâu mãi mãi, tử hoa còn hay mất,
Nhưng tiếc rằng con hoa loại quá thương,
Hoa chẳng ra hoa, lại chẳng có hương,
Lùm cây dại : một hoa hèn nội cỏ.

Thân gai góc của loài hoa mắc cỡ,
Đóa hoa dâng, nghèo khó của hôn con,
Chẳng thắm tươi, mà màu xin héo hon,
"Con đừng ngại củ dâng Mẹ," Chúa nói...

*BÀI THƠ CHÀO MỪNG CHÁU *** VI SAO ****

Vào một sáng mùa Xuân
Thềm niên kỷ thứ ba
Hân hoan chào mừng cháu
Vừa mới sinh ra đời
Công dân thứ sáu tỷ
Trên mặt quả địa cầu

Cảm tạ Chúa Ba Ngôi
Ban ơn và gìn giữ
Mẹ tròn với con vương
Khỏe mạnh được an toàn

Một bé trai kháu khỉnh
Một bé trai Việt Nam
Bé say sưa giấc ngủ
Trong nôi hồng xinh xinh
Miệng mỉm nụ cười tươi

Nhìn cháu nhoén miệng cười
Lòng bà thấy vui vui
Cháu chào mừng thế kỷ
Bằng nụ hồng trên môi

Trán rộng bầu trời xanh
Môi đỏ ánh bình minh

Tóc đen da vàng thắm
Má mìn hây hây hồng
Lồng lộng ánh Đông Phương

Cháu thức giấc
Đôi mắt sáng long lanh
Rực rỡ ánh tinh cầu
Miệng toét toe đòi bú

Như bao trẻ sơ sinh
Muốn đưa tay lên miệng
Nhưng tay còn vụng dại
Đã quào lên đôi má

Một vết xước nhẹ nhàng
Để thương hằn trên má
Bầu bĩnh tròn ngậy thơ
Da mềm - nhẹ như tơ
Ôi dễ thương làm sao!
Kỳ công của Tạo Hóa!

Xin cùng vui với tôi
Cháu đầu tiên ra đời
Đầu niên kỷ thứ ba.

TÔI ĐI LINH THAO NĂM NGÀY

ThiHương

Tôi nhớ cách đây không lâu có một người bạn tâm sự với tôi về lý do, tại sao hàng năm anh đi linh thao :

“Đối với em, linh thao là một phần cần thiết trong đời sống của em. Không đi Linh thao hàng năm, em sẽ cảm thấy thiếu thốn vô cùng. Do đó dù xa xôi cách trở, dù hoàn cảnh khó khăn muôn vàn, em cũng cố gắng vượt qua tất cả, sắp xếp thời gian và dành ngày nghỉ để đi linh thao”.

Lời tâm ấy sự tuy đơn sơ nhưng gói ghém tất cả tâm tình của anh làm tôi thấy gần gũi anh hơn vì anh đang cùng đồng hành với tôi trên đường đi tìm Chúa. Nhớ lại những khó khăn của thuở ban đầu khi muốn đi Linh thao mà không được, rồi khi có điều kiện để tham dự lại bị trở ngại nhiều do cái tôi quá lớn của mình. May nhờ Chúa Thánh Thần làm việc đắc lực qua trung gian của cha Thành nên tôi mới làm quen, mới yêu tha thiết được linh thao...

Và như một cặp tình nhân mới yêu nhau, muốn gặp gỡ nhau mãi mãi, muốn nói chuyện với nhau hoài không biết chán ... Tôi cũng muốn đi linh thao, không những mỗi năm một lần, mà nhiều lần trong năm ... Bất cứ nơi đâu trên nước Đức có tổ chức linh thao là tôi ghi tên tham dự, gia đình cũng chẳng cản vì mỗi khi đi về, tôi lại dễ thương được một thời gian nên gia đình lại mong tôi đi linh thao hoài hoài ... Tuy các cha giảng phòng thì lác đác le lười và bản thân tôi cũng cảm thấy bị tẩu hỏa nhập ma.

Số là có một năm, tôi vừa mới đi linh thao về, những gì tôi nhận được từ trong khóa chưa kịp tiêu hóa thì tôi vội vã khăn gói đi tham dự ngay khóa linh thao kế tiếp. Đầu óc tôi muốn nổ tung vì mệt mỏi, tâm trí không thể tập trung và như thế tâm hồn cũng chẳng đến với Chúa được. Tôi buồn rầu và đành lòng bảo lòng, từ nay chỉ đi mỗi năm một khóa hoặc hai khóa nhưng phải có thời gian cách xa một

chút để những ân sủng nhận được trong khóa có thời gian thấm nhuần trong óc, trong máu và trong tim.

Nhưng sau mỗi khóa ba ngày, tôi vẫn thấy chưa đủ thời gian để tâm sự với Chúa, vẫn thấy nỗi khao khát được gần gũi Ngài dâng tràn trong tâm hồn. Sự khao khát ấy không phải chỉ có một mình tôi mà còn của nhiều người khác trong nước Đức nữa, chúng tôi đã cầu xin Chúa, đã năn nỉ cha Thành, thế là Chúa đã nhậm lời và gửi cha Thành đến giảng khóa linh thao năm ngày đầu tiên cho chúng tôi.

Tuy lòng muốn là vậy, nhưng tôi cũng thấy hơi hộp, vì nghe nói linh thao năm ngày sẽ khác linh thao ba ngày nhưng không biết khác làm sao? Liệu mình có đủ sức để tập trung tinh thần không? Liệu có đủ người tham dự không? Ban tổ chức đã cầu nguyện rất ráo và ra sức mời gọi quảng cáo, không những trong nước Đức mà còn cầu cứu cả anh chị em Đồng hành bên Anh, bên Bỉ và cả bên Pháp nữa. Đến ngày nhập khóa, mọi cố gắng đã được Ngài đáp trả vào phút chót để khóa được khai mạc với 11 người, trong đó có hai anh chị đến từ vương quốc Bỉ.

Bình thường khi nhập khóa linh thao ba ngày, ban tổ chức sẽ phối hợp với cha giảng phòng để trao cho tham dự viên một tờ chương trình chi tiết. Nhưng với khóa linh thao năm ngày này, chúng tôi chẳng nhận được gì ngoài lời giới thiệu đơn sơ và những chỉ dẫn cần thiết ngắn gọn của cha Thành :

Như các khóa khác, khóa này cũng có kinh sáng và thánh lễ, nhưng thay vì mỗi ngày cha giảng hai hay ba bài huấn đức thì trong khóa linh thao năm ngày, anh chị em chỉ nghe cha giảng một bài thôi. Ngoài ra, trong linh thao ba ngày, anh chị em không bắt buộc phải gặp riêng cha hàng ngày, nhưng trong khóa linh thao năm ngày, mỗi người bắt buộc phải ít nhất gặp cha một lần trong ngày.

Mới nghe chương trình ngắn gọn do cha đề nghị, tôi hơi bối ngỡ, như thế những giờ còn lại sẽ làm gì? Không lẽ cầu nguyện suốt ngày với một đề tài thôi sao? Tuy nhiên với lòng tín thác vào tình yêu của Ngài, tôi tạm gác tất cả nỗi thắc mắc để mở lòng đón nhận tất cả những gì sẽ xảy ra trong tâm tình đơn sơ, tôi cảm thấy bình an vô cùng và tôi đã bước vào khóa với niềm hạnh phúc, sung sướng vô biên vì biết Chúa đang trao tặng cho chúng tôi một món quà vô giá, đó chính là Chúa Thánh Thần đang hiện diện trong khóa, trong cha Thành và trong tôi.

Trong ngày đầu tiên, tôi còn bối ngỡ đôi chút, sang ngày thứ hai đã quen thuộc và tôi cảm thấy thích thú với phương pháp này. Với linh thao ba ngày, tôi bị lệ thuộc vào khóa, vào đề tài chung, còn với linh thao năm ngày, tôi được hoàn toàn tự do để sắp xếp thời khóa biểu cho riêng mình, được cha linh hướng dành nhiều thời gian để theo dõi quá trình linh thao của riêng tôi và từ đó cha sẽ cùng nhận định, khuyên nhủ, chỉ vẽ và cho tôi một đề tài riêng, thích hợp với tâm trạng của tôi lúc bấy giờ. Hơn nữa số tham dự viên trong khóa năm ngày thường khoảng mười người thôi, nên rất nhẹ nhàng thoải mái cho ban tổ chức và các khóa sinh.

Có một lần say mê tâm sự í ới với Chúa, tôi quên mất giờ huấn đức nên vội vàng bỏ Chúa đó để chạy thực mạng vào phòng họp, mà lòng thì tiếc nuối những giây phút tuyệt vời lẽ ra còn được tiếp tục. Tôi giống như một người đang hưởng hạnh phúc bên cạnh người yêu, bỗng nhiên có kẻ đến phá đám vậy. Trong giờ gặp riêng, tôi tâm sự với cha, không ngờ cha trả lời :

- Cha đâu có muốn phá đám con với Chúa đâu, lần sau nếu con muốn tiếp tục gần Chúa thì con cứ ở lại với Chúa nhé.

Nghe cha cho phép, tôi mừng quá và lòng rộn ràng sung sướng vì trong những ngày kế tiếp, tôi sẽ được hoàn toàn tự do để ca tụng, cầu nguyện và tâm sự gần gũi với Ngài mà không sợ ai phá đám nữa.

Sau khóa linh thao năm ngày với nhiều giọt nước mắt thống hối, nhiều giọt nước mắt hạnh phúc và sung sướng cùng những ân sủng được tràn đầy trong tâm hồn, tôi ra về mà lòng vẫn thấy chưa đủ vì cảm thấy năm ngày bên Chúa quá ngắn. Tôi ao ước được có điểm phúc tham dự khóa linh thao tám ngày hay dài hơn nữa nếu có thể được. Tôi có tham lam quá không hở các bạn?

Đa không đâu ạ, xin bạn cứ đến nếm thử linh thao năm ngày, bạn sẽ rõ tại sao???

Cùng Mẹ Bên Chúa Và Trong Chúa

“Kính mừng Maria đầy Ôn phúc, Đức Chúa Trời ở cùng Bà. Bà có phúc lạ hơn mọi người nữ và Giêsu con lòng Bà cùng phúc lạ. Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời cầu cho chúng con là kẻ có tội, khi này và trong giờ lâm tử.”

Lời kinh này đã đi vào tâm hồn tôi khi tôi còn ở trong lòng mẹ. Thực vậy có rất nhiều lần mẹ tôi đã ru tôi ngủ bằng lời kinh này. Cùng với lời kinh này mẹ tôi đã âm thầm liên li cầu nguyện cho tôi và cho sự sống của tôi được suôn sẻ ngay từ lúc lọt lòng cho đến khi nhắm mắt.

Khi lớn được mấy tuổi, một trong những tâm tình tôn giáo đầu tiên mà tôi nhận được là hình ảnh của Đức Mẹ Maria. Vâng, làm sao quên được những lúc mẹ tôi chỉ hình Mẹ Maria và nói: “Đức Bà kìa!”. Ngơ ngác nhìn lên và thấy thật Đức Bà đang ở đó trong một bức tranh rất đơn sơ. Lúc đó tôi đâu có hỏi xem Đức Bà có thật hay không? Nhưng tôi chỉ cảm nhận rằng ngoài mẹ tôi còn có một Đức Bà - Đức Mẹ nào khác thật linh thiêng, đến nỗi mà mẹ tôi còn kính cẩn nghiêng mình và còn hướng lòng tôi về Đức Bà này nữa. Mỗi lần đi ngang đài Đức Mẹ mẹ tôi đều nói: “Con hãy khoanh tay lại chào Đức Bà đi!”. Ngoài ra lời kinh đầu tiên mà tôi được học trong đời chính là kinh Kính Mừng. Hình ảnh Đức Mẹ từ đó được ghi khắc vào tâm hồn tôi như hình ảnh của một bà mẹ hiền lành, nhân ái và luôn luôn làm phúc giúp đỡ con cái mình.

Khi lớn lên được hấp thụ từ từ những kiến thức giáo lý nền tảng và qua sự ảnh hưởng của vị linh hướng. Hình ảnh Đức Mẹ được biến đổi khác đi. Ngoài ra trước những sự sùng kính Đức Mẹ một cách thái quá, tôi cũng tự đặt lại vấn đề về Đức Mẹ. Một mặt Đức Mẹ vẫn là một hiền mẫu, nhưng đằng khác tôi bối rối không biết phải đến với Đức Mẹ như thế nào cho đúng với những giáo huấn của Giáo Hội. Hay nói khác đi, làm thế nào sự sùng

kính Đức Mẹ không làm cho hình ảnh của Thiên Chúa bị phai nhòa hay méo mó? Trước sự lung chùng này một khoảng cách giữa tôi và Đức Mẹ đã tự nhiên nảy sinh, và tôi cũng bắt đầu phê bình những thái độ tôn sùng thái quá. Theo đó lời kinh Kính Mừng cũng ít khi xuất hiện trên miệng lưỡi. Tình trạng này kéo dài hơn mười năm trời và còn gia tăng, khi tôi đi vào một môi trường sống tục hóa, mà trong đó tâm tình tôn giáo về Thiên Chúa và đặc biệt về Đức Mẹ rất mờ nhạt. Nhiều lần nhắc đến Đức Mẹ hay đến ngày lễ mừng Mẹ thì mọi người xung quanh coi điều đó chẳng quan trọng gì và đôi khi còn ấu trĩ nữa chứ.

Nhưng chính trong thời gian này, tôi cảm nhận được từ từ một sự gần gũi đặc biệt nào đó của Đức Mẹ. Có thời gian tôi rơi vào trong một hoàn cảnh rất ngặt nghèo về nhiều phương diện: sinh nhai, học vấn và nghề nghiệp, tương lai, đức tin... Tôi cũng thử đến với Mẹ Maria. Đứng trước ảnh tượng Mẹ tôi cảm thấy một sự thông cảm nào đó. Đánh bạo tôi thử bắt chuyện với Mẹ, kể với Mẹ về hoàn cảnh cuộc sống. Nhưng tôi không muốn xin gì cùng Mẹ ngoài một điều: "Xin hãy cầu cho con biết sống trọn vẹn với Chúa Giêsu, dù trong bất cứ hoàn cảnh nào đi nữa". Tuy nhiên sự tôn kính Đức Mẹ vẫn chưa có tiến triển tốt hơn trong tôi, cho đến khi một người quen thân thức tỉnh tôi, tặng cho tôi một tượng ảnh Đức Mẹ nho nhỏ và đặt lại với tôi về sự tôn sùng Đức Mẹ. Tôi nghe qua nhưng cũng không chú tâm nhiều. Chỉ có hứa một điều là cố gắng mỗi ngày đọc năm kinh Kính Mừng để cầu nguyện cho những người thân, Hứa thì phải làm, dù cho có đọc với tất cả tâm tình hay đọc như là cái máy đi nữa.

Sau đó tôi có dịp đứng trước bức ảnh tượng Đức Mẹ cũ, mà tôi đã nói lời cầu nguyện, khi tôi đang ở trong hoàn cảnh ngặt nghèo. Thời gian đã trôi đi thật nhanh. Bây giờ tôi đã có một cuộc sống tương đối yên ổn. Không còn nhiều lo lắng nữa. Trước Mẹ bây giờ tôi đã khác, nhưng một cách nào đó tôi vẫn cảm nhận được thái độ cảm thông khi xưa của Mẹ. Vâng, xưa nhưng vẫn không cũ. Sự tỉnh, nhìn lại chuỗi ngày vừa qua, tôi mới hiểu ra rằng: Đường tôi đi luôn có hình bóng của Mẹ. Phải chăng Mẹ đã không để kẻ lữ hành này đơn côi một mình? Mẹ cũng luôn quảng đại chia sẻ khi tôi gặp khó khăn, như khi xưa Mẹ chia sẻ với bà Isave và với đôi tân hôn trong bữa tiệc cưới ở Cana? Mẹ cũng đã nhận lời cầu nguyện của tôi và đã cầu bầu Thiên Chúa không chỉ cho tôi được ý nguyện, mà còn xin Ngài dẫn tôi đến con đường Ngài muốn tôi đi. Mẹ luôn luôn sẵn sàng mang lại nguồn vui thực sự và vĩnh cửu cho tôi là chính Chúa Giêsu, khi tôi lẩn quẩn trong hố sâu của buồn chán thất vọng? Và phải chăng Mẹ cũng đã

nhiều lần thử cùng tôi hát lên bài ca *Manificat* để ngợi khen Thiên Chúa chí nhân?

Thực vậy, ngồi và nghiệm lại mọi điều thì tôi cảm thấy được hơi ấm của Mẹ. Cảm tạ và tri ân Mẹ thật nhiều, vì Mẹ đã hiểu tôi, đi với, chia sẻ và đặc biệt cầu bầu cùng Chúa cho tôi. Nhưng tôi vẫn thấy một khoảng cách nào đó giữa Mẹ và tôi. Vâng Mẹ hiểu và biết tôi và tôi cũng cảm nhận được Mẹ phần nào qua những sự kiện trong cuộc sống mà tôi cảm thấy là hình bóng Mẹ. Nhưng tôi hiểu Mẹ một cách thực sự thì chưa. Có lẽ như trong tình bạn hay tình mẫu tử bình thường. Mẹ con hay đôi bạn chỉ hiểu nhau, khi hai bên cùng đồng ý mở cánh cửa lòng mình, để người khác bước vào và sẵn sàng cởi mở sẻ chia mọi điều với nhau. Chắc chắn hai bên cũng phải chấp nhận những gì mang tính cách huyền nhiệm của mỗi cá nhân, vì những điều đó với trí khôn của người thì không thể hiểu được.

Một lần nọ, trong ánh sáng của Thiên Chúa tôi cảm nhận được một cách nào đó sự hiện diện sống động của Ngài ở bên và hơn nữa ở trong lòng, đặc biệt qua bí tích Thánh Thể. Với những cảm nhận này tôi nhìn lên Mẹ và miệng bắt đầu "lâm râm" lời kinh Kính Mừng. Trong sự ngạc nhiên và trong niềm vui thật dịu dàng tôi bỗng chợt nhận ra hình ảnh của Mẹ một cách rất đơn sơ, tự nhiên và cũng thật con người. Vâng, tôi cảm thấy Mẹ cũng là con người như tôi, nên có lẽ nhờ vậy mà Mẹ và tôi đã hiểu nhau.

"Kính mừng Maria đầy ơn phúc, Đức Chúa Trời ở cùng Bà". Đây là lời chúc mừng của sứ thần Gabriel dành cho Mẹ. Nhưng tại sao sứ thần lại chúc mừng Mẹ? Mẹ có sinh nhật hay sao? Hay là Mẹ đổ đạt gì? Không, Mẹ chẳng có mừng dịp lễ gì cả. Chỉ đơn sơ một điều là Thiên Chúa đến ở cùng Mẹ. Vâng, đơn sơ nhưng lại không đơn sơ, vì ai lại có thể tưởng tượng được một Thiên Chúa, Đấng Tạo Hóa, lại có thể đến bên tôi và ở lại cùng tôi? Và ai lại không ngạc nhiên đến nỗi hãi sợ khi nghe biết được tin này và cũng phải tự hỏi mình như Mẹ: "Lời đó có ý nghĩa gì?" Vâng, Chúa muốn gì nơi Mẹ vậy? Có lẽ trước hết là Chúa muốn đến với Mẹ như

một người Cha, một người bạn và một người thân? Thực vậy, nếu được phép nhìn Chúa trong nhãn quan là người Cha, người bạn và người thân, thì còn gì vui sướng hơn nữa. Ai lại không vui mừng khi được cha mẹ hoặc người yêu từ phương xa đến thăm và ở lại cùng, và ai lại không muốn chúc mừng người quen khi họ đón nhận một tin vui lớn? Vì vậy trong tâm tình cảm nhận được sự gần gũi của Thiên Chúa, tôi đã thốt lên cùng Mẹ: “Thưa Mẹ, bây giờ con hiểu được Mẹ thêm chút. Vâng, con cảm thấy cách sống động được sự ngạc nhiên và niềm vui khôn xiết của Mẹ về cuộc viếng thăm của Thiên Chúa.” Qua đó lời chúc mừng của sứ thần Gabriel dành cho Mẹ thật là xứng hợp và cũng thật hợp lý, khi bao người Kitô hữu hàng ngày không ngớt ca ngợi và chia vui với Mẹ: “Kính mừng Maria đầy ơn phúc”.

Đọc tiếp kinh Kính Mừng, tôi còn sống người hơn nữa: “Bà có phúc lạ hơn mọi người nữ và Giêsu con lòng Bà cùng phúc lạ”. Tôi sống

người không phải vì Mẹ có phúc hơn mọi người nữ, không phải vì Mẹ là siêu nhân? Nhưng tôi không thể tưởng tượng được là Chúa Giêsu, Thiên Chúa Ngôi Hai, lại có thể trở nên một bào thai bé nhỏ và được cưu mang trong lòng Mẹ Maria. Lại Phúc Âm Thánh Luca và đọc lại câu truyện sứ thần Gabriel truyền tin cho Đức Mẹ, thì tôi càng sùng sốt hơn: “Bà sẽ đón nhận một bào thai, sẽ sinh một con trai và bà phải đặt tên cho con trẻ là Giêsu”. Mẹ Maria đã phản ứng lời này của sứ thần qua câu hỏi: “Điều đó làm sao có thể xảy ra được, khi tôi không biết đến người nam?” Sứ thần trả lời: “Thánh Thần sẽ ngự trên Bà và sức mạnh của Đấng Tối Cao sẽ bao trùm Bà. Vì vậy con Bà sinh ra sẽ được gọi là Đấng Thánh và là con Thiên Chúa”. Đến đây hình ảnh Thánh Thần ngự xuống và sức mạnh của Thiên Chúa bao trùm Đức Mẹ làm tôi phải say sẩm mặt mày. Thực vậy đó là công trình của Thiên Chúa, vượt ra ngoài tầm tay và trí khôn của con người.

Trở lại đời sống bình thường của người Kitô hữu, tôi cũng nhận ra được một công trình giống như vậy của Chúa Giêsu để làm cho Giáo Hội và cho mỗi người Kitô hữu. Đó chính là mầu nhiệm Thánh Thể. Khi tôi nhận tám bánh đơn sơ và ly rượu bởi cây nho, như hoa màu và của lễ của con người được làm ra từ lao công vất vả hàng ngày, mà đã được thánh hóa trở nên Mình và Máu của Chúa Giêsu, tôi ý thức được rằng Chúa Giêsu cũng ở trong tôi, trong mỗi người Kitô hữu tin và đồng ý đón nhận Ngài. Thực mà nói với trí khôn của con người thì ai lại có thể tưởng tượng được rằng, bánh kia rượu kia chính là Thịt và Máu của Chúa Giêsu. Làm sao hiểu được rằng lúc này đây, sau khi tôi đón nhận Mình Máu Chúa, là Chúa cũng đang ở trong tôi. Vâng làm sao chỉ với trí khôn của mình, con người lại có thể hiểu được Thiên Chúa. Nhưng lời của sứ thần đã trấn an và giải tỏa: “Với Thiên Chúa thì không có gì là không thể”. Và cũng thật bình an khi cùng hiệp thông với cộng đoàn và vị chủ tế nguyện cầu cùng Thiên Chúa qua lời kinh nguyện Thánh Thể: “Lạy Chúa, Chúa thật là Đấng Thánh, là nguồn mọi sự thánh thiện. Vì thế, chúng con

nài xin Chúa dùng ơn Thánh Thần Chúa, thánh hóa lễ vật này, để trở nên cho chúng con Minh và Máu Đức Kitô, Chúa chúng con". Với tôi, khi đọc kinh nguyện này, tôi cảm nhận được sự gần gũi của Chúa Thánh Thần và sức mạnh của Thiên Chúa một cách sống động. Đó chính là điểm nối kết tôi với Mẹ Maria.

Nhìn lại Mẹ và màu nhiệm Thánh Thể mà Chúa Giêsu ban tặng, tôi cảm thấy thật hạnh phúc, xin ngàn vạn lần cảm tạ và tri ân Thiên Chúa, ngoài ra cũng thầm cảm ơn Mẹ Maria nhiều, vì một cách nào đó biến cố truyền tin của Mẹ đã xác nhận và làm cho niềm tin của tôi vào Thiên Chúa trở nên vững mạnh. Từ đây tôi hiểu rằng tôi được phép cùng đi với Mẹ trên đường lữ hành đức tin. Vì vậy, trong niềm tin tôi cùng Mẹ hân hoan đón nhận Chúa Giêsu vào trong tâm hồn. Chắc chắn tôi cũng không được phép làm tưởng là sự hiện diện của Chúa Giêsu trong Mẹ và trong tôi mang một sắc thái duy nhất. Không, sự hiện diện này mang hai sắc thái khác nhau. Nhưng dù vậy tôi cũng xin được sẵn sàng chia sẻ niềm vui này với Mẹ và xin cùng Mẹ hát lên lời ca:

"Linh hồn tôi ngợi khen Thiên Chúa,
Thần trí tôi hớn hờ vui mừng,
Trong Chúa đáng cứu độ tôi".

Cuối cùng, với phần kết của kinh Kính Mừng, tôi tuyên xưng rằng Mẹ Maria chính là Mẹ Thiên Chúa, vì Mẹ được Thiên Chúa kêu mời cũng như Mẹ đã tự mình đồng ý trở nên Mẹ của Chúa Giêsu: "Thánh Maria Đức Mẹ Chúa Trời". Vì Mẹ là Mẹ Chúa Giêsu, nên tôi cũng xin mạn phép nhờ Mẹ cầu bầu lên Thiên Chúa: "Cầu cho chúng tôi là kẻ có tội, khi này và trong giờ lâm tử". Vâng, xin Mẹ cầu cho chúng tôi can đảm ý thức đón nhận sự thật: "chúng tôi là kẻ tội lỗi". Nhưng cũng xin cầu cho chúng tôi trong thân phận này, thay vì tủi hổ và trốn chạy Thiên Chúa, thì biết thực tâm sám hối và ngược mắt trông nhìn lên Chúa và tin tưởng vào tình yêu của Ngài. Vì chúng tôi thầm tín rằng, trong tình yêu của Chúa Giêsu chúng tôi được phép sống

và sống mỗi ngày dồi dào hơn. Vâng, sống dồi dào như Mẹ, là luôn tin tưởng vào Chúa, luôn sẵn sàng xin vâng theo ý Chúa, biết quảng đại hy sinh cho Chúa và cho mọi người và luôn cố gắng sống động niềm tin của mình.

(Tưởng nhớ người Mẹ kính yêu - Nguyễn Ngọc Thế SJ)

Cảm ơn cánh mục trở hoa,
Mẽ hạt bụi lòng ta bám hoai ?!

Qua bốn mùa đổi thay,
Nhịp đời vẫn đông đưa,
Dòng sinh lực tuôn chảy,
Em trên mặt địa cầu.

Kiếp lòng tôi đau khổ,
Buồn điệu vợi triền miên,
Một mình chân chậm bước,
Trên đường vắng bên sông.

Giữa cánh mùa tàn đông,
Trong khô cằn lạnh lẽo,
Nụ hoa vàng mới nở,
Rực rỡ dưới trời đông.

Mọi tàn lụi trong tôi,
Bỗng thênh thang mở lối,
Một nhịp mới bắt đầu,
Như tia nắng vừa lên.

Như sâu kia thoát kén,
Thành cánh bướm vườn lên,
Để cuộc đời thanh thới,
Để cuộc đời thanh thoát.

Vĩ Sao

CÁNH HOA TRÊN GHỀNH NÚI ĐÁ

Nguyễn Tâm Thường

Vị đạo sĩ ra khỏi am thất lúc con trăng còn treo bên ghềnh. Trời mù sương, rét thấm lạnh thấu da. Ông kéo tấm vải len cổ che thêm vòng cổ. Ánh trăng mờ bạc không in thành bóng nhưng soi rõ dấu mòn những ghềnh đá. Ông tìm lối, đi ngược chiều gió lên cao hơn nữa về phía đỉnh núi. Thỉnh thoảng xạc xào một vài tiếng thú hoang hoảng động chạy trốn. Chỉ có gió vẫn ào ào, từng cơn.

Trên ghềnh đá, vị đạo sĩ tìm cách ngả lưng. Trời phương đông vẫn mờ sương đọng đầy hơi nước mù mịt. Con trăng có hơi xiên qua đầu núi nhưng không biết lúc nào mặt trời mới lên. Ông cố thu mình gọn hơn nữa trong chiếc áo choàng nỉ màu nâu sậm. Đôi lúc quá lạnh, ông run lập cập. Cứ lâu lâu, ông lại lên ghềnh đá ngồi, nhất là vào những tuần trăng tròn. Trăng là thơ, là thanh tao cao vút trên ngàn, nhưng ông bảo trăng cũng là yếu lòng của cám dỗ. Mơ trăng bên suối cô tịch có thể làm tâm đạo thấy đui hui. Trăng có huyền diệu là nhẹ nhàng vào hồn thi nhân cho dâng trào xúc cảm, cho thành sáng tạo dạt dào, nhưng ông bảo, khi trăng cứ ở lại không chịu xuôi thời gian xuống ghềnh, cứ bám lấy hồn thi nhân, thì lúc ấy tâm đạo của thi nhân hay đạo sĩ cũng có thể mịt mù lối đi. Vì thế, cỏ cây và ghềnh đá vẫn thấy vị đạo sĩ lên đây vào những ngày có ánh trăng mờ màng. Ông bảo những lúc thấy tâm đạo có bóng dáng trăng quá nhiều, ông lên ghềnh đá này chờ đón mặt trời.

Bao giờ cũng vậy, khi lên ghềnh đá là ông ra đi lúc trăng còn nguyên và mặt trời còn bên kia vực thẳm. Vì sao ông ra đi quá sớm như vậy? Một ngày ông chỉ có hai tuần trà, lúc rạng đông và chiều khuất bóng. Ông bảo uống trà khác với trà đạo. Một người có thể

uống trà cả ngày mà suốt đời không bao giờ có trà đạo.

Vào tuần trà, ông nhấp một ngụm nhỏ rồi thông thả trầm mình xuống yên tĩnh. Ông bảo khi hương trà thấm vào đầu lưỡi, lúc đó ta phải thấy bát ngát màu xanh của cả rừng trà bao la trong cõi lòng. Một đốm lá trà là một huyền nhiệm của cả trời và đất. Trong trí ta phải thấy một đồi trà ngát hương thiên nhiên của vũ trụ và trong tâm ta phải bắt khoảnh về sự sống nhiệm mầu của từng cánh lá. Khi hơi nóng của ngụm trà ấm lên đầu môi, trong trí ta phải thấy một rừng lửa rực cháy, và trong tâm ta phải thấy một con tim nồng ấm cho một tiếng gọi. Khi dòng nước mềm mại chảy trên đầu lưỡi, trong trí ta phải thấy cả một dòng suối hiền hòa bao dung không ngơi nghỉ, và trong tâm ta phải thấy một màu trong ngát thanh tịnh của đời sống con suối kia.

Vì nhiều vội vã trong một ngày nên ta không nhận thức được huyền nhiệm của sự sống đang dặt ddu vũ điệu chung quanh ta, ta không thấy được tâm Thượng Đế đang nói chuyện với ta qua sứ ngôn của Ngài là hoa lá cỏ cây, nên ta phải kéo chậm thời gian lại bằng những giây phút thông thả suy tư. Để được vậy, ta phải chuẩn bị, và ông bảo chính vì thế mà ông ra đi khi trời chưa tờ mờ sáng, ông muốn lên ghềnh đá thật sớm để lúc mặt trời lóe rạng thì tâm đạo ông đã sẵn sàng chờ đón rồi, chờ đón cho ánh mặt trời rót vào cõi hồn.

Trên ghềnh đá gió vẫn thổi, cỏ cây dạt dào hơi sương. Gió đem theo hơi nước vuốt trên mặt từng chùm lá non. Chúng cũng se lạnh run rẩy nhưng như sung sướng vô cùng. Ông ngồi quay mặt nhìn xuống thung lũng, phía xa

là núi rừng trùng điệp, ông biết đó là hướng đông. Mặt trời sẽ lên.

* * *

Trước mặt vị đạo sĩ có chùm hoa dại màu vàng tươi, mọc trên kẽ nứt của ghenh đá. Ông đảo mắt nhìn chung quanh. Có mỗi chùm hoa dại trước mặt ông thôi. Trong đêm mà cánh hoa vẫn nở, hồn nhiên giữa núi rừng bao la. Giả sử ông không có mặt nơi đây thì sao. A! chùm hoa như đọc được ý nghĩ của vị đạo sĩ, những cánh hoa mỏng nhíp nhàng đùa với gió như nói với ông, “vẫn hồn nhiên và vẫn nở trong sương khuya.” Ông im lặng nhìn chùm hoa, giả sử đêm nay không có trăng, cả bầu trời là biển đen mênh mông chụp xuống, cánh hoa mảnh mai rẽ khối đen ấy ngoi lên, “vẫn hồn nhiên nở trong đêm khuya.” Trong giây phút tĩnh mịch của cõi lòng, ông thấy cho dù những ngày tháng tâm hồn ông tĩnh mịch nhất cũng không so sánh được với cái tĩnh mịch của cảnh hoa. Trong đêm tối hoa vẫn nở giữa cõi rừng. Ông có mặt hay không có mặt, hoa vẫn nở hồn nhiên. Chỉ có điều đó mà sao ông vẫn cứ trăn trở mãi, là làm sao tĩnh mịch bước đi con đường của mình. Nhìn chùm hoa nở, ông thấy trong đời sống của ông, hương nhân đức khó đơm hoa khi không có người khen, và lòng bao dung chỉ dễ khi chưa gặp ghen tị. Cảnh hoa cứ hồn nhiên bay bay trước mặt ông. Vị đạo sĩ ngược nhìn, trời cao thăm thẳm, mênh mông núi rừng. Bao ngày tâm tu tâm đạo, ông thấy cảnh hoa mỏng manh mà sao dũng mạnh hơn tâm hồn ông nhiều quá. Làm sao đời ông hồn nhiên nở được trong đêm khuya như cảnh hoa kia.

Không biết khi mặt trời gay gắt có làm cho cảnh hoa kia rất nắng không? Lúc này đây, sương đang lạnh mà cánh hoa không cuộn tròn giấu mình ẩn kín. Nhìn chùm hoa, ông nghĩ giữa đêm vắng và sương lạnh mà chùm hoa cứ hồn nhiên nở thì chắc hẳn chỉ làm cho cảnh hoa càng thêm rực sắc màu thôi. Nghĩ tới đó, ông trầm ngâm co tay lên vồng

ngực. Đời ông đang đi qua lạnh và đêm. Đêm và lạnh của tâm đạo là đêm và lạnh của ý nghĩa cuộc sống. Loài hoa rừng không bao giờ để ý đến người xem, nó sống bằng tự do. Để ý đến người xem là đặt một điều kiện cho mình rồi. Khi không có điều kiện ấy, loài hoa không hồn nhiên nở được nữa. Và vắng điều kiện ấy là thiếu hạnh phúc. Những cánh hoa rừng đọc được ý nghĩ của vị đạo sĩ, toàn thân chùm hoa giật rung lên mừng vui, cơn gió qua rồi mà chùm hoa vẫn ngả nghiêng chao đảo ôm chầm vào nhau. Đúng thế, làm sao để cuộc sống được tự do?

Kẽ đá lạnh thế kia mà chùm hoa cứ bám vào. Từ trong kẽ đá nứt, chùm hoa mọc rễ bám xuống cho cánh hoa ngoi lên. Bây giờ vị đạo sĩ thấy cánh hoa kia không phải chỉ đẹp vì hồn nhiên nở trong sương khuya mà là làm sao nó sống được trong hoàn cảnh khắc nghiệt như thế. Đất không nhiều, để sống còn trên bờ đá, chùm hoa phải ôm chặt từng phiến đất không một chút phung phí. Ông thấy những nhánh rễ con kia đang tìm mọi ngõ ngách mà đi. Bờ đá thật khắc nghiệt, lạnh ban đêm, nóng ban ngày, từ những nhánh rễ con ấy, ông thấy tiềm ẩn một sức sáng tạo phong phú vô cùng. Chúng không ngừng sáng tạo những con đường mới để đứng vững trên bờ đá. Ông không ngờ ngoài dáng hoa mỏng mong kia lại là một dũng cảm phi thường. Ông nhìn chùm hoa dại vàng rồi nhìn xuống thung lũng phía trước mặt. Dưới thung lũng là cuộc đời, trong cuộc đời là cuộc sống của ông.

Những nhánh rễ con đang dạy ông về sự phung phí thời gian trong cuộc đời. Sức mạnh chùm hoa bám được vào bờ đá là làm việc không ngừng trong những sáng tạo mới. Người nghệ sĩ không còn là nghệ sĩ nữa khi hết sáng tạo. Và ông thấy khó khăn hay hoàn cảnh khắc nghiệt là lúc sáng tạo thành hình. Sáng tạo không thể lười biếng. Trong cái tâm đạo ông đang kiếm tìm, ông thấy cũng thế, phải có lạnh của sương, có chênh vênh của đá, tất cả là lực tố làm cho tâm đạo ngời

sáng. Những khi yếu lòng, ông nghĩ muốn có cánh hoa phải có một khu vườn trước đã. Cánh hoa đại kia không cần khu vườn, nó rễ đá mà ngoi lên. Ông cúi mặt hỏi lòng về con đường tâm đạo ông đang đi.

Bao nhiêu năm tìm tâm đạo mà ông đâu ngờ tâm đạo mọc ngay bên bờ cuộc đời, trên ghềnh đá thô sơ. Cuộc sống chùm hoa kia là con đường tâm đạo ông phải đi. Nở hồn nhiên trong đêm tối. Trong cánh lá mỏng manh là một cõi trời dũng mãnh. Khó khăn là năng lực cho sáng tạo. Trong sáng tạo nghệ thuật không thể lười biếng. Phải nhìn những cánh hoa tầm thường bằng cái nhìn không tầm thường, bởi nghệ thuật nói bằng im lặng. Vị đạo sĩ ngồi như thiền mặc trước chùm hoa đại yếu đuối.

Để sống được trên ghềnh đá khắc nghiệt này, chùm hoa phải dũng cảm. Ông thấy yêu quý chùm hoa đại quá. Nơi chùm hoa là bát ngát bầu trời tự do, đêm cũng như ngày. Ông nghĩ đời ông cũng sẽ đi theo con đường của chùm hoa đại. Từ ý nghĩ đó, ông muốn bứng chùm hoa đại đem về am thất để hàng ngày nhìn chùm hoa mà học tâm đạo.

Khi ông tìm cách để bứng chùm hoa thì có tiếng nói của chùm hoa như đến từ gốc rễ nơi ghềnh đá:

— Vì sao ông không muốn tôi ở ghềnh đá này?

Vị đạo sĩ trả lời chùm hoa, ông cắt nghĩa những ý nghĩ của ông về tâm đạo như tôi vừa viết ở trên. Nghe xong, chùm hoa trả lời:

— Đây là quê hương đẹp nhất của tôi. Tôi sống thênh thang với trời cao. Đêm có vẻ đẹp của thanh vắng, sáng có vẻ đẹp của bình minh. Phải can đảm bám vào ghềnh đá mà sống nhưng tôi không muốn cuộc sống dễ dãi tầm thường nơi khu vườn của ông. Thôi, xin ông cứ để tôi sống ở đây.

— Ta cần cái thanh tao không bám víu vào cõi đời của hoa, ta mong cái dũng cảm không lười biếng của hoa mà ta muốn trồng người bên am thất để ta ngày ngày suy tư suy tìm

dũng cảm trong cái mỏng manh, tìm sáng tạo trong nghịch cảnh.

Chùm hoa thanh vắng. Vị đạo sĩ cũng im tiếng nói. Núi đồi vẫn mênh mông dạt dào hương thơm của rừng thông. Một tâm hồn và một chùm hoa đại đang đối thoại với nhau bên ghềnh đá trên đỉnh núi. Chùm hoa nói với vị đạo sĩ:

— Tôi rất ngại sống trong khu vườn của ông, vì như vậy, ngày ngày có người nhìn tôi. Tôi lại phải phấn đấu nhiều hơn để mình không mất tự do, để cứ hồn nhiên nở trong cõi đời. Tuy nhiên, với một điều kiện, nếu ông có điều kiện này, tôi sẽ để ông bứng tôi đi.

— Điều kiện gì? Vị đạo sĩ hỏi.

— Ông bứng tôi khỏi núi rừng này là tôi phải rời bỏ cả một quá khứ. Không ai muốn từ giã một quá khứ đẹp, một hiện tại êm đềm, vì ai mà biết được chân trời mới kia sẽ ra sao. Vậy ông muốn đem tôi khỏi đây, tôi có một điều kiện là chính ông, ông có sẵn sàng rời bỏ thế giới của ông khi tiếng phục vụ cuộc đời kêu gọi? Khi ông đang êm vui với cuộc sống mà vì có tiếng cầu than của một kẻ khốn cùng đang cần đến ông, ông có sẵn sàng ra đi vì tiếng kêu thương xót ấy? Khi một đạo sĩ đang thành công, khó mà ông ta dám bỏ công việc ấy, ra đi, cho dù có tiếng khóc ở xa xa. Ông có sẵn sàng ra đi khi có tiếng kêu? Ông tự hỏi mình, nếu ông thấy ông sẵn sàng ra đi thì tôi cũng thế, tôi cũng sẵn sàng để ông bứng tôi đi.

Cuộc đối thoại tiếp tục. Sau khi chấm dứt, vị đạo sĩ đặt hai bàn tay, bám cứng lên bờ đá lạnh như một tiên tri run rẩy sắp dâng của lễ. Tâm hồn ông nóng bừng như rực lửa. Ông không ngờ mẫu đối thoại của cánh hoa mỏng xoáy vào linh hồn ông như thế. Cuộc suy tư quá lâu, ông đâu hay chim đã thức giấc hót líu lo trên cành. Toàn thể núi rừng đang bừng tỉnh. Ở phía đông, mặt trời đang lên. Những giải nắng đầu ngày hắt bật lên táo bạo. Sương tan dần, cả thung lũng phía dưới sắp được rải nắng bình minh.

Liệu ông có bứng được gốc hoa về trồng không? Ông đã lên ngọn núi từ tờ mờ sớm để chuẩn bị đón mặt trời. Tôi nghĩ vì tha thiết như thế, thì lúc mặt trời thoát xác, thế nào ánh trắng mềm cũng phôi phai và nắng sẽ đổ vào lòng ông như ý ông mong muốn.

* * *

Lạy Chúa, cuộc đời đâu có dài như dòng sông, đâu có trường cửu như ghenh đá, mỏng manh như một cánh hoa thôi. Xin cho con mỏng manh mà tự do giữa trời và đất, mỏng manh mà cứ hồn nhiên dửng cựa nở trong đêm khuya cuộc đời. Con gọi, đó là cánh hoa xuân về trên vũ trụ.

(Trong tập suy niệm CÔ ĐƠN và SỰ TỰ DO, sắp xuất bản)

Hai ngàn năm trước

Trên con đường về đồi calvé
 Bao nhiêu bước đường, bấy tái tê
 Từng giọt máu đào loang nhỏ xuống
 Gai nhọn trên đầu quá.. tái ...tê.

Ba lần ngã quỵ dưới roi đòn.
 Trên đường thập tự Chúa nhìn Con
 Từng bước vì yêu, con có biết?
 Thân tàn sức yếu mắt hao mòn.

Thân xác đau thương hết mọi bề
 Đinh nhọn đóng vào thêm tái tê
 Giang tay quần quai trên Thập Giá
 Đau đớn rung lên cả xác hồn.

Mồ hôi loang xuống hòa chan máu
 Ngược mắt lên nhìn Đấng Chí tôn
 Công việc Cha giao Con hoàn tất
 Xin phó dâng Cha cả xác hồn.

Rồi chiều năm xưa trên đồi vắng
 Núi Sọ u buồn Chúa trút hơi
 Tình yêu Thập Giá Ngài nhận lấy
 Tội của con người Chúa cứu mang.

Ôm cả nhân loại vào vòng tay
 Ôm cả thế gian lỗi tội đây
 Vòng tay tha thứ Ngài bao phủ
 Nhân loại trong lòng, Chúa.. trút... hơi.

Kể qua người lại đã cười chê
 Lưỡi giáo xuyên tâm, cạch sườn kè
 Bỗng! Trời tối, núi đồi rung chuyển
 Màn xé đôi, thức tỉnh con mê.

Mùa chay Hai Ngàn xin ghi lại
 Đôi mảnh hình hài Chúa cứu mang
 Hỏi người còn nhớ không, người hồi?
 Ngài trên Thập Tự, chết vì ai???

Thanh Sơn

Đức tin của tôi quà tặng của Thiên Chúa.

Chúa đã tìm lại tôi và gia đình tôi

Tôi được sinh ra trong một gia đình Công Giáo, rửa tội từ khi chưa đầy một tháng tuổi, nhưng cho đến năm mười tuổi, tôi hoàn toàn không hề biết mình là người Công Giáo. Ba của tôi là một người Công Giáo di cư sống đạo đức, mẫu mực, nhưng chẳng may trải qua hai biến cố khá đau thương do hai vị linh mục đã cố ý gây ra, đến nỗi quá thất vọng và không còn muốn đến nhà thờ nữa. Mẹ của tôi là người Công Giáo đạo theo ... Ba tôi, nên ...

Năm tôi được mười tuổi, có một gia đình người dân tộc Thái đến thuê căn nhà bên cạnh nhà tôi. Thế là anh em chúng tôi có thêm một anh bạn láng giềng mới, anh ta hơn tôi một tuổi. Chúng tôi nhanh chóng kết thân với nhau. Chúng tôi 'mê' anh ta, vì anh ta rất giỏi võ. Chúng tôi không còn sợ bị ai bắt nạt nữa. Ngày Chủ Nhật nọ anh ta rủ chúng tôi đi lễ. Đó là lần đầu tiên tôi đi đến nhà thờ. Sau đó anh ta đăng ký học giáo lý vỡ lòng, và rủ chúng tôi cùng đi học. Chúng tôi về xin phép Ba. Ba suy nghĩ và trả lời đồng ý. Thế là ba anh em nhà tôi và anh bạn láng giềng cùng đi học giáo lý vỡ lòng. Chúng tôi học rất say mê, và khi về nhà thì nhau đọc, khảo nhau những bài đã học rất rôm rả. Không ngờ điều này làm Ba tôi suy nghĩ nhiều. Đến một ngày nọ, Ba đã nói với chúng tôi rằng gia đình chúng tôi là gia đình Công Giáo, chúng tôi đã được rửa tội ... Thế là từ đó, gia đình

chúng tôi bắt đầu cùng nhau đọc kinh mỗi tối và đi lễ ngày Chủ Nhật. Tôi không thể nào quên được những ngày đó. Gia đình chúng tôi sống rất hạnh phúc và hoàn toàn tin cậy vào sự quan phòng của Thiên Chúa, dù hoàn cảnh gia đình lúc bấy giờ vô cùng khó khăn. Ba Mẹ tôi đã phải vất vả lo ăn từng bữa. Mỗi người chúng tôi chỉ còn một bộ đồ để mặc ra đường, sáu người cùng sống trong một căn phòng 25 m², không TV, không radio, cassette, hay tủ, giường, bàn, ghế, thậm chí chúng tôi không chắc rằng ngày mai còn kiếm được tiền để mua gạo hay không? Nhưng chúng tôi luôn tin tưởng và phó thác vào Thiên Chúa và Mẹ Maria. Và Thiên Chúa đã quan phòng gia đình chúng tôi vô cùng đặc biệt, để gia đình chúng tôi không bị đói và chúng tôi vẫn được cấp sách đến trường.

Ngày nay, Giáo Hội Việt Nam đang quan tâm đến việc truyền đạo cho các dân tộc thiểu số, nhưng gia đình tôi đã được chính một gia đình dân tộc Thái truyền đạo!. Thiên Chúa đã tỏ mình ra qua sự quan phòng vô cùng đặc biệt của Ngài, trong giai đoạn khó khăn nhất của gia đình tôi. Và niềm tin của tôi đã bén rễ từ đó ...

Thiên Chúa cho tôi quà tặng bất ngờ nhưng quý giá – Linh Thao

Thế là tôi đã học giáo lý, chịu bí tích Xưng Tội, bí tích Thánh Thể, rồi bí tích Thêm Sức. Qua bất cứ lớp giáo lý nào, tôi đều được nhận phần thưởng như người học xuất sắc nhất. Tôi được chọn vào đội giúp lễ, được học hỏi nhiều điều và được đào tạo thành một giáo lý viên. Nhưng đến một ngày nọ, Chúa đã cho tôi thấy rõ con người thật của tôi, đó là dịp hè năm 1990, sau khi tôi vừa thi đậu đại học, vô tình tham dự một khóa Linh Thao. Tôi dùng từ vô tình ở đây

theo đúng nghĩa của nó. Vì trước đó, tôi hoàn toàn không hề có một khái niệm gì về Linh Thao. Tôi được biết (qua anh tôi) là có một đợt tĩnh tâm ở Vũng Tàu kéo dài một tuần lễ và chi phí vô cùng rẻ. Tất cả những điều tôi mong đợi là có một dịp tắm biển thỏa thích, sau những ngày căng thẳng lo thi đại học. Tôi không thể nào quên được khóa Linh Thao kéo dài 5 ngày lần đầu tiên đó. Chúa đã điều dắt tôi đi từ nỗi thất vọng vì không được tắm biển nhiều như mong đợi ban đầu, đến những khám phá vô cùng quý báu, làm thay đổi toàn bộ hệ thống quan điểm và đời sống của tôi.

Khám phá đầu tiên của tôi là phát hiện ra bản thân mình còn rất nhiều khiếm khuyết, điều mà trước đó tôi chưa hề nhận ra, dù rằng vẫn thường xuyên xét mình và lãnh nhận bí tích xưng tội. Cội nguồn của những khiếm khuyết đó nằm ở chỗ tôi chưa đặt Thiên Chúa vào vị trí trung tâm điểm của đời sống tôi. Tôi hoạt động và làm nhiều việc, nhưng chẳng hề chú ý đến động lực nào đã thúc đẩy tôi làm việc đó, động lực đó có xuất phát từ mong muốn làm vinh danh Chúa và phục vụ anh em hay không? Nhiều việc tôi làm chỉ nhằm mục đích đi tìm một vị trí, một tiếng nói hay điều gì đó cho riêng mình, tức làm vinh danh bản thân mình mà thôi.

Khám phá quan trọng thứ hai của tôi là sự ngỡ ngàng trước Tình Yêu vô cùng lớn mà Thiên Chúa đã dành cho chính tôi. Trước đó, tôi vẫn thường nói: Thiên Chúa là Tình Yêu. Nhưng đó có vẻ như "hồ khẩu hiệu" hơn là cảm nhận thật sự. Nay tôi nhìn thấy sự hiện diện của Thiên Chúa trong dòng đời tôi. Tôi thấy rõ sự điều dắt của Ngài. Tôi cảm nhận thật một sự gần gũi và thân tình với Thiên Chúa hơn lúc nào hết. Tôi nếm được hạnh phúc và bình an qua những giây

phút cầu nguyện. Tôi thấy được giá trị thực của việc cầu nguyện. Nó không chỉ là cầu xin sự chi viện của Thiên Chúa trong những giây phút khó khăn như trước đó tôi vẫn làm.

Bắt nguồn từ khám phá thứ hai, tôi đi tới khám phá thứ ba. Tôi nhận ra tất cả những quà tặng mà Thiên Chúa đã trao cho tôi: những khả năng mà tôi có, sức khỏe của tôi, thời gian, môi trường mà tôi đang sống, sinh hoạt, những người bạn tôi quen, gia đình của tôi và ngay cả niềm tin và sự đạo đức của tôi nữa... Tôi đã mãi mê với những quà tặng, tự hào với nó mà quên đi Người đã tặng quà cho tôi. Tôi phải sử dụng những món quà đó như thế nào để sinh lợi, để đem lại hạnh phúc thực cho tôi, cho mọi người và đó cũng là theo ý của Người đã tặng quà cho tôi?.

Sau khi Linh Thao, tôi và những anh em khác, mang khát vọng "làm lại cuộc đời" và duy trì đời sống cầu nguyện. Chúng tôi cùng sinh hoạt, cùng cầu nguyện, chia sẻ và nâng đỡ nhau trong cuộc sống. Mỗi năm, chúng tôi lại có dịp làm Linh Thao. Qua đó, tôi được Thiên Chúa gọt giũa từ từ. Có những lúc tôi thấy sợ trước Linh Thao. Vì có những quyết tâm tôi đã hứa với Chúa sẽ làm ngay sau khi Linh Thao, nhưng tôi làm không được. Một khi đã không giữ được lời hứa với ai, tôi đâm ngại gặp lại người đó. Những lúc đó, tôi cần sự nâng đỡ của cộng đoàn. Từ từ Chúa cho tôi thấy rõ con người thật của tôi hơn nữa, với những yếu đuối cố hữu mà tôi sẽ phải mang suốt cuộc đời. Tôi nên đón nhận và yêu thương bản thân mình, như đón nhận và yêu thương những người anh em của tôi vậy. Tôi từ bỏ ảo tưởng sẽ trở thành một con người hoàn hảo ngay lập tức. Nhưng tôi được mời gọi chiến thắng những yếu đuối của mình từng

giây, từng phút và từng ngày bằng vũ khí :
Sự Cầu Nguyện. Tôi tập tậ hưởng niềm vui
mỗi lần tôi chiến thắng hơn là gặm nhấm
nỗi buồn của những lần thất bại. Tôi không
còn sợ đến với Linh Thao, vì chỉ cần có một
lần chiến thắng điểm yếu của bản thân
mình là tôi có thể khoe với Chúa rồi...

Nhìn lại dòng đời mình cho tới ngày hôm
nay, tôi thấy tôi được điều dắt theo những
biến cố ngẫu nhiên nhưng hoàn toàn trong
kế hoạch của Thiên Chúa. Tôi phải cảm tạ
Chúa luôn, vì nếu không có gia đình người
dân tộc Thái kia, không có chuyện 'tôi mê
tắm biển' ngày nào, cuộc đời tôi đã đi theo
hướng khác, và chắc chắn tôi chẳng có
dịp ngồi đây, trên nước Đức này để viết
những dòng chia sẻ. Chúa đã dạy tôi bài
học về Sự Cầu Nguyện, để rồi qua phương
cách đó tôi có thể đi theo những mời gọi
của Ngài. Có những lúc tôi bước đi hăng
hái, nhưng cũng có những lúc tôi muốn
dừng lại, hay để mình đi thụt lùi. Tôi ý thức
sự cần thiết của cộng đoàn, nơi sự hăng hái
của một ai đó sẽ nâng tôi trong những giây
khủng hoảng, và ngược lại...

Phan Công Chính

Y NHÃ MỪNG XUÂN

Đầu năm họp mặt mừng xuân
Tinh thần I nhĩ quây quần bên nhau
Niềm vui kẻ trước người sau
Người trong hai nhóm cùng nhau tiến về
Dù trời giá buốt lạnh ghê
Khó khăn cách trở cũng về Dortmund
hôm nay trời lấm mưa phùn
Cha hoan xa nhất chẳng chùn bước chân
Gặp nhau chào hỏi ân cần
kể chuyện qua Mỹ sáu tuần cũng mê
Sao Cha giảng thuyết hay ghê
Bao năm tu luyện đứng nghề các cha
Năm nay tổng cộng mười ba
Nếu trừ Cha lại đúng là mười hai
Tông đồ xưa cũng mười hai
Bước theo chân Chúa các Ngài vinh
quang
Một ông tham chút bạc vàng (Mt. 27.
3.6)

Bán Chúa ba chục mơ màng lợi danh
không ngờ làm chuyện chẳng lành
Sợi giây treo cổ lại dành cho ông
Chuyện đời kim cổ tây đông
Phản thầy, bán chúa, nên công cán gì?
Người ơi hãy xét mình đi
Chúa sinh ta để làm chi trên đời?
Chớ nên phản bội Chúa Trời
Sống cho xứng đáng sáng ngời tin yêu
Hôm nay xã hội đổi chiều
Theo gương I Nhĩ vẫn liều tiến lên
"Chung nhau Lời Chúa vang rền
Cùng nhau chia sẻ vững bền cây trồng"
Hôm nay đang giữa mùa đông
Mai ngày xuân tới đào hồng trở hoa
Tinh thần I Nhĩ một nhà
Hẹn nhau năm tới chan hòa ánh xuân.
Thanh Sơn

Đầu Xuân Canh Thìn.
Kính tặng Cha Hoan cùng hai nhóm I Nhĩ.
Một chút gì để đánh dấu những ngày họp mặt
đầu năm

Bài ca Năm Thánh

(Lv.25:3,8-17; Mt.5:13-16; Lk.6:30)

Bao nhiêu tháng đợi năm chờ,
Thời gian năm thánh ghé mở cuộc đời.
Thuận dòng, xuôi nẻo ý Trời,
Người người hoan lạc, nơi nơi an hòa...

Yêu một thuở tìm trao hướng phước khởi,
Mầu thời gian xuân bước đẹp muôn hoa.
Tình không gian lãng lầy đẹp thi ca,
Về nguồn cội đi ngược dòng lịch sử.

Thuở xa xưa thời cuộc ước truyền rao,
Năm mười năm, năm lưu lễ nêu cao;
Từ được thả dây là năm hòa giải,
Bị tước đoạt người có quyền đòi lại.

Bao nợ nần xưa bỏ hết cho nhau,
Giải phóng nô lệ, không hại lẫn nhau.
Năm thờ phụng cùng kính yêu Thiên Chúa,
Năm ăn xé đại lưu đồng ruộng lúa.
Không gặt, gieo, không hái trái, rau tươi...
Tặng muôn loài, tặng tất cả muôn người.

Ơn cứu độ triều hồng ân Năm Thánh,
Chia sẻ nhè không giàu, nghèo, yếu, mạnh.
Năm thì phân lợi tức với tình thương,
Năm về nguồn tìm lại được thiên lương.

Bao hũ lạm, bát công đi vắng hết,
Bao ghen ghét xưa vào ngay cõi chết.
Năm thương yêu chia sẻ mãi cho nhau,
Được hồng ân của Chúa rất sang giàu.

Hạnh phúc quá nên luôn luôn ban phát,
Luôn trao tặng không trông mong lấy lại.
Nói đại tình tặng nơi thiếu quá nhiều,
Trong tim người chỉ nở những hoa yêu.

Năm chia sẻ lời vàng son của Chúa,
Một Chân Lý tình khởi cần chọn lựa.
Vì lời Ngài là sức sống phục sinh...
Thuộc trường sinh chan chứa biết bao tình...

Còn mặt ngọt giữa vị đời đắng dốt,
Lá rừng mọng hoa nghe chim hót.
Vì lời Ngài chỉ nở nhịp Thánh Linh,
"Gần Chúa", tuy hai thành một bóng với hình.

Và năm thánh thành năm Kinh Thánh,
Lời hằng sống uống căng gia sức mạnh...
Nào thiên đàng nơi trần thế, dương gian,
Hạnh phúc sao! Một đích thực bình an.

Ý năm thánh tình con người sám hối,
Chúa thánh tẩy sạch vẹn toàn tội lỗi.
Cuộc đời đời đẹp tự bao giờ,
Nên hoàn toàn, thiện, đức chẳng dám mơ...

Năm dón bước hành hương về nhà Chúa,
Năm quay lại tìm "vàng tay vịn chầu",
Ơm trọn con vượt tốc mãi nhẹ nhàng,
Bao phũ con trong ánh mắt dịu dàng...

Mầu lòng lãng! Đây là năm ánh sáng!
Đạo tuyệt diệu nhiệm ngày, giờ, năm, tháng.
Và con tìm trở mãi diệu tình ca,
Tình trao tình một hiệp nhất ngọc ngà...

Con khấn nguyện nhưng xin tuân Thánh Ý,
Chương trình Chúa muốn đời chân, thiện, mỹ.
Năm thực hành ý đem đạo vào đời,
Xin vàng làm mồi đốt khắp nơi nơi.

Làm men dậy cho hương đời thơm ngát,
Tình sống động vào lời ca tiếng hát,
Đen gió cao một ánh sáng niềm tin,
Trông cậy Ngài một kính mến cầu xin.

Một ngàn chín trăm năm mươi năm đó,
Năm kỷ niệm của hồng ân cứu độ,
Chúa vào đời, chết vì yêu, cứu đời,
Ai thờ ơ không biết nỗi đau đời!

Ngài thể hiện tình hy sinh tử nạn,
Đã sống lại mầu vinh quang sáng lạng...
Chúa là gì của con, con muốn tìm,
Con là gì của Chúa, con muốn xin.

Chúa hiện diện "hôm nay trong thế giới",
Một ánh sáng tình yêu thương kêu gọi.
Mở cửa hôn đón tiếp Chúa Kitô,
Ôi ngày ngất rừng cả một trời mới...

Vì có Chúa hôn không còn sợ hãi...
Hạnh phúc thật được bình tâm mãi mãi...

Đây là năm được sáng thấp niềm tin,
Năm tràn hương thơm ngát ý cầu xin.
Năm sám hối cao tình thần hòa giải,
Năm chuẩn bị năm thánh 2000 kết trái...

Dòng thời gian thành dòng nhạc đẹp thơm...
Diễm không gian bằng muôn hoa có linh hồn,
Cây năm thánh hoa lá cảnh thành ánh sáng.

Lê ngọc Hồ

Cảm mến tình Cha .

Trong khóa linh thao vừa qua, Ngài đã cho tôi cảm nhận thật nhiều ý nghĩa của tình Cha-Con giữa Thiên-Chúa và tôi.

Từ tấm bé, khi bắt đầu biết học giáo lý Công-Giáo đến nay, có lẽ tôi đã nghe đến hàng vạn lần câu: "Thiên-Chúa là Cha của chúng ta" nhưng chưa bao giờ nó đánh động tôi được bằng 30 phút suy niệm về thư của thánh Phaolô gửi cho tín hữu thành Rôma - đoạn 8. Những giây phút cuối cùng của 30 phút suy niệm, tôi đã hình dung rằng: nếu Thiên-Chúa hiện hình trước mặt tôi thì tôi sẽ ôm chặt lấy Ngài và nói lên những lời ăn năn thống hối vì bao năm trường tôi đã không biết cảm nhận hồng ân được làm con Thiên-Chúa của tôi.

Thật vậy, theo tôi, đây là một hồng ân vĩ đại nhất, vì khi cảm nhận thấy hồng ân này tôi không còn ưu tư về ý nghĩa của sự hiện diện chúng ta trong thế gian đầy đau khổ này.

Người Công-Giáo chúng ta, mặc dù có đức tin, nhưng trước một cảnh đau khổ của nhân loại chúng ta thường bối rối không biết giải thích thế nào về tình yêu của Thiên-Chúa. Tôi đã từng có kinh nghiệm ấy bên giường bệnh của ba tôi. Cái đau khổ của tôi lúc ấy không chỉ là tôi nhìn thấy ba tôi tiêu tụy, đau đớn trong bệnh rồi lịm dần đi, mà còn trong chính tôi: Tôi có mang cái gene (một phần cấu trúc của nhiễm sắc thể) bệnh ấy trong cơ thể tôi không? Một ngày nào đó tôi có như vậy không?

Trước sự đau khổ này tôi thường tự an ủi: có nhiều người còn bất hạnh hơn tôi. Tôi tìm cách quên đi nhưng vẫn mang một đau khổ âm thầm khi nghĩ đến cái "có thể" ấy đang nằm trong cơ thể tôi. Tôi nói giỡn cùng các bạn tôi là "Tôi sắp chết rồi có ai muốn phúng điếu gì thì phúng trước đi!" để cười nhưng thật ra cái buồn về tương lai số phận vẫn nằm trong tôi. Và tôi còn nhiều đau khổ khác nữa trong đời nhưng nếu kể hết nơi đây thì

chắc sẽ dài lắm. Tôi nghĩ, mỗi người trong chúng ta đều có không ít thì nhiều những đau khổ riêng tư về sức khỏe, về gia đình, nơi làm việc, trong xã hội, ... Nếu ngồi kể hết cho nhau thì chỉ có nữa khóc ròng thôi !! ... Chưa kể đến những cảnh tang thương trên truyền hình, trong báo chí và những phương tiện truyền thông khác.

Vậy việc cảm nhận được tình yêu Thiên-Chúa dành cho tôi là tình Cha đối với con đã thay đổi cách nhìn của tôi như thế nào?

Điều đầu tiên mà tôi cảm nhận qua lá thư của thánh Phaolô tông đồ là Thiên-Chúa dựng nên chúng ta không như chúng ta chế tạo ra một cái xe, may một cái áo, vẽ một bức tranh hay nặn một bức tượng ... Mặc dầu sách Sáng Thế ký cho chúng ta một hình ảnh đơn sơ là Ngài nặn chúng ta từ đất sét và thổi hơi vào, nhưng tôi nghĩ rằng: Ngài tạo dựng chúng ta như một người mẹ sanh con và có lẽ còn hơn nữa. Thánh Phaolô được Thiên-Chúa mặc khải đã quả quyết rằng: "Thần Khí làm cho anh em nên nghĩa tử, nhờ đó chúng ta được kêu lên: 'Áp-ba! Cha ơi!' Chính Thần Khí chứng thực cho chúng ta rằng chúng ta là con cái Thiên-Chúa. Vậy đã là con, thì cũng là thừa kế, mà được Thiên-Chúa cho thừa kế, thì tức là đồng thừa kế với Đức Ki-tô".

Thiên-Chúa dựng nên chúng ta không như chúng ta nặn ra một bức tượng vì giữa bức tượng và chúng ta không là một. Nặn được một bức tượng đẹp, chúng ta hãnh diện về tài năng của chúng ta nên chúng ta vui; nhưng khi sanh ra một đứa con, có lẽ chúng ta không hãnh diện vì chúng ta đã "tạo ra" một đứa bé mà có lẽ chúng ta vui sướng vì đứa bé là cái gì đó nối tiếp trong tương lai của mình, mình yêu nó và nó yêu mình.

Thiên-Chúa dựng chúng ta với ý muốn chọn chúng ta làm con thật sự của Ngài, Ngài không muốn chúng ta làm tôi tớ, Ngài muốn chúng ta chia sẻ vinh quang và tình yêu sung mãn của Ngài. Nhưng để chia sẻ tình yêu sung mãn này, chúng ta phải thỏa mãn một số điều kiện mặc dù tình yêu đó là một tình yêu cho không. Theo thánh

Phaolô, điều kiện đó là phải hướng tình cảm chúng ta theo Thần Khí.

Hướng tình cảm chúng ta theo Thần Khí mà không theo tính xác thịt, theo tôi, vì Thiên-Chúa là Đấng Hoàn Hảo nên những kẻ muốn được chia sẻ tình yêu với Ngài cũng phải có một tình yêu "cân xứng", nhưng làm sao có thể cân xứng được với tình yêu của Ngài, nên Ngài chỉ kêu gọi chúng ta: kết hợp với Đức Kitô trong đau khổ với sự hỗ trợ của Thần Khí để trở nên những "Anh hùng trong tình yêu ở mọi hoàn cảnh". Thật vậy, các thánh nhân qua bao thế kỷ đều là những "Anh hùng trong tình yêu ở mọi hoàn cảnh" này.

Cụ thể hóa:

- Tôi có thể trở nên anh hùng nếu tôi không giận dữ khi người khác chửi mắng tôi.
- Tôi có thể trở nên anh hùng nếu tôi không thất vọng buồn xuôi khi người ta dèm pha công việc tôi đang làm.
- Tôi có thể trở nên anh hùng nếu tôi không để u buồn gặm nát trái tim khi bệnh tật đang chiếm trọn thân xác tôi.
- Tôi có thể trở nên anh hùng nếu tôi biết nâng đỡ "kẻ ngã ngựa" (người gặp lúc cảnh gian nan, cấp bách hay bệnh hoạn, tang thương...).
- Tôi có thể trở nên anh hùng nếu tôi vẫn giữ vững đức tin, làm việc ngay thẳng khi những người xung quanh chạy theo những đam mê phù phiếm, hành vi trụy lạc.

Riêng đối với tôi, tôi được nhiều an ủi vì cái cảm giác u buồn thất vọng khi nghĩ đến tương lai, 'cái ấy' có làm cho tôi trong tương lai bị bệnh giống như ba tôi không? " không làm cho tôi suy tư nữa. Việc tin tưởng rằng mình được làm con Thiên-Chúa khiến tôi vượt qua hết mọi u buồn. Tôi không còn trách Chúa đã để con người phải đau khổ. Làm con Thiên-Chúa là phải biết coi thường và vượt thắng những đau khổ như những vị anh hùng thánh nhân trong lịch sử Giáo Hội (hay

có thể ví như những vị anh hùng dân tộc vượt qua những chông gai lửa đạn).

Tôi sung sướng khi thấy hồng ân được làm con Thiên-Chúa cũng đến cho cả những người bị bệnh trisomie (có ba nhiễm sắc thể thứ 21 trong nhân tế bào và trí khôn của họ chỉ như đứa bé 5 tuổi) và những người bị bệnh kém tâm trí khác nữa: nếu họ được ơn Chúa và nhờ sự hướng dẫn của những người có trách nhiệm giáo dục họ biết vượt thắng những tình cảm về sự "bất hạnh" của họ thì họ cũng được làm con Thiên-Chúa. Thật sự trong thâm tâm tôi trước đây, tôi vẫn thường tự hỏi: tại sao Chúa không dựng nên họ bình thường như mọi người? Phải chăng chúng ta là những người thợ hái nho: những người làm từ sáng sớm đến người làm từ cuối chiều đều được nén bạc giống nhau!? Việc sống xứng đáng và anh hùng trong tình yêu ở hoàn cảnh và vai trò của mỗi người mới là điều quan trọng!

Trước những đau khổ của nhân loại tôi có một cái nhìn mới, tôi không còn sốt sa và than trách như xưa (mặc dù chỉ than trách âm thầm thôi!) nhưng với một thái độ tích cực hơn: tôi cố gắng đóng góp công của để xoa dịu nỗi đau khổ này, nhưng tôi không quên cổ vũ và khen ngợi những người trước hoàn cảnh khốn khó biết can đảm sống anh hùng, vì tôi không quên rằng họ đang trở thành con Thiên-Chúa thật sự.

Kế hoạch của Thiên-Chúa thật là sâu rộng và cao muôn trùng, trước một hoàn cảnh nhất thời tôi đã vội kêu trách Thiên-Chúa. Tôi phản ứng kêu trách Thiên-Chúa như một đứa bé đòi cho bằng được món đồ chơi trong tủ kính. Khi được rồi chưa chắc nó đã hài lòng và hơn nữa, nó có biết đâu, với món đồ chơi đó, đêm nay nó sẽ không ngồi trong lòng cha mẹ nó để nói chuyện và nghe cha mẹ nó kể chuyện đời xưa mà nó thường thích, nó mất đi một kỷ niệm đẹp. Như thánh Phaolô viết: "Vậy thưa anh em, chúng ta mang nợ, không phải mang nợ đối với tính xác thịt, để phải sống theo tính xác thịt. Vì nếu anh em sống theo tính xác thịt, anh em sẽ phải chết; nhưng nếu nhờ Thần Khí, anh em diệt trừ những hành vi của con người

ích kỷ nơi anh em, thì anh em sẽ được sống."
(Rm8,12-13)

Tôi muốn ôm chặt lấy Thiên-Chúa và xin lỗi Ngài. Tôi sẽ không bao giờ trách Ngài nữa vì Ngài thương tôi vô bờ bến. Ngài kêu tôi là con nhưng tôi chưa nhìn nhận thật sự Ngài là Cha. Tôi như người con hoang đàng nay trở về bên Cha và giọt nước mắt này để xin Cha thương tha thứ...

Vài hàng chia sẻ những gì tôi cảm nhận trong linh thao vừa qua. Ước mong đón nhận những chia sẻ khác đến từ các bác, các anh chị em và các bạn để làm phong phú hơn những kỷ niệm đẹp với Ngài qua linh thao.

NT (Kỷ niệm Ahrweiler 99)

... Con có một tổ quốc

Tiếng chuông ngân trầm,
Việt Nam nguyện cầu.
Tiếng chuông náo nùng,
Việt Nam buồn thảm.
Tiếng chuông vang lừng,
Việt Nam khởi hoàn.
Tiếng chuông thanh thoát
Việt Nam hy vọng.
Con có một tổ quốc Việt Nam,
Quê hương yêu quý ngàn đời,
Con hãnh diện, con vui sướng,
Con yêu non sông gấm vóc,
Con yêu lịch sử vẻ vang,
Con yêu đồng bào cần mẫn,
Con yêu chiến sĩ hào hùng.
Sông cuộn cuộn máu chảy cuộn hơn,
Núi cao cao, xương chất cao hơn,
Đất tuy hẹp nhưng chí lớn,
Nước tuy nhỏ, nhưng danh vang.
Con phục vụ hết tâm hồn,
Con trung thành hết nhiệt huyết,
Con bảo vệ bằng xương máu,
Con xây dựng bằng tim óc,
Vui niềm vui đồng bào,
Buồn nỗi buồn của Dân Tộc.
Một Nước Việt Nam,
Một Dân Tộc Việt Nam,
Một Tâm Hồn Việt Nam,
Một Văn Hóa Việt Nam,
Một Truyền Thống Việt Nam.
Là người Công Giáo Việt Nam
Con phải yêu Tổ Quốc gấp bội.
Chúa dạy con, Hội Thánh bảo con.
Cha mong giòng máu ái quốc,
Sôi trào trong huyết quản con.

Đường Hy Vọng
của ĐTGM P.X NGUYỄN VĂN THỤẬN

- * Thinh lặng để lắng nghe
- * Nỗ lực để hợp tác

- * Cầu nguyện để gặp Chúa
- * Bàn hỏi để nhận định

Gợi ý cầu nguyện

ĐỨNG ĐÓ BÊN CẠNH CHÚA

Một người đang bất lực, hai tay căng ra, bị đóng đinh và bị treo trên thập giá, kiệt sức nhưng vẫn cố gắng cúi xuống để nhìn người bạn. Người trai trẻ đứng bên cạnh hướng tầm nhìn lên người bạn đang quần quai đau đớn. Đôi tay anh xòe ra hai bên như đang muốn nói lời gì hay phải chăng chàng ta cũng đang muốn được treo lên như bạn mình? Hai đôi mắt chạm nhau như là dấu hiệu của cảm thông, của chia sẻ trong tình bạn và trong tình yêu?

Lạy Chúa, con cảm thấy mình như người trai trẻ kia đang đứng bên cạnh Chúa. Vì con biết rằng Chúa bất lực và bị treo lơ lửng trên thập giá không phải vì thất bại ê chề, nhưng là vì yêu thương, mà Chúa đã tự mình hiến dâng, đến nỗi Chúa phải chết cho chúng con. Cái chết của Chúa cũng đang muốn thức tỉnh chúng con về những lầm lỗi, những yếu đuối và mù quáng của chúng con. Cái chết của Chúa cũng đang muốn nói với chúng con là Chúa thấu hiểu chúng con yếu đuối và dễ dàng bị tội lỗi giết chết như thế nào. Nhờ cái chết của Chúa, mà chúng con không còn cảm thấy thất vọng, giúp cho chúng con thoát khỏi ngõ cụt của cuộc đời. Thực vậy, với cái chết của Chúa, chúng con tin rằng chúng con sẽ được sống lại với Chúa, chúng con sẽ cùng với Chúa chiến thắng sức mạnh của sự dữ, của tội lỗi. Chúng con sẽ cùng với Chúa xây dựng tình yêu thương trong thế giới đầy bất công và gian dối này.

Lạy Chúa,

Con đứng đó và muốn nói với Chúa lời cảm tạ tri ân về tình yêu không bờ bến này. Con đứng đó và muốn nói với Chúa rằng con không bỏ Chúa trong lúc Chúa đang đau đớn, mà con muốn dành thời gian để ở với Chúa trong phút giây này.

Con đứng đó để con có thể cảm được nỗi đau của Chúa, để con có thể nhận ra được giá trị, ý nghĩa và hoa quả của sự đau khổ mà Chúa muốn nói với con.

Con đứng đó, vì con muốn chia sẻ và cảm thông với Chúa, Bạn con trong lúc hoạn nạn.

Con đứng đó để an ủi và xoa dịu những vết thương của Chúa và để Chúa xoa dịu và an ủi chính con là kẻ tội lỗi.

Mắt con hướng nhìn lên Chúa để đón nhận ánh mắt đang đau đớn, đang cô đơn nhưng tràn đầy yêu thương của Chúa. Nhờ đó cuộc sống con không còn cô đơn. Đôi bàn tay con xòe ra như đang muốn được cùng đóng đinh với Chúa trên thập giá.

Lạy Chúa,

Con đứng đó bên chân Chúa, để tình bạn, tình Thầy trò mình được triển nở và được trọn vẹn hơn.

Munich, Xuân 2000 - Nguyễn ngọc Thế SJ.

MỪNG ÔNG

Con cháu khắp nơi nhớ với mong
Mười tám tháng năm chúc mừng ông
Sinh nhật tám tám nhiều Hồng Ân
Khiêm nhường ông thắm cảm ơn Chúa
Để lại gương sáng cháu con theo
Kính Chúa yêu người làm nhân chúng
Thuốc tôi uống đều ông rất vững
Bách bộ hằng ngày thật hăng say
Tối sớm xoa mặt mũi chân tay
Tĩnh thần minh mẫn ông phó thác
Tuổi già thoái mái với tin yêu
Cháu con vui sống mừng ông ngoại.

Tê Hát

ẢNH TƯỢNG MẸ

Truyện ngắn Lê Nguyên Khánh

Trại cải tạo Nam Hà, tháng 5 năm 1979. Ngồi trầm ngâm bên cái lon bơ đã trống rỗng, tôi suy nghĩ xem mình sẽ làm gì với cái lon này : làm cái gầu múc nước? làm cái lò? hay cắt ra làm lược? làm dao? Làm muỗng? ...Mọi dự tính đều không hấp dẫn lắm. Cuối cùng, tôi nghĩ: mình sẽ cắt một hình tượng Đức Mẹ, không chùng hay dấy. Tôi tự khen mình đã nghĩ ra được một ý kiến ngộ nghĩnh.

Tôi bắt tay vào việc ngay. Sau khi cắt cái lon bơ ra thành một miếng nhôm bằng phẳng, tôi nhờ anh Khôi vẽ hình Đức Mẹ lên miếng nhôm. Anh ấy rất có hoa tay, vẽ đẹp, viết chữ cũng đẹp. Anh giúp tôi bằng cách lấy một cái đinh nhọn, vẽ hình Đức Mẹ lên miếng nhôm. Tôi kiên nhẫn cắt miếng nhôm theo đường vẽ của anh Khôi, bằng cái cắt móng tay. Công việc này kéo dài gần hai tháng. Miếng nhôm đã có hình dáng Đức Mẹ đứng dang hai tay, nhưng còn xấu xí lắm. Tôi lại nhờ anh Khôi sửa lại, và vẽ mặt, vẽ áo cho Mẹ. Anh ấy cặm cùi mài, dũa, rồi vẽ, suốt mấy ngày chủ nhật liền. Nhờ viết chữ đẹp, anh thường được Ban Quản Trại gọi lên văn phòng nhờ viết các khẩu hiệu. Trong những dịp ấy, anh lấy sơn đem về vẽ tượng Mẹ. Cuối cùng, một ảnh tượng Đức Mẹ thật đẹp đã được hoàn thành: Mẹ đứng trên quả địa cầu, mắt Mẹ nhìn xuống, hai tay Mẹ dang rộng ra như sẵn sàng cứu vớt đàn con khốn khổ của Mẹ. Anh Khôi tác giả của bức ảnh tượng Mẹ, đã nói "Tôi hoàn thành tác phẩm này với trái tim của tôi." Anh em công giáo trong phòng vui mừng và cảm động lắm.

Thật bất ngờ, sau đó vài ngày, cha Nguyễn Hiến Tân (dòng Dòng Công) từ trại A chuyển đến. Anh em công giáo "bất liên lạc" ngay. Ngày Chúa nhật kế đó, cha Tân đã giải tội cho nhiều anh em công giáo trong trại. Sau khi xin ý kiến của cha, "buổi làm phép" tượng Mẹ

được dự định tổ chức vào ngày Chúa nhật sắp đến. Hôm ấy, anh em công giáo ở các phòng khác tụ họp đến phòng 16. Tượng Mẹ được đặt trên một hộp bánh qui (được phủ kín bằng một cái khăn tay), phía trước đặt một bình hoa đại mà anh em đã hái ở ngoài đồng, mang về từ hôm trước. Cha Tân trình trọng làm phép tượng Mẹ. Sau đó Ngài dâng Thánh lễ. Anh em sốt sắn dự lễ và được rước lễ nữa (mỗi người được rước một Mẩu Mình Thánh Chúa lớn bằng hạt dưa). Chưa bao giờ chúng tôi tham dự Thánh Lễ một cách thành kính như vậy. Sau Thánh Lễ có tiệc trà, gồm có nước rau má nóng, và ba gói mì ăn liền bẻ ra chia nhau ăn. Chúng tôi không ai có thể quên được bầu khí tin tưởng và cây trồng của Thánh Lễ ngày hôm ấy. Đã trải qua bốn, năm năm bị giam giữ trong trại, nên vấn đề kỷ luật chẳng mấy ai quan tâm lắm. Trong phòng ngủ, trên vách tường, anh em đeo lưng lẳng đủ thứ: nào áo quần, xoong nồi, cần câu, bao bị vv ... thế mà êm xuôi cả. Thấy vậy, chúng tôi quyết định treo ảnh Đức Mẹ lên vách tường cuối phòng. Từ hôm đó, mỗi đêm, anh em công giáo trong phòng tụ họp dưới chân tượng Mẹ, đọc kinh, cầu nguyện. Và cũng từ ngày ấy, đời sống Đức Tin của anh em chúng tôi được thăng tiến rất nhiều.

Nhưng sau đó, khoảng hơn một tháng một tên "ăng ten" nào đó đã báo cáo lên Ban Quản Trại, việc anh em chúng tôi sùng kính ảnh tượng Mẹ. Vào một buổi sáng Chúa nhật, cửa phòng vừa mở cửa, thì Trung úy Kíp, dẫn hai cán bộ, xông xộc đi vào phòng, đến ngay chỗ treo ảnh tượng Đức Mẹ và lấy ảnh tượng Mẹ mang đi. Hấn hăm dọa sẽ trừng phạt nặng nề nếu ai còn tái diễn "việc mê tín dị đoan" này. Ngày Chúa nhật đó là một ngày buồn thảm nhất của anh em chúng tôi.

Thời gian lặng lẽ trôi qua. Một hôm, khi đang sắp hàng chuẩn bị đi lao động, tôi và ba anh nữa được gọi ở nhà làm công tác đặc biệt. Công tác đó là dọn dẹp một nhà kho, chứa linh tinh đủ thứ đồ đạc: bàn ghế gãy, nồi niêu cũ, cốc xẻng, có cả cờ và khẩu hiệu nữa. Mọi thứ vất bừa bãi, lộn xộn, chúng tôi phải dọn dẹp lại cho ngăn nắp. Khi đang xếp lại mấy cái ghế gãy, tôi chợt thấy ảnh tượng Mẹ nằm trong góc phòng. Tôi vô cùng ngạc nhiên và mừng rỡ, vội lấy dấu vào người để mang về. Đến trưa, khi sắp hàng điểm danh để nhập trại, người tôi như lên cơn rét, chân tay cứ run bần bật, nhất là lúc đi ngang qua trước một cán bộ kiểm tra trước khi vào trại. Nhưng may quá, không có việc gì rắc rối xảy ra. Về phòng, tôi lau chùi ảnh tượng Mẹ cho sạch sẽ và treo lên chỗ cũ. Nhiều anh em trong phòng cười tôi "diếc không sợ súng". Tôi sẵn sàng chấp nhận hậu quả việc tôi làm. Tôi sung sướng thấy ảnh

tượng Mẹ lại trở về với anh em chúng tôi. Và rồi đêm đêm, anh em công giáo lại tụ họp dưới chân Mẹ để đọc kinh, cầu nguyện...

Khoảng hai tháng sau, một hôm, Trung úy Kíp lại xuất hiện; hắn hung hăng đi đến chỗ treo ảnh tượng Mẹ. Chúng tôi chờ đợi một cơn thịnh nộ của tên Trung úy Việt cộng, từ lâu có tiếng là dữ dằn. Hắn lại gần, nhìn thật kỹ vào ảnh tượng Mẹ. Bỗng nhiên mắt hắn mở to, miệng há hốc, hắn nói lảm bảm mấy tiếng gì đó rồi quay trở ra. Hắn vội vã, hấp tấp rời khỏi phòng và chạy như bị ma đuổi. Có lẽ hắn ngạc nhiên đến sợ hãi là tại sao bức tượng đã bị hắn lấy đem quăng vào kho, nay lại tự động trở về chỗ cũ... Một điều lạ lùng là sau đó, hắn không dám đá động gì đến chuyện "ảnh tượng Đức Mẹ" nữa. Cũng từ đó, câu chuyện "tượng Đức Mẹ bị lấy đi, lại tự động trở về chỗ cũ" được đồn đãi khắp nơi, mà sự đồn đãi này lại do chính những công an của trại xầm xì với nhau mà ra.

Anh em trại viên chúng tôi hả hê lắm. Các ngày Chúa nhật, anh em công giáo ở các phòng khác tiếp tục đến viếng ảnh tượng Mẹ, đọc kinh, cầu nguyện với Mẹ. Lúc nào dưới chân tượng Mẹ cũng có "lễ vật", khi thì một nắm hoa dại, khi thì một quả cà chua, khi thì vài mảnh giấy nhỏ viết lời tạ ơn, xin ơn với Mẹ.

Từ ngày có ảnh tượng Mẹ, chúng tôi thấy ngày tháng tù đầy có vui đi phần nào khổ ải. Chúng tôi có một chút ước mong, ngày chóng qua để đến tối, chúng tôi sẽ được đến dưới chân ảnh tượng Mẹ, để được Mẹ an ủi. Niềm thương, nỗi nhớ gia đình luôn luôn dày vò anh em chúng tôi, nay cũng có phần nguôi ngoai. Thấm thoát một năm cũ sắp hết. Anh em mong đến những ngày Tết để có những bữa ăn khá hơn ngày thường. Chiều 29 Tết năm ấy, anh em được phát mỗi người hai cái bánh chưng. Dĩ nhiên là chất lượng rất kém, chỉ có nếp và ít đậu xanh làm nhưng; song anh em vui mừng lắm, vì sẽ được ăn no. Chiều hôm ấy, cửa phòng giam vừa đóng lại, vài anh em vội vã đem bánh chưng ra ăn. Nhiều anh em khác thì thần thờ, thương cha, nhớ mẹ, thương vợ,

thương con...nhất là trong những ngày năm hết Tết đến như thế này. Họ mơ một ngày Xuân nào đó, họ được mừng tuổi cha mẹ, được sum họp với vợ con trong tiếng pháo giao thừa rộn rã...nhưng chỉ là một giấc mơ. Những tiếng thở dài đầu đó, buồn bã.

Đến gần nửa đêm, bỗng nghe anh Phú ú ớ la, rồi vật mình vật mẩy. Vài anh em chạy đến xem; thì ra anh Phú bị bội thực, anh đã ăn hơn một cái bánh chưng. Lâu nay đói thường xuyên, tối nay ăn nhiều quá, nên anh không thở được. Anh em xúm lại tìm cách cứu chữa cho anh Phú; người thì cạo gió, người thì thoa bóp, có người bày phải chọc cổ cho anh Phú ới ra mới có thể cứu được. Mọi phương pháp đều được đem ra áp dụng. Nhưng không có hiệu quả. Hơi thở của anh Phú càng lúc càng khó khăn, tắc nghẽn và yếu dần. Anh Cẩn (trưởng phòng) quyết định kêu cấp cứu. Một cán bộ trực trại đến hỏi: "Anh nào bệnh gì vậy?" Anh trưởng phòng mô tả bệnh trạng của anh Phú và yêu cầu đem anh ấy đi cấp cứu ngay. Nhưng cán bộ trực trả lời: "Bệnh đó dù có mang đi bệnh viện cũng không cứu được, thôi để đấy, sáng mai tính." Khi quay lưng đi, hần còn nói với lại: Bệnh đó có trời mà cứu!''.

Anh em trong phòng tiếp tục làm mọi cách để cố sức chữa cho anh Phú. Bây giờ anh Phú thở rất yếu và đứt quãng. Anh em nhìn nhau lắc đầu, ghen ngào. Tôi chợt nghĩ đến Đức Mẹ, vội kéo tay anh Nam, anh Phát, ba chúng tôi đều quì trước ảnh tượng Mẹ, cùng nhau đọc kinh Kính Mừng. Sau mỗi kinh Kính Mừng là một lời cầu nguyện, khẩn thiết van nài Đức Mẹ cứu anh Phú. Không biết chúng tôi đã đọc kinh và cầu nguyện trong bao lâu, bỗng nghe vài anh em reo lên "Anh Phú thở được rồi, sau đó lại nghe anh Phú nôn oẹ. Trong phòng ồn ào hẳn lên, ai cũng vui mừng khi thấy con bệnh của anh Phú có hy vọng cứu được. Sau khi uống chút nước nóng có pha ít gừng, và được anh em tiếp tục xoa bóp, hơi thở của anh Phú tương đối nhẹ nhàng, và anh đã ngủ yên cho đến sáng. Hôm sau, anh đã ngồi dậy được và có thể đi lại trong phòng. Anh được anh em kể lại diễn tiến của cơn bạo bệnh của anh đêm

qua, anh rất cảm động. Anh đi cảm ơn từng người một. Nhưng khi anh Phú biết anh em chúng tôi đã tha thiết cầu xin Đức Mẹ cứu anh thoát chết, anh xúc động lắm. Dù anh không có đạo, tôi thấy nhiều lần anh đứng trầm ngâm trước ảnh tượng Đức Mẹ. Có lẽ anh biết, bệnh trạng của anh, trong hoàn cảnh này, chẳng có một phương thuốc gì có thể cứu được anh, ngoại trừ "phép lạ" mà Đức Mẹ đã thương ban cho anh, như tên cán bộ trực trại đã nói "bệnh đó chỉ có trời cứu".

Mấy ngày sau anh Phú ngỏ ý muốn theo Đạo. Thế là một lớp giáo lý tân tông được kín đáo tổ chức. Lớp học chỉ có hai học viên: anh Phú và anh Cảnh. Sau hơn bốn tháng học giáo lý, hai anh đã được cha Tân "khảo hạch". Cha rất vui lòng và quyết định sẽ ban phép Bí Tích Rửa Tội cho hai anh vào Chúa nhật sắp đến - Lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời (15-8).

Hôm ấy, chúng tôi bố trí người canh gác đằng hoàng. Nếu cán bộ xuất hiện phải báo động

liền, ám hiệu là hô to "các anh trực nhật chuẩn bị đi lãnh cơm". Hai anh Cảnh, Phú mặc đồ "vía" nhất của hai anh, râu được cạo và tóc chải gọn gàng (vì ngày thường chúng tôi ít khi để ý đến râu, tóc của mình), khá đông anh em công giáo tham dự Lễ Rửa Tội của hai anh. Sau khi ban phép Bí Tích Rửa Tội cho hai anh, anh Phú và anh Cảnh được rước Mình Thánh Chúa lần đầu tiên trong đời.

Sau Thánh Lễ, một tiệc trà "linh đình" được dọn ra, gồm có: cháo tôm khô, mỗi người được nửa chén, 5 gói mì ăn liền bẻ ra chia cho nhau ăn. Lại có cả tráng miệng, do anh Cảnh khoản đãi: mỗi người được một muống cà phê đường cát trắng.

Từ đó, đêm đêm dưới chân ảnh tượng Mẹ, có thêm một người con của Mẹ, anh Phú, cùng các anh em khác, đọc kinh, cầu nguyện.

Một đêm nọ, nghe tiếng động lạ, tôi giật mình thức giấc. Phản ứng tự nhiên của tôi là nhìn về phía ảnh tượng Mẹ, tôi thấy anh Ba đang quỳ trước ảnh tượng Mẹ, dù đêm đã khuya. Hôm sau tôi đi gặt lúa. Khi gặt xong anh đội trưởng xin cho anh em tắm sông, vì gặt lúa ngứa ngáy, khó chịu lắm. Sau khi tắm xong, anh em sắp hàng điểm danh để về trại. Nhưng anh đội trưởng đếm mãi vẫn thiếu một người. Người thiếu là anh Ba. Một số anh em đoán là anh Ba bị chìm đầu đó dưới sông. Nhưng, tôi biết là anh Ba đã vượt trại. Ban Quản Trại đã phái nhiều toán công an đi lùng kiếm, nhưng không tìm thấy anh Ba. Mấy tháng sau, một anh em được gia đình từ trong Nam ra thăm nuôi, cho biết là anh Ba đã về đến nhà, và đã vượt biên bằng đường bộ qua Thái Lan, hiện đang ở trại Sikiew, chờ thanh lọc.

Từ vài tuần nay, anh em bàn tán về nguồn tin, sẽ có một số trại viên được di chuyển vào Nam, không biết lành dữ thế nào. Việc gì đến phải đến. Một buổi sáng Chúa nhật, cán bộ trực trại đọc tên những anh em di chuyển vào Nam (nhưng không biết đến trại nào). Tám chục phần trăm anh em sẽ di chuyển vào Nam. Tôi lọt tên, vẫn ở lại trại Nam Hà. Đa số anh em công giáo đều nằm trong danh sách đi Nam, vì vậy anh em đề nghị để họ mang ảnh

tượng Mẹ theo. Trước khi di chuyển, anh em phân công cho anh Phát phụ trách giữ ảnh tượng Mẹ. Anh ấy cẩn thận bọc ảnh Mẹ trong một bao nylon, ngoài làm một khung tre để che chở cho khỏi móp méo. Vào một buổi chiều, anh em được di chuyển ra ga Phú Lý để lên xe lửa, xuôi về Nam. Ảnh tượng Mẹ cũng theo đàn con bất hạnh của Mẹ đi về Nam, để Mẹ tiếp tục an ủi, cứu giúp họ trong những cơn hoạn nạn.

Sau đó chúng tôi được biết ảnh tượng Mẹ đã đến trại Gia Trung với đàn con của Mẹ.

Năm 1986, khi được tha về, tôi đã liên lạc với nhiều anh em ở trại Gia Trung, hỏi về bức ảnh tượng Mẹ, nhưng không ai biết người nào đã cất giữ. Tôi cố gắng tìm anh Phát, nhưng không biết anh lưu lạc phương nào.

Ảnh tượng Mẹ dù thất lạc nơi đâu, nhưng mẹ luôn luôn ở bên cạnh các con, nhất là những người con khốn khổ của Mẹ, để Mẹ an ủi, che chở, cứu giúp và yêu thương họ. Loài người chúng ta may mắn và hạnh phúc biết bao, vì chúng ta có Mẹ Maria, Mẹ Hằng Cứu Giúp.

(Nguyệt

San ĐỨC MẸ HẰNG CỨU GIÚP số 145 năm 1998)

NHỚ MẸ

Mỗi khi con nhớ tới Mẹ hiền
Lòng con sung sướng thật vô biên
Quên đi nhọc nhằn và nguy khó
Thờ con viết chúc tụng Mẹ đố
Như hương trầm bay tới trời cao
Quán quít bên Mẹ giữa trăng sao
Gao rao danh Mẹ khắp mọi miền
Tỏ lòng con thường nhớ triền miên

Tê Hát

LINH THAO TẠI NIEHEIM

Maria Theresia
Nguyễn

Sau khi rời xa lộ, chúng tôi phải vượt thêm trên 40 cây số đường làng quanh co khúc khuỷu mới đến địa điểm tổ chức. Xuyên qua con đường dài hun hút, hai bên rừng thông hùng vĩ ngạo

nghe giữa bầu trời trong xanh, vượt qua những cánh đồng đầy hoa vàng, những loại cây chế biến thành sản phẩm nuôi sống con người, cảnh vật tuyệt vời... Thật là kỳ công của Thiên Chúa! Qua nơi đây tôi chợt hình dung cảnh xưa Chúa Giêsu cùng các môn đệ khi đi qua cánh đồng (Mt, 12,1-8) lòng chợt thấy nao nao mong ước sao được nghe lời Chúa, được cùng đồng hành với Ngài. Tôi cầu nguyện "Lạy Chúa cho xe chạy nhanh hơn, cho đoạn đường dài, ngắn bớt lại, để chúng con chóng đến nơi, được nghe lời cha giảng về Chúa.

Cha hướng dẫn khai mạc linh thao đúng 20 giờ, tôi nôn nóng vì còn vài người đến trễ, không được nghe dẫn nhập linh thao, sẽ bỏ lỡ và làm chia trí người khác. Tạ ơn Chúa Thánh Thần, vừa đang phần dẫn giải, thì các bạn ở Bonn, Aachen, Oeyhausen đến, thế là đầy đủ coi như kịp lúc. Sau đó cha cử hành nghi thức khai mạc khóa. Với lời nguyện cầu Chúa chúc phúc cho khóa và mọi người. Giờ phút tĩnh lặng cũng bắt đầu.

Qua một đêm thật yên tĩnh và bình yên trong Chúa, chúng tôi thức dậy lúc 6g30 - bắt đầu một ngày mới, bình minh ló dạng, tiếng chim ca hát, bầu trời xanh trong, lòng tôi cũng rộn

Lần đầu tiên khóa Linh thao ba ngày từ 22 đến 25.04.1999 được tổ chức tại Weberhaus Nieheim vùng cha linh hướng Phêrô Nguyễn Trọng Quý, dưới sự hướng dẫn của cha Nguyễn Trọng Tước tức nhà văn Nguyễn Tâm Thường, Dòng Tên từ Hoa Kỳ đến.

Tham dự viên không những giáo dân thuộc địa phận Paderborn mà còn đến từ Aachen, Stolberg, Wahlheim, Wipperfurth, Bonn, Bad Neuenahr, Wuppertal, Bad Karlshafen và Hamburg.

Mới nghe đi linh thao trong ba ngày cần im lặng ai cũng sợ, có một số anh chị em thanh thiếu niên muốn tham dự, nghe vậy cũng thấy ngại ... Tuy vậy, số tham dự viên lên đến 30, một con số quá nhiều cho khóa tĩnh tâm linh thao.

Đặc biệt và khó khăn của khóa này là tham dự viên tuổi tác chênh lệch, có các cụ trên 70, cũng có sinh viên khoảng tuổi 20,25. Nhưng không sao, đã có Chúa Thánh Thần làm việc. Tôi nghĩ những người đến đây là những tấm lòng ao ước muốn tìm gặp Chúa, họ được Chúa Thánh Thần đánh động thúc đẩy vì vậy mọi người cảm thấy vui vẻ gần gũi nhau.

ràng vui tươi với cảnh vật. Tôi tạ ơn Cha đã sắp xếp, tạo điều kiện cho tôi đến nơi này, bỏ lại sau lưng những lo toan tính toán, những công việc đeo đẳng hàng ngày, nhất là những vất vả, khó khăn mà tôi đang gánh vác...

Với đề tài "Vá lưới" trong Thánh Lễ sáng nay đã cho tôi thấy "lưới" cuộc đời : lưới hôn nhân, lưới công việc, lưới tiền tài danh vọng, lưới xã hội... còn nhiều lưới nữa, kể sao cho hết - tất cả đã bị rách nát thật rồi,... Làm sao tôi có khả năng nào vá được lành lại những tấm lưới rách - tôi chỉ còn cách xin Chúa vá lại giúp tôi. Sau đó, giờ huấn đức "Tôi đi tìm tôi", tôi hứng thú lắng nghe, tôi áp dụng những lời tiếp nhận được và chợt hiểu : mấy ai chịu tìm hiểu mình đâu, thường tình hay thích nghe chuyện người khác, thích phê bình để chứng tỏ mình trội hơn, giỏi hơn, chứ có bao giờ mình tìm hiểu chính mình đâu. Khóa có giờ suy niệm chung, cha hướng dẫn thật tỉ mỉ, dẫn đưa mỗi một tham dự viên đến sự diện đối diện với Chúa, tuy mỗi người một ý nghĩ, tâm tư riêng lẻ nhưng tất cả đã thốt lên những lời thầm kín từ đáy lòng dâng lên Chúa, mời Ngài đến ngự trị trong tâm hồn - mọi người chia sẻ trong thinh lặng cầu nguyện cho nhau. Chúng tôi lần bước vào thao luyện I "Con có gì cho Cha không?", riêng tôi, tôi chẳng có gì cho Chúa hết, chỉ có trái tim, ngoài tất cả đều rách nát, nhưng một trái tim không trọn vẹn, một trái tim ích kỷ, một trái tim chỉ cho tôi... nhưng tôi chắc Chúa đã nhận, và canh tân sửa đổi tâm hồn tôi, bởi Máu Chúa đã đổ ra để chờ đón tôi đến ngày hôm nay.

Cuối cùng chúng tôi kết thúc một ngày trong giờ kinh tối với đề tài: Cỏ lùng vực (Mt 13,24-30) Chúa Giêsu cho dân chúng nghe một dụ ngôn khác: "Nước Trời ví như chuyện người kia gieo giống tốt trong ruộng mình, khi mọi người đang ngủ, thì kẻ thù của ông đến gieo thêm cỏ lùng vào giữa lúa, rồi đi mất. Khi lúa mọc lên và trở bông, thì cỏ lùng cũng xuất hiện...." Chúng tôi được nghe giảng giải từng chữ, từng lời, cố gắng tìm kiếm những cỏ lùng

trong tâm hồn mình, xin Chúa giúp nhổ tận gốc cho chúng tôi, bởi chúng tôi quá ngu muội không phân biệt được đâu là giống tốt, đâu là cỏ lùng. Có người 20 năm, có người đến 70 năm vẫn chưa nhận thấy được.

Cảm ơn Chúa đã cho chúng tôi một ngày qua trong thinh lặng để nghe rõ tiếng của Chúa : (... người giữ cửa mở cho anh ta vào, và chiên nghe tiếng anh, anh ta gọi tên từng con, rồi dẫn chúng ra. Khi đã lừa chiên mình ra ngoài anh đi trước và chiên theo sau, vì chúng nhận biết tiếng của anh .(Gn 10,1-19) - bởi cuộc sống thường ngày chúng tôi bon chen, ganh đua vất vả kiếm ăn, thiếu thốn, nên chỉ biết cầu xin ban ơn, chứ không bao giờ cố gắng để lắng nghe tiếng Chúa nói với chúng tôi:

Qua một ngày trong tình thương của Chúa, chúng tôi đã thật sự "đi tìm chính con người của mình". Lòng tôi băng khuâng bởi vì mình chưa được hòa giải với Thiên Chúa, Đấng đầy lòng yêu thương. Nhưng trước mặt tôi bầu trời trong sáng, vạn vật như đang hòa tấu bản nhạc hùng hồn ngợi khen Cha, lòng tôi rộn lên niềm vui đón nhận ngày mới.

Giờ kinh sáng cha hướng dẫn đưa chúng tôi dạo vườn địa đàng để hiểu rõ căn nguyên của tội nguyên tổ (Kn. 3,1-7). Con rắn đã khéo léo, dùng lời tinh khôn dụ dỗ bà Evà, tổ phụ chúng ta cũng sa ngã theo, bị Chúa đuổi ra khỏi vườn địa đàng. Tội nguyên tổ đã kéo dài từ thế hệ này đến thế hệ khác. Con rắn luôn rình rập, tìm đủ cách để len lỏi vào khe hở của chúng ta, rắn đánh vào từng yếu điểm của mỗi người và dần dần cướp mất ơn nghĩa của Chúa trong chúng ta. Chính vì lợi hại này chúng tôi được dẫn vào đề tài "Bóng tối và ánh sáng". Nghe thì biết rõ ràng "Sáng và tối, đen và trắng", nhưng thực ra không dễ, bởi vì bóng tối và ánh sáng khó phân biệt, trong bóng tối đôi lúc chúng ta cũng cảm thấy ngọt ngào, lý thú, vì thế dễ đưa chúng ta vào đam mê. Khởi đầu tất cả đều tốt đẹp, nhưng cứ đi trong bóng tối, cuối cùng sẽ đưa chúng ta đến sự đau khổ triền

miên. Nếu chúng ta sáng suốt nhận định đi trong ánh sáng của Chúa, chúng ta sẽ được an bình dù với hoàn cảnh nào và hạnh phúc luôn chờ đón chúng ta. Chúng ta phải luôn xin Chúa cho biết nhận định được sáng và tối, biết phân biệt thần loại để khi làm một việc gì, dù công việc tông đồ, cũng để bị lôi cuốn "tìm vinh danh mình hơn là vinh danh Thiên Chúa".

Trong giờ suy niệm chúng tôi được dẫn vào khung cảnh bà Mai Đệ Liên lấy nước mát tưới lên chân Chúa rồi hôn, và còn lấy đầu thơm đựng trong bình bạch ngọc đổ lên chân Ngài, hương thơm bay tỏa khắp phòng trong nhà một biệt phái. (LC. 7,36-50). Cảnh tượng thật là sống động, vì bà Mai Đệ Liên thấu suốt tội lỗi của mình, chạy đến với Chúa xin tha thứ, dù nhà người biệt phái canh gác kỹ lưỡng, biết rằng khó khăn nhưng vì lòng thống hối, bà bắt

chấp mọi trở ngại để được gặp Chúa. Cuối cùng được toại nguyện bà được tha thứ.

Hình ảnh trên quay cuồng mãi trong đầu óc tôi suốt ngày. Tại sao tôi không thực tâm đến với Chúa, can đảm thân thưa lên với Chúa những lỗi lầm xúc phạm đến Ngài.

Chúng tôi được hiểu rõ ràng hơn nữa qua đề tài "Tôi nhìn tôi". Cha hướng dẫn cho chúng tôi thấy rõ tội làm cho chúng ta xa Chúa, xa tha nhân và xa chính mình, tội làm cho chúng ta mất bình an, luôn sống trong lo lắng, sợ sệt, tội chỉ đưa đến sự chết.

Giờ suy niệm "Chúa đánh đuổi quân buôn bán ra khỏi đền thờ" (Gn 2,13-22). ... Chúa Giêsu đáp: "Các ông cứ phá hủy đền thờ này đi, nội ba ngày tôi sẽ xây dựng lại". Điều Chúa Giêsu tuyên bố làm cho người Do Thái không thể tin được. Chúa muốn nói đền thờ này chính là thân thể của Người. Xin Chúa phá hủy đền thờ tâm hồn: kiêu ngạo, ích kỷ, ganh ghét, đam mê... của chúng con, chỉ có Chúa mới phá nổi, diệt trừ đam mê nết xấu của chúng con và xin Chúa xây dựng lại một đền thờ mới mẻ, đền thờ luôn có Chúa ngự giữa.

Chiều nay dự Thánh Lễ Hòa Giải như người con hoang trở về trong dự ngôn Người cha nhân hậu, qua niềm sung sướng của người cha mà từng lời nói, từng cử chỉ đối với người con hoang đang chứng tỏ tình thương dạt dào khi đưa con của mình biết hối lỗi trở về... Đối với Thiên Chúa, Người thương ta triệu triệu lần hơn nữa, tại sao ta không trở về với Người.

Tôi vui sướng nhận bí tích hòa giải. Tất cả được nối kết trong tình thương Chúa Ba Ngôi, chúng tôi nắm tay nhau dâng lên Cha lời kinh Lạy Cha. Sức sống Phục Sinh của Chúa Kitô đang chuyển vào mỗi người ban tràn đầy hơi ấm tình thương, thần khí Chúa Thánh Thần bao phủ chúng tôi, bao nghi kỵ, bao giận hờn trách móc đều tan biến nhường chỗ cho bình an hoan lạc, yêu thương hiền hòa, chúng tôi

vui sướng lãnh nhận phần thưởng Cha thương yêu “khi tôi trở về” (thao luyện 2 của khóa).

Qua ba ngày thao luyện cho tâm hồn, chúng tôi đã có nhiều thì giờ cầu nguyện, tâm sự riêng tư cùng Chúa, dâng lên Ngài những vui buồn cũng như lo lắng buồn phiền xin Ngài luôn gìn giữ, dìu dắt và che chở mọi khi, mọi lúc và mọi nơi. Trong lần cầu nguyện trong bí tích Thánh Thể, tôi cảm thấy vẫn do dự, bồn chồn không biết có nên tiếp tục những gì đã làm, và tiếp tục thì phải làm ra sao. Tôi cảm nhận được một tiếng nói từ bên trong :”Con hãy chỗi dậy và tiếp tục... chính Thầy là sức mạnh của con”. Tiếng nói trên đã giúp cho tôi niềm tin mãnh liệt. Thầy đã giải thoát, đưa tôi đến gặp Ngài....

Ngày cuối, tôi nghĩ mình khó có dịp để tâm sự nhiều với Chúa nên sáng nay vội vàng thức dậy thật sớm đến cầu nguyện, vì có lẽ đêm qua Ngài cô đơn... Tôi thật xúc động, khi đến nơi thì đã có hai bác ngồi đọc kinh cầu nguyện tự bao giờ rồi. Tôi thầm cảm ơn Chúa, vì tất cả chúng tôi đã đáp lời mời gọi của Chúa qua ba ngày nghe giảng giải, học hỏi Lời Chúa, cầu nguyện tâm sự cùng Ngài, mặc dù có đôi lần cha hướng dẫn hơi phiền vì sự không giữ thinh lặng của một vài cá nhân (lần đầu tiên đi linh thao, nhiều người còn bỡ ngỡ) nhưng tạ ơn Chúa qua ngày thứ ba hầu như tất cả đều ý thức được sự cần thiết và hữu ích của sự thinh lặng để gặp Chúa.

Sáng nay, được chia sẻ qua bài Phúc Âm: Tiệc cưới Cana. Chúng tôi cùng xin Mẹ Maria can thiệp vào đời sống hôn nhân của mỗi gia đình chúng tôi, xin Chúa đổ rượu nồng vào bình rượu hôn nhân, để gia đình được trở nên tế bào của Hội Thánh.

Để chuẩn bị cho hành trang khi trở về được đầy đủ dư tràn, đề tài “Tôi trở về” và “Vòng

gai và nụ hôn” cũng được cha tận tình hướng dẫn.

Sau ba ngày được hướng dẫn, suy niệm và cầu nguyện chúng tôi hiểu rõ hơn tại sao phải có Thánh Giá trong cuộc sống hằng ngày. Nếu Chúa Giêsu không chết trên Thập Tự Giá, thì không bao giờ có Chúa Phục Sinh. Cùng vác Thánh Giá với Người, chúng ta cũng được hưởng vinh quang với Người.

Sau giờ thao luyện chúng tôi không phải giữ thinh lặng nữa, nhưng hầu như ai cũng có vẻ tiếc nuối vì ba ngày qua quá nhanh.

Khóa kết thúc bằng một Thánh Lễ tạ ơn có sự hiện diện của cha Phêrô Nguyễn Trọng Quý, Cha Giuse Nguyễn Thế Hiển, ông Chủ tịch Caritas về Á Châu thuộc giáo phận Paderborn, anh Nguyễn Thanh Sơn đại diện nhóm Linh Thao tại vùng cha Giuse Hạnh. Tất cả đã nói lên sự liên kết với nhau trong tinh thần con cái của Cha chung trên trời và ao ước gặp lại nhau trong khóa Linh thao 2000.

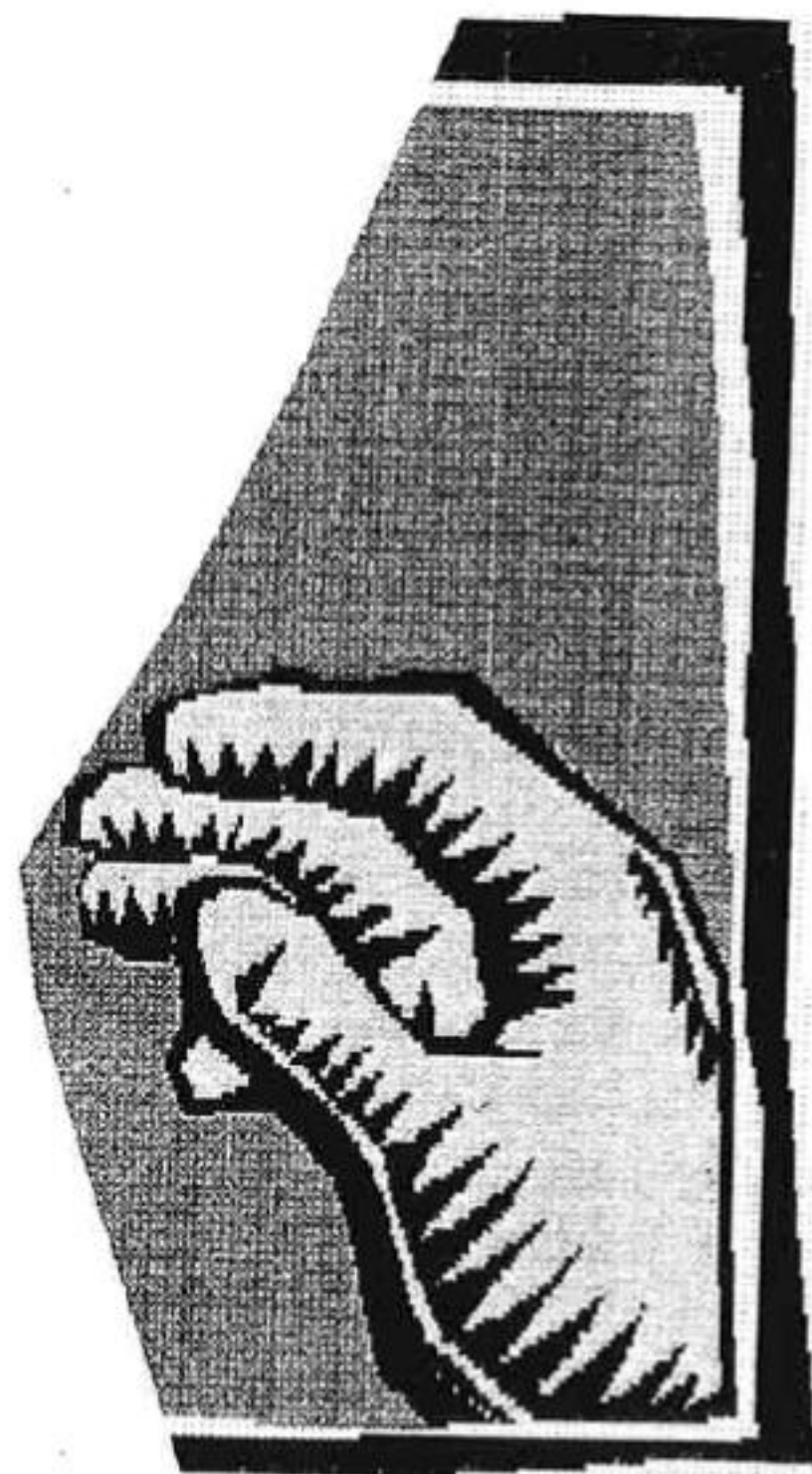
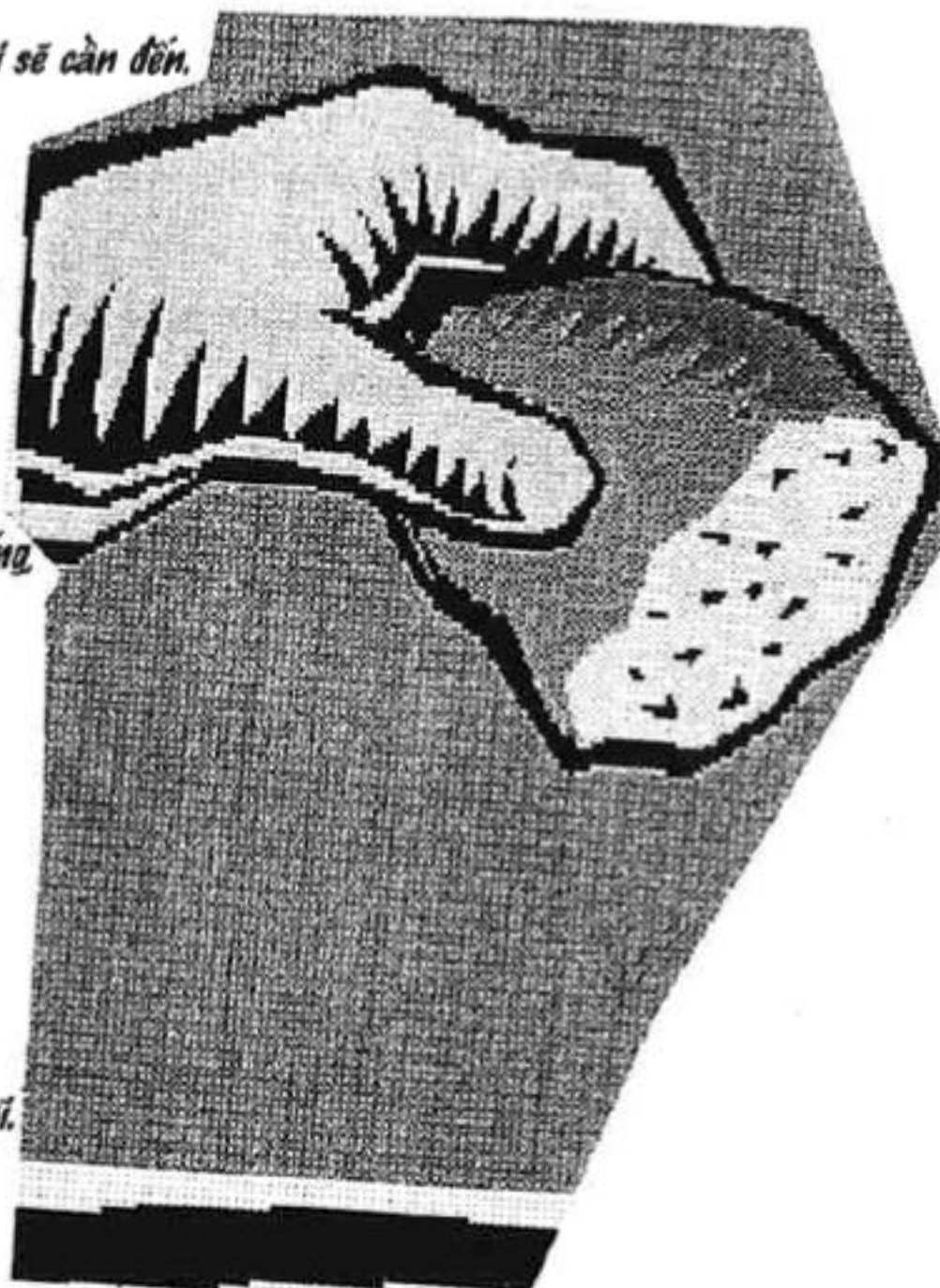
Chúng tôi chia tay trong luyến tiếc, nhưng chắc chắn ai cũng mang một niềm tin, niềm hy vọng chung : Cùng Thầy xuống núi đồng hành giúp đỡ tha nhân.

Tạ ơn Thiên Chúa.

QUÀ TẶNG

Khi bạn cho những cái bạn đang có, thì quà tặng của bạn thật nhỏ nhoi.
Chỉ khi bạn cho chính mình bạn, thì quà tặng mới trở nên đích thực.
Vì của cái là gì, nếu không phải là những gì mình lo tích trữ sợ rằng ngày mai sẽ cần đến.
Và ngày mai, ngày mai sẽ trao bạn cái gì cho con chó quá tình khôn
đem giấu những khúc xương dưới cát,
đang khi cùng đoàn người lữ hành đi về thành thánh?
Và cái gì sợ sẽ phải cần đến, nếu không phải là chính điều cứ thêm khát mãi?
Khi mà giếng của bạn đầy nước mà bạn vẫn còn khát,
thì cơn khát này không khủng khiếp lắm sao,
và không có gì có thể làm cho bạn hết khát được!
Có những người chỉ cho đi một chút xíu những cái họ có, và họ cho đi để lấy tiếng,
thì cái ẩn ý này làm cho quà tặng của họ mất hết giá trị.
Và có những người chẳng có bao nhiêu mà cho đi tất cả.
Đó mới là những người tin vào cuộc đời, vì cuộc đời thật sung túc,
và rường cột chẳng hề vơi.
Có những người cho đi với niềm vui, thì niềm vui chính là phần thưởng.
Và có những người cho đi với hy sinh, thì hy sinh đó là phép rửa.
Lại có những người cho đi mà không cần để ý tới hy sinh hay tìm niềm vui,
mà cũng chẳng cho đi vì nhân đức.
Họ cho đi vì trong thung lũng, cây trầm đang thở hương vào không gian dịu vợi.
Qua bàn tay của những người như thế, Thiên Chúa đang tiếp rục vỗ về.
Và từ sau khóe mắt họ, Người mỉm cười trên mặt đất.
Cho khi được xin thì cao đẹp,
nhưng cho mà chỉ cần hiếu ý chứ không cần phải được xin, thì cao đẹp hơn nhiều.
Đi tìm người sẽ mở rộng tay đón nhận thì vui hơn là chính việc cho đi.
Và có phải chính bạn đang muốn giữ lại không nhỉ?
Mọi sự bạn đang có một ngày kia sẽ phải cho đi.
Vì thế, hãy cho đi hôm nay,
thì mùa bạn tặng sẽ là của bạn,
chứ không phải là những người thừa kế bạn.
Bạn thường nói: tôi sẽ cho, nhưng chỉ cho những người xứng đáng.
Cây trái trong vườn chẳng nói vậy. Súc vật ngoài đồng cũng chẳng nói vậy.
Chúng cho đi thì chúng mới sống, vì giữ lại là chết.
Vì chắc chắn ai đã xứng đáng lãnh nhận ngày và đêm,
thì cũng xứng đáng lãnh nhận bất cứ gì từ bạn.
Và ai đã xứng đáng uống nước từ nguồn suối bao la của cuộc đời,
thì cũng xứng đáng múc đầy ly từ dòng suối nhỏ của bạn.
Vì thực ra thì cuộc đời mới trao bạn cho cuộc đời.
Đang khi bạn tưởng là người trao bạn thì lại chỉ là người làm chứng mà thôi.
Và bạn là người lãnh nhận. Tất cả các bạn chỉ là người lãnh nhận,
mà không cần phải biết ơn,
kéo rồi bạn lại tạo ra cái ách đè trên bạn và trên người cho.
Tốt hơn là bạn hãy vươn lên cùng với người cho
mang theo quà tặng như mang theo đôi cánh.
Vì quá để ý đến mang ơn, tức là đã hồ nghi lòng rộng lượng
của Đấng đã nhận Đất làm Mẹ và nhận Chúa là Cha.

Lm. Trần Cao Tường dịch từ cuốn 'Tiên Tri' (The Prophet) của Kahlil Gibran.

Linh Thao 99 Tây Bắc Đức Quốc.

Linh Thao Xa lạ Hôm Nào

Từ ngày tham dự đợt đào thân thương.

Đúng như hai câu trên các bạn ạ. Thật Linh Thao đối với tôi hoàn toàn xa lạ. Chỉ nghe vậy thôi chứ chẳng hiểu Linh Thao là cái quái gì cả. Từ sự tình cờ đã đưa tôi đến tham dự khóa Linh Thao, và cũng là khóa đầu tiên được tổ chức tại Missionhaus St. Arnold thuộc miền tây bắc Đức Quốc từ 15 - 18. 04.99 do cha Nguyễn Trọng Tước (Nhà Văn Nguyễn Tâm Thường) từ Mỹ Quốc sang hướng dẫn. Nhiều người ở bên đây đã nghiền ngẫm văn của Ngài và bảo, chúng tôi thấy văn và bút hiệu sao mà nó "tréo căng ngồng" quá. Chẳng thấy tầm thường chỗ nào cả. Có người nói, tôi cứ tưởng Cha già lắm chứ! không ngờ lại trẻ thế. Còn tính tình thì không như cụ già, mà cũng chẳng phải cụ non nhưng là cụ vừa vừa. Với một cách nói rất rõ ràng, đầy kinh nghiệm. làm cho những tham dự viên chúng tôi an tâm ngay từ buổi đầu. Thế rồi Cha dẫn chúng tôi đi từ ngạc nhiên này sang ngạc nhiên khác. Từ thỉnh lặng cho đến lắng nghe. Trong 3 ngày tôi thấy nó cho tôi một sự rất thân thương với Linh Thao, và với mọi người, cũng như biết được rằng.

Thánh Y Nhã đã dọn đường

Để ta theo đó thân thương với Thầy.

Cha Tước đưa chúng tôi vào con đường của thánh Y Nhã. Một con đường mà Thánh tổ Y Nhã đã sáng chế ra, do kinh Nghiệm của chính bản thân Người, trước đây hơn bốn thế kỷ. Để ta theo đó, kết thân với những phương cách diệt trừ và chống lại những sự dữ, xấu xa, tránh những con đường đưa ta vào tâm tối của thần dữ. Cha đã dẫn chúng tôi 32 người vào những con đường rất đẹp và hấp dẫn. Để cho chúng tôi thấy rằng. Thiên Chúa đã đưa ta vào mảnh vườn đời mệnh mông rộng mở trên địa cầu này. Với bao nhiêu cảnh đẹp của thế gian, những kỳ hoa dị thảo khoe sắc đủ màu, những núi non hùng vĩ trùng trùng điệp điệp, biển rộng bao la sông nước hiền hòa, muôn chim đùa hót dưới ánh dương quang. và rất nhiều những kỳ công vv. và

vv. Đây mới là mảnh vườn dương gian, nếu ai không biết thưởng thức, chiêm ngắm, để uống cả đời xuân thì ráng mà chịu. Nhưng đặc biệt Chúa còn ban tặng cho ta một mảnh vườn cao quý hơn, giá trị hơn, và đẹp hơn đó là mảnh vườn TÂM HỒN. Vâng! mỗi người trong chúng ta Chúa đều ban cho một mảnh vườn TÂM HỒN rất cao quý mà chỉ có chính bản thân ta có bốn phận chăm sóc, trang điểm cho đẹp và giữ gìn cho nó được thanh tao, cao quý mà thôi. Tới đây tôi mới để ý nhìn lại mảnh vườn TÂM HỒN của mình xem nó ra sao. Thì "ối lala" thật là hao gầy, ốm yếu, xanh xao. Vì từ hồi nào tới giờ tôi có biết trang điểm là gì đâu, nhất là trang điểm cho TÂM HỒN thì tôi lại càng mù tịt hơn nên tôi đã để mảnh hồn quá cần cỗi. Thật đúng là.

Xưa nay hồn vẫn hao gầy

Cám ơn đã có lần này cho ta.

Tôi rất mừng, cám ơn Cha và những người đã tạo cơ hội, để cho tôi được tham dự Linh Thao kỳ này, và từ đó mới khám phá ra mảnh vườn TÂM HỒN của mình, là một mảnh vườn cao quý nhất trần gian, nhưng từ xưa tới giờ lại không biết giữ gìn chăm sóc. Đã để cho mảnh vườn TÂM HỒN đó có quá nhiều cỏ lùng, cỏ dại, mọc trùm lum, mọc lung tung, mọc một cách vô trật tự, mà "những tên thần dữ" đã gieo vào. Thật đúng là ngổn ngang gai góc mọc tứ bề. Mà thường ngày tôi cứ lầm tưởng rằng nó tươi tốt lắm. Cũng có đôi khi tôi vô tình lầm tưởng. Nhưng cũng có nhiều lúc tôi cố tình làm mặt bề ngoài với những người chung quanh ra vẻ là nó tươi tốt lắm. (đó là những bí quyết của thần dữ) Nhưng nhờ khóa tĩnh tâm Linh Thao này tôi mới nhìn được rõ hơn, kỹ hơn, để thấy sâu hơn mặt thật của tâm hồn mình, bằng cặp mắt viễn, chứ không phải đôi mắt cận như trước đây. Để rồi biết rằng từ hôm nay mình phải làm gì. Chăm sóc ra sao, vun xới thế nào để ương vào mảnh vườn TÂM HỒN mình bằng những hạt giống tươi tốt, bồi đắp bằng những phút HỒI TÂM, những việc TÔNG ĐỒ, những tràng MÂN CÔI, những thánh lễ MISA, những giờ viếng THÁNH THỂ. Để chắc chắn rằng mảnh

vườn TÂM HỒN đó sẽ từ từ vươn lên tươi tốt, để rồi một ngày đẹp trời nào đó sẽ trở ra được những bông hoa đẹp, những bông hoa xinh xắn, cho mình và cho những người xung quanh nữa.

*Xưa hồn như bãi tha ma
Hôm nay hồn đã trở ra vườn hồng
Mảnh vườn xưa có như không
Hôm nay nhận thức vườn hồng Chúa ban*

Vâng Chúa ơi! từ nay trở đi, sau khóa Linh Thao con mới nhận thức được rằng. Xưa nay Chúa đã ban cho con một mảnh vườn tâm hồn rất đẹp, rất cao quý, mà lâu nay con cứ bỏ như một bãi tha ma hoang tàn. Để cỏ lùng, cỏ dại mọc tứ tung loạn xạ ngẫu, chẳng biết chăm sóc giữ gìn chi cả. Hôm nay Cha đã chỉ cho những phương thức nhổ cỏ lùng, cỏ dại, và quét dọn những rác rưởi cho sạch sẽ, san cho bằng phẳng để trồng vào đó những thứ hoa thật xinh đẹp, và cách chăm sóc ra sao cho mảnh vườn TÂM HỒN đó trở ra được những bông hồng thật tươi đẹp, để Cha nhìn vào đó với ánh mắt triu mến, và tưới những cơn mưa hồng ân vào mảnh vườn TÂM HỒN con, để mỗi ngày con được triển nở hơn trong tình yêu thương của Thầy Chí Thánh.

*Tình yêu Chúa xuống lan tràn
Con đây cảm nhận muôn ngàn Thánh ân*

Cha đã dẫn chúng tôi đến những đoạn đường mà xưa nay Chúa đã cho rất nhiều những Hồng Ân, mà tôi chẳng nhận ra, chẳng nhìn thấy. chỉ đòi hỏi và vẫn cứ tiếp tục đòi hỏi một chiều, đòi hỏi thật nhiều nơi Ngài, mà có bao giờ đáp trả được gì đâu. Nhiều khi xin không được thì lại quay ra than trách Ngài nữa chứ!. Đôi khi những sự việc mình tự gây ra xong rồi lại còn quy trách nhiệm cho Ngài. Cha cũng chỉ cho mọi người những lỗi lầm nào hay mắc phải. Cách ngăn ngừa ra sao, sửa đổi thế nào theo con đường của Thánh Y Nhã. Một con đường rất kiên cố mà Thánh tổ đã sáng chế ra hơn bốn thế kỷ qua. Nếu muốn vượt con đường này chắc chắn chúng ta phải có nghị lực, phải có quyết tâm để vượt qua những đoạn đường gồ ghề, thì mới tiến tới được những con đường đẹp, những con đường đầy hoa thơm cỏ lạ, những con đường thênh thang rộng mở để đi đến gần Thầy Chí Thánh hơn.

Linh thao 38

*Từ nay con quyết chuyên cần
Sống theo ý Chúa sửa dần lỗi xưa
Mặc cho đời nắng hay mưa
Dẫn lòng con quyết tâm chữa đường gian.*

Vâng lạy Chúa! từ hôm nay con đã nhận ra những sai lầm mà xưa nay con đã đối với Ngài. Đối với những người anh em chung quanh con. Con muốn sửa đổi thực sự mặc dù có gặp những khó khăn vì mưa nắng, bão táp nhưng con tin tưởng nơi Ngài, nếu có Ngài đồng hành và giúp sức, thì chắc chắn sẽ vượt qua được những đoạn đường gồ ghề, sẽ sửa được những lỗi lầm xưa, sẽ san bằng phẳng những sai trái trong quá khứ. để tiến tới được con đường tương lai tươi tốt hơn, con đường ngay chính. Vì con tin chắc rằng, những người đã sa đọa như Madalena mà Ngài không kết tội còn cứu chữa. Đã vấp ngã như Phêrô "ba lần chối Chúa" một lần bỏ trốn ra khỏi thành Rôma mà Ngài vẫn thương ban tha thứ. Chẳng những thế Cha còn đặt làm thủ lãnh của giáo hội. Con tin chắc chắn rằng Ngài luôn luôn là người Cha nhân từ, rộng mở đôi vòng tay từ ái, khoan dung để chờ đón con trở lại. Bởi con biết chắc chắn rằng chỉ có Ngài mới có những lời ban sự sống và sự an bình cho đời con mà thôi.

*Cám ơn các bạn vô vàn
Bởi vì đã nối cung đàn cho ta.*

Tới đây tôi phải nói lên rằng. Chân thành cảm ơn cha Tước, cảm ơn cha Hạnh cùng cảm ơn ban tổ chức và các bạn vô vàn. Vì đã nối lại cung đàn cho ta lần này, một cung đàn mà đã bị đứt khá lâu rồi, không còn liên lạc được nữa. Không còn tấu nên những âm điệu trầm bổng nữa. Vậy mà hôm nay sau khóa Linh Thao này tự nhiên nó lại tấu nên được những khúc nhạc lòng thật hay, thật êm dịu du dương tự đáy cung lòng. Để dâng lên Ngài những âm điệu cảm mến vô biên, với một trái tim dịu hiền. Chúa ơi! giờ đây con cảm nhận được rằng. Tình Ngài thật cao ngút ngàn hơn triệu triệu thái sơn, chứa đầy những mến thương diệu vợi, quá tuyệt vời, con ước ao được mãi đắm mát trong nguồn suối với ơn lành diệu vợi đó.

Từ ngày tôi biết được con đường này, và bước đi trên con đường đó, tôi cảm thấy tình yêu Chúa

xuống thật chan hoà. Yêu đời hơn, hăng hái hơn, hoạt động tông đồ nhiều hơn nhất là yên trí hơn. Vì đã tìm được bản chỉ đường thật rõ vào con đường lý tưởng để tiến đi mà tôi cảm thấy thật vững vàng, vì trên những đoạn đường này không chỉ đơn độc mình tôi bước, nhưng có Ngài cùng đồng hành tiến bước bên tôi.

Cũng xin các bạn nếu ai chưa đi tỉnh tâm Linh Thao thì cứ đến thử một lần như tôi cho biết, và tôi dám quả quyết rằng.

*Con đường YNhã soạn ra.
Ai theo sẽ được chan hòa Thánh Ân.*

Thanh Sơn.

Thông báo

Đại học Hè năm 2000 và Tuần lễ Xã Hội kỳ 3 Trung Tâm Nguyễn Trường Tộ sẽ được tổ chức đồng thời và cùng một địa điểm với chủ đề chung : **CỘNG ĐỒNG VIỆT NAM HẢI NGOẠI : PHÁT HUY VÀ HỘI NHẬP VĂN HÓA.**

Địa điểm : T.T Văn Hóa Maison ND de l'Asnée rue de Laxou - 54600 Villers les Nancy - France.

Thời gian : Từ chiều thứ tư 02.08 đến sáng chủ nhật 06.08.2000.

Chi phí : Ăn, ở, tài liệu sinh hoạt, giáo trình, Tc : 150 Euro.

Liên lạc ghi danh : Trung Tâm Nguyễn Trường Tộ - 13 g rue de l'III - 67116 Reichstett, France (Tel. 0033.3.88 205822 - Email : trucdang@evc.net)

hoặc với các đại diện Trung Tâm Nguyễn Trường Tộ tại các quốc gia liên hệ.

Thời hạn ghi danh : từ đầu tháng 2 năm 2000, kèm theo phiếu ghi danh (tên, tuổi, phái tính, địa chỉ) xin đóng tiền ứng trước là 50 Euro (nếu không tham dự, số tiền này sẽ không hoàn lại).

Đại diện Ban Tổ Chức : Nguyễn Đăng Trúc

TẠ ƠN MẸ

*Thương tặng anh Nguyễn Trọng Hào
Tê Hát*

*Lạy Đức Mẹ La Vang
Nghe bầu con than van
Mẹ động tình thương xót
Ban hồng ân không ngớt
Còn an ủi vỗ về
Chỉ dẫn đường về quê
Ra khỏi chốn tăm tối
Rửa sạch khỏi tội lỗi
Về mức lầy ỏn thiêng
Làm con Chúa triền miên
Vinh danh Mẹ Chúa Trời
Tạ ơn Mẹ ngàn đời*

Linh thao 39

<https://tieulun.hopto.org>

Chiêm niệm với tranh ảnh

Chiêm niệm với hình ảnh dẫn người cầu nguyện đi từ những cảm nhận bên ngoài vào sự thấu hiểu nội tâm bên trong, một nơi riêng tư sâu kín của tâm hồn. Nơi đó, người cầu nguyện khám phá được chính mình, Thiên Chúa và người khác. Nhờ đó tương quan giữa mình với Chúa và với người khác được triển nở và thân mật hơn.

- Để có thể đạt được điều đó, thì người cầu nguyện cần có một cái nhìn thật tự do không có thành kiến, không có chủ đích và không có tưởng tượng. Nghĩa là tranh ảnh không là ưu tiên số một để chú ý, mà là chính sự cởi mở tâm hồn của người cầu nguyện trước một món quà không chờ đợi. Như vậy tâm hồn sẽ trở nên trống rỗng và sẵn sàng đón nhận mọi sự. Tóm lại, là người cầu nguyện sẵn sàng để tranh ảnh đi vào tâm hồn mình, để tranh ảnh tự do nói với mình và cũng sẵn sàng để trao lại một lời đáp trả.

- Vì thế, trong việc chiêm niệm với tranh ảnh thì những khả năng đánh giá nghệ thuật, sự nhận định thông minh, sự hài lòng hay không thích thú không đóng vai trò nào quan trọng, vì nếu không khéo thì người cầu nguyện sẽ lạc vào đường nhận định, phân tích bức tranh.
- Khi chiêm niệm với một bức tranh, thì người cầu nguyện cũng không cần chú ý tới tựa, chủ đề và
- xuất xứ của tranh.
- Lời giải thích ngắn gọn về bức tranh, như về màu, về hình thức và nhân vật trong tranh trước khi chiêm niệm có thể giúp cho người cầu nguyện.

1. Chuẩn bị : (trước khi cầu nguyện)

Chọn một bức tranh để chiêm niệm. Có thể là tranh thiên nhiên hay tranh về cuộc sống thường ngày. Tuy nhiên, tốt nhất là tranh về tôn giáo mà người cầu nguyện thích.

. Đặt bức tranh trong một vị trí tốt để người cầu nguyện có thể nhìn được cách dễ dàng. Làm sao bức tranh phải ngang tầm nhìn của người cầu nguyện.

. Ánh sáng không quá sáng, để không làm chói và cũng không quá mờ để người cầu nguyện cảm thấy thoải mái khi nhìn tranh.

2. Vào giờ chiêm niệm.

. Tư thế ngồi sao cho thoải mái và dễ dàng tập trung nhìn tranh.

. Nhận định Chúa đang hiện diện.

. Xin Chúa Thánh Thần hướng dẫn trong giờ chiêm niệm và giúp nhận ra được sứ điệp Chúa muốn nói qua bức tranh.

. Tập một bài tập thở để tâm hồn lắng đọng, yên tĩnh.

3. Tranh và tôi :

. Ngắm nhìn bức tranh và để bức tranh thấm vào lòng. Lúc này người cầu nguyện không phân tích bức tranh sáng tối ra sao, có bao nhiêu nhân vật, tiền cảnh hay hậu cảnh có gì. Điều quan trọng là để bức tranh đi vào lòng mình.

Cụ thể người cầu nguyện ngắm nhìn bức tranh và ở lại trong điểm nào, góc nào lôi cuốn nhất. Ngắm nơi đó thật kỹ, nhưng không phân tích tại sao lại như thế này hay thế khác. Sau đó nhắm mắt lại và để điểm hay khía cạnh mà mình mới ngắm xuất hiện lại trong tâm trí, (đây là một cách nhìn của đôi mắt tâm hồn).

Tiếp theo, người cầu nguyện mở mắt và lại ngắm bức tranh ở một điểm và khía cạnh khác. Sau đó nhắm mắt và nhìn lại điểm hay khía cạnh đó bằng đôi mắt tâm hồn. Người cầu nguyện tiếp tục làm như vậy, cho đến khi cảm thấy bức tranh sống động thực sự trong tâm hồn mình thì chuyển qua phần sau.

Cách thức ngắm bức tranh này rất quan trọng cho việc chiêm niệm. Nên cần chú ý làm tốt bước này, vì khi nào bức tranh kia trở thành

“bức tranh của tôi”, nghĩa là sống động thực sự đối với tôi, thì tôi mới có thể chiêm niệm và cầu nguyện tốt được.

- Bức tranh trở nên sống động với người cầu nguyện. Người cầu nguyện tự hỏi mình với những câu hỏi sau và xem bức tranh muốn nói với mình, muốn đưa lại cho mình sứ điệp gì. Người cầu nguyện luôn ở lại trong mỗi câu hỏi để nghiên ngẫm và khám phá ra được những gì Chúa muốn nói qua bức tranh.

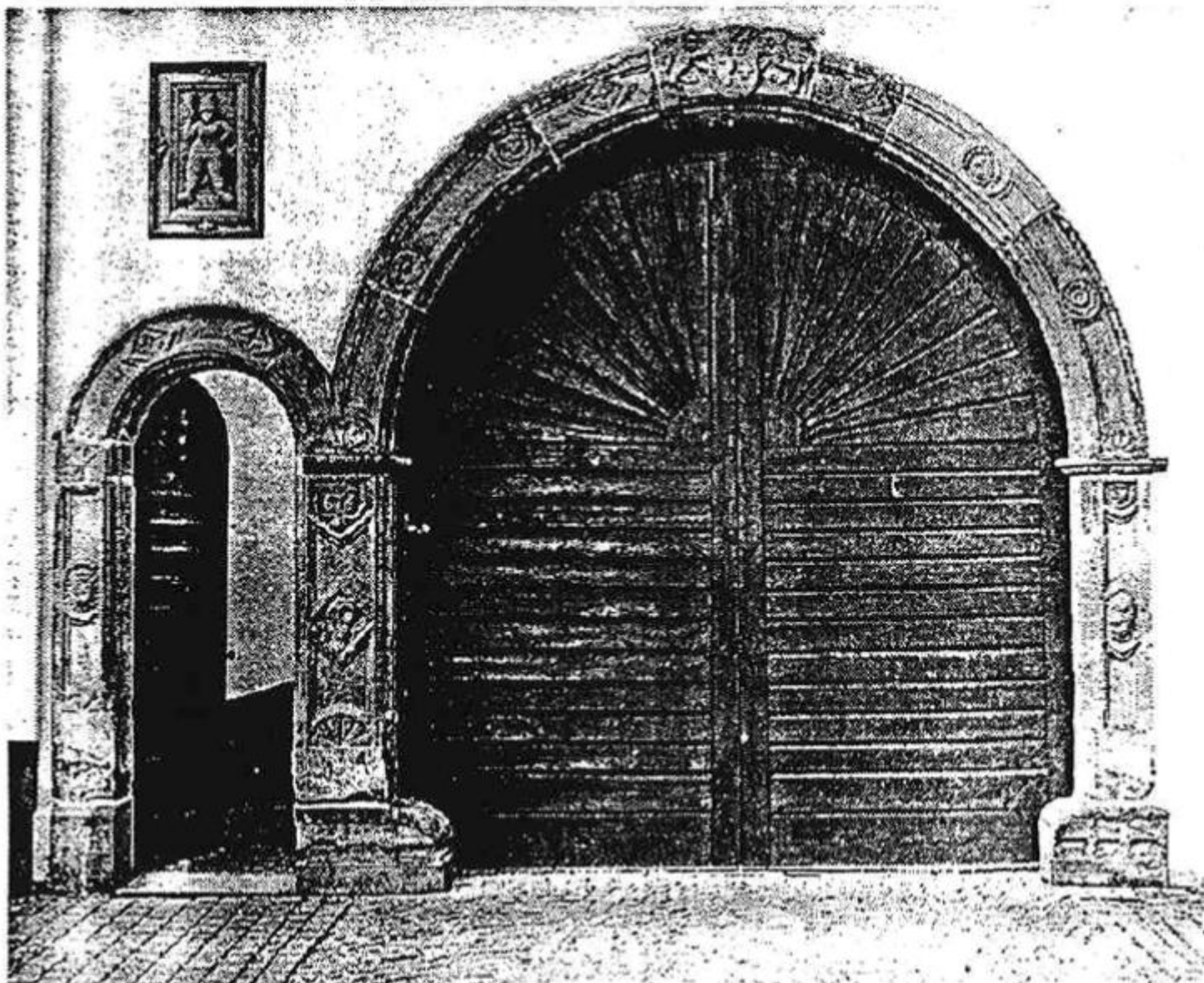
- Khi nhìn bức tranh thì cảm giác gì xuất hiện trong tôi? Vui tươi, buồn...?
- Điều gì trong bức tranh hấp dẫn tôi và điều gì làm cho tôi bị dỗi? Sự hấp dẫn hay điều làm cho dỗi đó liên hệ đến cuộc sống của tôi như thế nào?
- Bức tranh làm cho tôi liên tưởng đến chuyện gì?

- Tôi thấy mình là nhân vật nào trong tranh? Đặt mình trong nhân vật đã chọn và ở lại trong đó một lúc. Sau đó tự hỏi mình, tôi sống động như thế nào, khi là nhân vật đó và trong bối cảnh của bức tranh, nghĩa là tôi có thái độ, hành động gì, tư tưởng gì, tâm tình gì và tôi sẽ nói gì?
- Tôi nhận ra được sứ điệp gì đối với tôi là quan trọng trong bức tranh?

4. Tâm tình qua tranh :

- . Tôi trở về với mình và tôi tìm một tựa đề cho bức tranh.
- . Tôi tâm sự với Chúa về những tâm tình tôi mới nhận được qua bức tranh.
- . Tôi hát một bài hay đọc một kinh Lạy Cha để kết thúc.

Munchen, Đông 99 - Nguyễn Ngọc Thế SJ

TÂM SỰ

Ông Thái : Thật sự tôi không muốn đi năm ngày, nghe là sợ. Bà xã tôi không đi được vì yếu trong người nhưng cứ thúc dục tôi đi linh thao, thấy tôi ngần ngại không dứt khoát, bà ấy mắng cho một trận, giận hờn bảo đi đâu đi cho rảnh. Sau đó Bà Nhung gọi điện thoại hỏi đi cùng. Vì thế, vâng lời vợ tôi đi tham dự.

Năm ngày trong khóa linh thao này, tôi thấy thoải mái, chương trình tổng quát cha đưa ra, nhưng mình sắp xếp lấy giờ giấc cho chính mình, có nhiều giờ để suy ngẫm, cầu nguyện riêng. Trong những giờ huấn đức chung ngắn gọn, ý nghĩa và súc tích, ngoài ra còn những giờ huấn đức riêng khi gặp Cha, được Cha hướng dẫn tường tận, ít nhất trong một ngày hai lần. Dành được nhiều giờ tâm sự với Chúa. Nói chung qua năm ngày vừa qua tôi tiếp nhận được những ơn ích thiêng liêng và rút tỉa được những bài học quý giá. Mặc dầu chưa gặp được Chúa, nhưng cũng được hưởng Lời Chúa

Chi Hòa : Hình ảnh Chúa cô đơn, lẻ loi lúc nào cũng thúc đẩy, thu hút con đến gần Chúa. Do đó con khao khát đi linh thao để đến tâm tình và học hỏi nơi Chúa. Trong mấy ngày này con đã sung sướng tận hưởng những phút giây êm đềm trong vòng tay yêu thương của

Chúa.

Ông Huyền : Lần đầu tiên đi dự khóa 5 ngày xem sao? Tôi dành nhiều thì giờ cầu nguyện với Chúa. Tôi thấy Chúa cao vời, hai ngày đầu thấy khô khan không biết mở miệng ra sao. Ngày thứ ba cha gợi ý nói về Thiên Chúa như một người bạn lý tưởng. Người bạn như thế nào? Tìm ra người bạn tốt thực sự để mình thích và tâm sự. Cha gợi ý và đưa đến Chúa là hình ảnh người bạn tốt đẹp lý tưởng, Ngài đã hy sinh xuống thế làm người, xuyên qua mọi thử thách gian truân khổ nạn của Người để cứu chuộc nhân loại vì tình yêu thương.

Tôi vào nhà nguyện, theo những lời của Cha gợi ý, tôi cầu nguyện và thấy Chúa rất hiền lành, Ngài đã đi tìm đến làm bạn với người thu thuế tội lỗi. Tôi cảm thấy Chúa đến với tôi như đã đến với người thu thuế trong thánh kinh.

Chi Hương : Lần tĩnh tâm 5 ngày này con đã khám phá ra nhiều Ân Sủng Chúa ban cho con. Bình thường, khi suy niệm điều gì, lúc bị chia trí thì con ngừng lại ở đó và tìm hiểu. Ngày đầu tiên, cha hỏi con có nhận lời vào tiệc cưới hay không? Con có tính làm cho bữa tiệc cưới của Chúa mất vui không?. Ngày

thứ hai, trong bữa tiệc ly thì Chúa muốn rửa chân cho con, nhưng con giống như thánh Phêrô từ chối vì thấy mình tội lỗi, không xứng đáng và Chúa cao trọng. Con ngại người anh em con, lâu nay con đeo mặt nạ, không dám đưa cho ai thấy mặt thật. Con đã khóc thật nhiều và chỉ muốn bắt chước Mai Đệ Liên, lấy tóc lau chân Chúa. Đức Mẹ đã giúp con ăn năn tội, và con đã để Chúa rửa chân con. Chúa đã giải thoát con. Tạ ơn Chúa đã giúp con nhìn ra con người thật của con. Đó là ân sủng con nhận được. Con ao ước được đi linh thao dài ngày hơn.

Anh Hiệp : Con ở Bỉ đã đi linh thao nhiều lần, mỗi lần 3 ngày, mỗi lần linh thao là giống như tìm cho bản thân và linh hồn mình một sự tu bổ, như chiếc xe hơi cần phải chăm sóc hằng năm vậy. Lâu lâu tìm vào nơi vắng vẻ nghỉ ngơi (cầu nguyện), và tìm Ý Chúa, canh tân lại tâm hồn cho những ngày sắp tới. Đặc biệt 5 ngày tĩnh tâm vừa qua đã thay đổi con trong cái nhìn đạo (đường) là đi hướng về Chúa, khi nào đi lệch thì Chúa lại kêu về với Chúa, cái nhìn đó đến nay không còn nữa. Không phải chúng ta là những kẻ bàng quang mà chính chúng ta được mời gọi là con Thiên Chúa, thừa kế cả linh hồn và thể xác giống Thiên Chúa, liên quan giữa Thiên Chúa và mình rất gần như anh em gắn bó với nhau như một.

Anh Sao : Trước khi tổ chức khóa 5 ngày, tôi cũng thấy lo lắng, cầu nguyện và phó thác. Sau khi anh chị em tham dự đến đông đủ tôi cảm thấy thoải mái, yên tâm về phần tổ chức. Về phần tôi, tôi mang tâm trạng bất ổn việc gia đình tự nhà ra đi, nên ngày đầu vẫn còn bị phân tâm, ngày sau tôi gặp cha trình bày vấn đề sự hiểu lầm trong gia đình và được Cha khuyên : Con nên làm hết mình về phần con, phần còn lại con cầu nguyện, nói chuyện với Chúa, xin Ngài giúp đỡ. Tôi nghe lời cha, sẽ cố gắng làm tròn bổn phận mình và tôi đi cầu nguyện, tôi cảm thấy an tâm.

Qua đoạn Phúc Âm người đàn bà Samari làm tôi thắc mắc, là một người đàn bà tầm thường làm sao bà hiểu được những gì Chúa nói với

bà bên bờ giếng kia về nước Hằng Sống, trong khi Chúa là một chàng thanh niên trai trẻ, còn bà là một góa bụa trải qua nhiều đời chồng, những lời nói cao siêu của Chúa qua cái nhìn của thế gian là những lời ỡm ờ đồng nghĩa với tán tỉnh, bà không hiểu làm sao? Sau khi được cha giải thích về ơn soi sáng mà bà ta đã nhận lãnh được - tôi hiểu. Tôi vào nhà nguyện để nói chuyện với Chúa, tìm hiểu thêm về câu chuyện. Sau đó tôi suy ngẫm chặng đường Thánh Giá, tôi gặp Ngài trên khắp mặt đường Ngài vác Thánh Giá. Tôi muốn được như mọi người thấy Chúa trong cực hình mà Ngài gánh chịu bởi thương yêu trần gian. Tôi thấy Ngài bị thiên hạ sỉ nhục, tôi so sánh hoàn cảnh của tôi, tôi bị sỉ nhục, nhưng Chúa còn bị sỉ nhục hơn tôi. Tôi cảm thấy được Chúa chia sẻ cùng tôi. Năm ngày qua cho tôi được nhiều ơn ích.

Chị Liên : Con đã đi linh thao 3 ngày nhiều lần, nhưng con vẫn sợ 5 ngày vì chắc phải làm việc nhiều hơn. Con muốn đi với nhóm trẻ nhưng vì mình già nên không đi với khóa các em được, sợ sẽ làm mất tự nhiên của các em, nên quyết định lấy Urlaub dự khóa 5 ngày. Khi chuẩn bị đi thì em con bị bệnh phải đưa khẩn cấp vào bệnh viện, con bị căng thẳng, vội vàng lo cho em con đủ mọi điều. Con thấy em con xuống tinh thần rất nhiều cần có con bên cạnh. Bác sĩ cho con biết sự nguy hiểm đã qua. Thế là con lại quyết định lên đường ngay, con đến trễ một ngày, gặp chị Hương và anh Sao con đã khóc. Trong sự căng thẳng của con, con luôn nghĩ tới Chúa, tối về đọc kinh cầu nguyện, nhưng vẫn thấy cứ bồn chồn lo lắng. Con dẹp bỏ tất cả mọi suy nghĩ. Hướng về Chúa, phó thác và lo tĩnh tâm. Con nhìn lên Thánh Giá con thấy Chúa không rõ. Con nghĩ đến việc gặp cha để tìm hiểu xem đức tin của con như thế nào? Có lẽ con nhìn Chúa ngoài đời không rõ. Trong 4 ngày tâm sự với cha, xin Chúa cho con tìm lại niềm tin của con - con xin theo Chúa - Chúa muốn con làm gì?.

Bà Lua : Nhà con gọi điện thoại cho anh Sao ghi tên hai vợ chồng đi linh thao 5 ngày - kỳ này con được nghỉ nấu cơm 5 ngày. Lên đây

con thấy mỗi chị một phòng, nhưng anh chị sắp xếp cho hai vợ chồng chúng con một phòng. con không chịu. Con muốn có phòng riêng để yên lặng cầu nguyện với Chúa mà không bị chia trí. Chân con đau hôm thứ ba, thứ tư vẫn còn đau nhưng con vẫn muốn đến tham dự linh thao với anh chị em. Đến với Nhà Dòng rất yên tĩnh sẽ dễ tìm Chúa. Con được Chúa thương nhiều lắm, nước mắt chảy nhiều lắm. Con thấy sống năm ngày ở đây được bình an và được gần Chúa.

Bà Nhung : Sợ chị Hòa và bác Thái gọi, ngại từ chối quá. Ngày cuối cùng con gọi điện thoại lại cho bác Thái xin đi. Chúa lo liệu, con không biết là năm ngày, con chỉ nghĩ ba ngày. Sau con biết năm ngày con mừng. Lên đây ăn nhiều, ngủ nhiều, trong ngày đầu con làm biếng, con thèm ngủ một giấc, chả đọc Kinh Thánh gì cả. Đến ngày hôm sau con sốt sáng gần Chúa, Chúa gần con. Đến ngày thứ tư con lại mệt và thấy buồn ngủ, con xuống gặp cha, và được tâm sự mọi điều với cha, con rất vui

Cô Oanh : Con có ý nghĩ giống anh Hiệp - đổ xăng nhiều hơn. Con làm việc trong viện dưỡng lão thấy lúc nào cũng mệt mỏi quá, lại luôn luôn thấy người chết nên tinh thần căng thẳng. Đi linh thao năm ngày cũng như đi nghỉ hè trong tình yêu thương của Chúa, được Chúa cưng lắm. Con cầu nguyện 3 tiếng một ngày. Con lên giường ngủ ngay, con làm việc rửa chân hàng ngày cho các cụ già chắc nhiều hơn Chúa rửa chân cho các tông đồ, chắc Chúa thông cảm thương nhiều nên con ngủ ngon. Khi về lại đời sống hàng ngày con sẽ làm Martha trở lại.

Chi Trâm : Cứ tưởng không thể đến dự được khoá 5 ngày này, vì công việc sắp xếp không được, con chạy nước rút, con làm việc rất căng thẳng. Con cầu nguyện, con hiểu biết con nhiều hơn. Chúa giúp con đào sâu hơn. Con cảm thấy mình nói nhiều quá, con phải để cho Chúa nói. Con đã lặng im nghe Chúa.

Chúa dạy con một bài học mười mấy năm nay mà con chưa thuộc là bài tình yêu. Con học mãi chỉ có lý thuyết. Bài thư thánh Phaolô gửi tín hữu Côrintô đức bác ái, Chúa cho con thấy sự kiêu ngạo đem mình xa Chúa. Chúa đặt con một bước nữa theo Chúa, không được nhiều như những linh thao trước.

Thông báo

Tĩnh Tâm Linh Thao

Một khóa tĩnh tâm Linh Thao ba ngày tại Kloster St. Maria - Klosterstr. 12 - 84183 Niederviehbach sẽ do cha Julian Elizalde Thành từ Roma đến hướng dẫn.

Thời gian : Từ 16 giờ Thứ Tư 30.08

đến 15 giờ Thứ Bảy 02.09.2000

Lệ phí : 120 DM

Liên lạc ghi tên : Chị Phan Thị Hương
Schlueterstr.5 - 80805 Muenchen
Tel. 089-3612340.

Nhấn tin các nhóm

Linh Thao

Cha Elizalde Thành đặc biệt dành riêng cho anh chị em các nhóm Linh Thao chúng ta một khóa huấn luyện về "Nhóm".

Thời gian từ 18 giờ ngày Thứ Bảy 02.09 đến 16 giờ ngày Thứ Hai 04.09.2000 tại Trung Tâm Công Giáo Việt Nam - Landsbergerstr. 39 - 80339 Muenchen.

Đề nghị anh chị em thu xếp, chuẩn bị lấy ngày nghỉ để đến tham dự đông đủ, xin mang theo túi ngủ.

Hãm mình: đường dẫn tới

thánh thiện

Tại sao tôi cố gắng đi tìm sự thánh thiện? Thánh thiện và hạnh phúc chỉ là một. Thứ hạnh phúc sâu xa, vô tận mà Thiên Chúa đã ban phát cho chúng ta để tận hưởng. Phân tách một cách chính đáng, mùa chay là thời kỳ để ta xây đắp thứ hạnh phúc đó. Nhưng làm thế nào để chúng ta thực hiện được điều ấy?

Giáo hội đã đưa ra hai châm ngôn: *Hy sinh và cầu nguyện*. Để hướng dẫn chúng ta trong việc hãm mình, Công Đồng Vatican II đã dạy rằng: *"Hy sinh không chỉ là việc làm riêng tư, nội diện mà thôi, nhưng có tính cách xã hội và cũng phải thể hiện bằng hành động bên ngoài nữa"*.

Nói cách khác, những hy sinh mà chúng ta làm trong mùa chay không chỉ làm ta thêm thánh thiện mà cũng còn ảnh hưởng đến cả cộng đồng. Thí dụ, nếu tôi quyết định bỏ ăn vặt trong mùa chay năm nay, tôi có thể làm tăng thêm giá trị của sự hy sinh này bằng cách dùng số tiền mua quà vặt đó vào quỹ cứu trợ nạn đói quốc tế. Mỗi ngày đọc một đoạn Thánh Kinh có liên quan đến việc đó: "Ta đói, các người đã cho ta ăn" (Mt.25,35) "Ngài nuôi nấng lũ bình sinh khốn khó, hàng quý phái Ngài cho đói khổ" (Lc.1,5). Lúc đó, tôi có thể tặng tất cả số tiền tôi đã để dành cho một hội thiện nguyện như *"Bread for the World"*. Như thế, tôi sẽ trở nên thánh thiện hơn và những người nhận được quà tặng của tôi, nhờ đó đời sống của họ cũng một phần nào đỡ vất vả.

Giả sử, bạn và một người bạn thân quyết định nhịn những món ăn mà bạn thích nhất như một hy sinh trong mùa chay thánh. Để nhắc nhở bạn luôn về sự thỏa thuận đó bạn

& hạnh phúc

có thể treo một tấm bích chương miêu tả những món ăn hấp dẫn trước cửa phòng, đồng thời dán bên cạnh tấm hình những em bé đói khổ và một câu Kinh Thánh viết chữ đậm "Ta đói, các người đã cho ta ăn", sẽ giúp bạn hiểu được sự liên hệ của hai hình ảnh.

Để chia sẻ những hy sinh đó, các bạn có thể giúp đỡ nhau tránh khỏi những cám dỗ bằng cách nhắc nhở nhau (Ê! coi chừng nhé bạn, cấm không được ăn quà vặt cho tới sáng Lễ Phục Sinh, nhớ không). Khuyến khích nhau duy trì sự hy sinh (ráng đi, chỉ còn ít ngày nữa thôi!) và gia tăng sự đóng góp của bạn vào các hội thiện nguyện.

Tóm lại, nếu bạn tiếp tục hy sinh với những việc mà bạn đã tự chọn, không hề than vãn về những sự mình đã từ bỏ, chắc chắn sự thánh thiện và niềm hạnh phúc của bạn sẽ được phát triển. (Thiên Chúa rất yêu những kẻ sẵn sàng vui lòng ban tặng).

Làm thế nào để tôi đạt được sự thánh thiện và hạnh phúc? Hy sinh một món ăn hay thức uống mà bạn thích nhất để chứng tỏ lòng thương xót của bạn đối với những kẻ đói khát chỉ là một trong ngàn vạn các phương pháp khác nhau để giúp bạn từ bỏ chính mình trong mùa chay. Sau đây là một vài điều bạn có thể làm:

1. Mỗi ngày bạn có thể giảm bớt một tiếng đồng hồ xem TV, những mục mà bạn thích. Rồi dùng ít nhất khoảng nửa giờ đó để cầu nguyện hay suy gẫm Thánh Kinh.

2. Nếu bạn đi làm hay có tiền phụ cấp trong gia đình, mỗi tuần bạn có thể bỏ ra một số tiền để góp vào các tổ chức công lý và hòa bình. Rồi bạn tìm hiểu thêm về các tổ chức

ấy, và cầu nguyện mỗi ngày để mục đích của họ đạt đến thành quả tốt đẹp.

3. Bạn hãy khuyến khích một số những người khác cùng hợp tác với bạn trong việc tẩy chay những phim ảnh có tính cách phơi bày lòng giận dữ. Bạn hãy xét lại những tai hại của các phim như Rambo, Terminator. Lắng nghe xem lương tâm của bạn nói gì về sự phẫn nộ, sự bất hòa, sự giận dữ... trong đời sống bạn. Rồi hãy hành động theo tiếng nói của lương tâm chân thật mời gọi.

4. Một cách cẩn thận, bạn hãy nhìn xem sự thân thiện trong chính gia đình bạn. Ai là người bạn cảm thấy khó thương hoặc bạn ít nói chuyện với họ, chẳng hiểu họ là bao. Hãy coi đó như một hy sinh là làm phát triển tình thân ái ấy. Cầu nguyện và cố gắng tìm hiểu họ, bớt xét đoán, lên án họ.

5. Hãy nhìn lại chính con người của bạn. Bạn có tật xấu nào mà nó làm bạn không được hạnh phúc, gây khổ đau cho người khác nữa? Bạn có muốn cải hóa những tật xấu đó? Mỗi ngày bạn hãy bỏ ra khoảng 10 phút để xét mình xem tại sao bạn đã vướng vào những tật xấu ấy, bây giờ phải làm gì, những tiến triển bạn đã làm được hoặc không làm trong ngày. Hãy bắt đầu cuộc suy gẫm bằng cách cầu nguyện với Chúa Thánh Thần để Ngài giúp bạn nhìn rõ chính mình. Bạn cũng có thể bàn luận với những người mà họ có những đức tính mà bạn không có, mà bạn lại muốn đạt tới, như thật thà, kiên nhẫn, khoan dung, lạc quan, biết nhận lỗi...

Bạn hãy đem thử những đề nghị trên ra thực hành. Nếu bạn cảm thấy không thích hợp thì bạn có thể tự mình nghĩ ra những việc hy sinh khác. Hãy suy nghĩ kỹ trước khi quyết định chọn những hy sinh nào, rồi sau đó trung thành sống theo điều đã quyết định cho đến hết mùa chay, cho đến ngày mừng Lễ Phục Sinh.

Tôi có thể nên thánh một mình?

Vào khoảng thế kỷ thứ 15 có một số người đã muốn nên trọn lành thái quá đến nỗi họ bả nhà cửa để vào sa mạc, sống ẩn dật như những vị ẩn tu hầu tránh những cám dỗ của trần gian. Họ cố gắng sống một cuộc sống đơn giản, chuyên lo cầu nguyện theo gương Chúa trước khi Ngài bắt đầu rao giảng. Ai là người có thể nên thánh một mình? Hãy nghe lời khôn ngoan của hiền nhân: "Nếu bạn thấy ông thầy dòng nào đang cố gắng trèo lên thiên đàng một mình thì hãy cầm chân ông mà lôi xuống, vì việc ông ta đang làm chẳng phải là việc tốt lành".

Thánh thiện và hạnh phúc không phải là điều gì riêng tư giữa một cá nhân và Chúa. *Bất cứ công việc đạo đức nào mà tôi muốn làm trong mùa chay hoặc bất cứ lúc nào trong cuộc sống, tôi đều cần gương lành và sự nâng đỡ của người khác.* Lời kinh nguyện của tôi, sự hy sinh của tôi không phải là những hiến dâng biệt lập. Nó không phải là mối liên hệ giữa Chúa và tôi mà thôi, nhưng là liên hệ tới cả cộng đoàn.

Nếu tôi giữ im lặng trong lớp học, sự hy sinh ấy sẽ giúp những người chung quanh dễ tập trung tư tưởng và làm việc có kết quả hơn. Nếu tôi bỏ hút thuốc vì biết rằng nó

làm hại cho sức khoẻ của tôi và những người chung quanh, thì sự hy sinh ấy có ảnh hưởng tới nhiều người. Nếu tôi bớt cầu nhàu thì sự hy sinh ấy sẽ chẳng vô ích đối với bạn bè và người trong gia đình. Có phải những hy sinh trên đây là những "mission impossible", những điều không thể làm được? Đúng vậy, nếu chúng ta chỉ làm một mình. Lời của Chúa đã xác quyết rằng "không có gì mà Thiên Chúa không làm được".

Chúng ta chỉ cần thực tâm khẩn nguyện thì chúng ta sẽ có trợ lực, trợ lực đến qua bạn bè, qua những người thương mến, qua Thánh Thể, qua Lời Chúa, qua gương sáng của những người chung quanh, những người cũng đang khao khát đi tìm sự thánh thiện.

Phần thưởng của tôi là gì? Theo như cuộc phỏng vấn của ký giả Hartford, thì nhiều người ăn chay bằng cách bỏ hút thuốc hoặc ăn vặt là mong cốt cho có thân hình đẹp hơn, hoặc vì lý do sức khoẻ, như các lực sĩ đi thi trong thể vận hội, họ chỉ mong muốn có thân hình mà mọi người đều khâm phục.

Đâu là phần thưởng cho những người vất vả trên con đường trọn lành? Nào, hãy nghĩ lại khi bạn dẹp bỏ tính tự cao tự đại để tha thứ cho một người đã xúc phạm đến bạn. Khi bạn cố gắng làm chủ lời nói để không nói lời vô lễ với cha mẹ, thầy cô, người đã làm bạn đau lòng... Khi bạn hy sinh thời giờ, tiền bạc để giúp ích người khác. Bạn có được thưởng ngay lập tức vì những công việc tốt lành của bạn?

Như chúng ta biết, hạnh phúc hệ tại một tấm lòng quảng đại. Thí dụ như Steve Fonyo, một thanh niên Canada, đã mất một chân vì bệnh ung thư xương, nhưng anh ta vẫn chạy được từ bờ biển này tới bờ biển kia vào mùa xuân 85. Fonyo luôn nói rằng anh ta không phải là một anh hùng, cho dù anh đã kiên nhẫn chạy bộ 14 tháng trời, mục đích của anh chỉ là quyên tiền cho các

nạn nhân bệnh ung thư. Và anh đã quyên được 17 triệu đồng.

Rất ít người trong chúng ta phải trải qua sự đau đớn như Fonyo để đạt được điều mình mong muốn. Nhưng việc anh ta làm nhắc nhở rằng chúng ta có nhiều nghị lực hơn chúng ta nghĩ. Còn biết bao nhiêu việc khác mà chúng ta có thể làm để mọi người nhận biết Chúa qua hành động và thái độ rộng lượng của mình.

Phần thưởng của chúng ta không có nghĩa là mọi người biết chúng ta là anh hùng, hay quyên được nhiều tiền, nhưng chúng ta sẽ sung sướng hơn vì mối liên hệ giữa ta với người chung quanh, với chính mình, là một thế giới bình an, yêu thương. Chúng ta cũng có niềm vui là đã hãm mình, đã quên mình như Chúa đã quên mình cho ta.

Chúa không đòi ta phải là người hoàn hảo. Ngài chỉ muốn chúng ta nỗ lực cải thiện đời sống để tiến tới thánh thiện và hạnh phúc. Ngài biết chúng ta yếu đuối, lầm lẫn, dễ nản chí khi có thất bại. Đây là một trong những lý do mà Ngài thương chúng ta. Chúng ta cần Ngài và chúng ta cần nhau để dùng những ngày mùa chay chuẩn bị cho một sáng Phục Sinh hồng phúc.

Gloria Hutchinson

Nhóm bạn trẻ TNTT Denver phỏng dịch

YÊU CON

*Con yêu con quý của Mẹ ơi!
Siêng năng lẫn hạt nhớ lấy lời
Tâm sự cùng Chúa thêm chia sẻ
Trung thành trồng cấy con vui trẻ
Muối mặn cho đời ca hát vang
Chúc tụng danh Chúa khắp mọi đàng
Mẹ vẫn bên con Mẹ chẳng ngại
Mẹ yêu con ngập tràn thương nhớ.*

Tê Hát

Danh sách tham dự viên các khóa linh thao năm 2000

A - Khóa 5 ngày tại Kloster Calvarienberg - 53474 Ahrweiler.

- 1.- Lm. Elizaldé Thành SJ - Collegio S. Roberto Bellarmino, via del Seminario 120 - 00186 Roma - Italia - Tel. (3909) 6701.6559.
- 2.- Phan Thị Hương - Schlueterstr. 5 - 80805 Muenchen - Tel. 089.3612340
- 3.- Trần Thị Kim Oanh - Werderstr. 1a - 76137 Karlsruhe - Tel. 0721.359915
- 4.- Hồ Văn Thái - Zeppelinstr. 45 - 68169 Mannheim - Tel. 0621.315896
- 5.- Trần Thị Hòa - Adolf Rauschstr. 26 - 69124 Heidelberg - Tel. 06221.782670
- 6.- Maria Theresia Nguyễn - Lenteninsel 16 - 44143 Dortmund - Tel. 0231.515767
- 7.- Nguyễn Thị Tiết - Gustavburgerstr. 23 - 65462 Ginsheim - Tel. 06144.3950
- 8.- Trương Xuân Sao - Gustavburgerstr. 23 - 65462 Ginsheim - Tel. 06144.3950
- 9.- Trần Đình Lý - Buedesheimerstr. 13 - 61130 Niderrau - Tel. 06187.290805
- 10.- Trần Thanh Trang - 2 Henslowe House - Lindley Est. Radnor Road - London SE15 6UP.
- 11.- Lại Văn Huyền - Humboldtstr. 19/52 - 72760 Reutlingen - Tel. 07121.346779
- 12.- Nguyễn Thị Lua - Humboldtstr. 19/52 - 72760 Reutlingen - Tel. 07121.346779
- 13.- Lại Quốc Khanh - Humboldtstr. 19/52 - 72760 Reutlingen - Tel. 07121.346779
- 14.- Nguyễn Thị Ánh Sương - Richard Warnerstr. 71 - 66111 Saarbruecken - Tel. 0681.3905159
- 15.- Nguyễn Trọng Thuật - Richard Warnerstr. 71 - 66111 Saarbruecken - Tel. 0681.3905159
- 16.- Nguyễn Thị Trâm Anh - Richard Warnerstr. 71 - 66111 Saarbruecken - Tel. 0681.3905159
- 17.- Nguyễn Thị Thu Thủy - Richard Warnerstr. 71 - 66111 Saarbruecken - Tel. 0681.390515918
- 18.- Nguyễn Ngọc Thế - Mannheimerstr. 12 - 80803 Muenchen - .
- 19.- Lm. Nguyễn Trọng Quý - Glockenstr. 7 - 44623 Herne - Tel. 02323.50891.

B.- 2 khóa 3 ngày tại Missionshaus St. Arnold - 48485 Neuenkirchen

Khóa I:

1. Nguyễn Anh Minh - Uhlandstr. 31 - 49080 Osnabrueck - Tel. 0541.4082014
2. Nguyễn Thị Thanh Loan - Uhlandstr. 31 - 49080 Osnabrueck - Tel. 0541.4082014
3. Nguyễn Đức Tài - Natruperstr. 66 - 49090 Osnabrueck - Tel. 0541.6854370
4. Nguyễn Thị Thùy Trinh - Natruperstr. 66 - 49090 Osnabrueck - Tel. 0541.6854370
5. Nguyễn Ngọc Hân - Kuepersteig 5 - 22045 Hamburg - Tel. 040.66997165
6. Trần Thị Bích Khuê - Danzigerstr. 7 - 26603 Aurich -
7. Nguyễn Thị Minh - Breiterweg 11 - 26603 Aurich -
8. Vũ Hải Liên - Heiderweg 1 - 48231 Muenster -
9. Nguyễn Thị Thanh Tâm - Maybachstr. 34 - 45619 Recklinghausen - Tel. 02361.181683
10. Huỳnh Công Hiệp - Ihlesstr. 25 - 22119 Hamburg - Tel. 040.1899739
11. Huỳnh Đỗ Xuân Hồng - Ihlesstr. 25 - 22119 Hamburg - Tel. 040.1899739
12. Nguyễn Thị Bích Vân - 48157 Muenster
13. Bùi Văn Sắc - Twenterweg 11 - 48161 Muenster
14. Nguyễn Thị Liễu - Twenterweg 11 - 48161 Muenster
15. Nguyễn Đăng Khoa - Hogenbergerstr. 3 - 48163 Muenster

16. Nguyễn Văn Năm - Uelsenerstr. 27 - 49828 Neuenhaus - Tel. 05941.5280
17. Trần Thị Kim Hiến - Lindenstr. 58 - Minden - Tel. 0571.8290318
18. Lê Trung Hiền - Lindenstr. 58 - Minden - Tel. 0571.8290318
19. Phạm Thị Tươi - Bargweg 14 - 26871 Papenburg - Tel. 04961.6329
20. Nguyễn Thị Huyền - Kleinstr. 49 - 26871 Papenburg - Tel. 04961.1763
21. Đinh Kim Tân - An der Beverbaeke 5 - 26123 Oldenburg - Tel. 0441.383838
22. Nguyễn Thị Hạnh - Alsterdorferstr. 464 - 22337 Hamburg - Tel. 040.598680
23. Khổng Đức Thành - Zur Gold Brede 35 - 59269 Beckum - Tel. 02521.16576
24. Phạm Văn Hồi - Brokerweg 30 - 49082 Osnabrueck - Tel. 0541.5282851
25. Tạ Thị Cậy - Brokerweg 30 - 49082 Osnabrueck - Tel. 0541.5282851
26. Nguyễn Văn Toàn - Proepstirhoff 7 - 48607 Ochtrup
27. Nguyễn Thanh Sơn - Steinstr. 5 - 48465 Schuettorf - Tel. 05923.4730
28. Thạch Trần Quang Vinh - Boeselagerstr. 71/B341 - 48163 Muenster - Tel. 0251.9742433
29. Lm. Huỳnh Công Hạnh SVD - Emsdettenerstr. 242 - 48485 Neuenkirchen - Tel. 05973.40255
30. Lm Nguyễn Trọng Tước SJ, 12712 Fletcher Dr. Garden Grove, CA 92840 USA, 714-530 8813

Khóa 2:

- 1.- Nguyễn Ngọc Căn - Am Frett 22 - 48455 Gildehaus - Tel. 05924.5178
- 2.- Phạm Thị Long - Am Frett 22 - 48455 Gildehaus - Tel. 05924.5178
- 3.- Vũ Duy Tân - Werneweg 115 - 48163 Muenster - Tel. 0251.787282
- 4.- Trần Thị Ninh - Werneweg 115 - 48163 Muenster - Tel. 0251.787282
- 5.- Phùng Văn Sơn - Vechtaerstr. 9 - 26197 Ahlhorn
- 6.- Phùng Khải Tuấn - Philipp- Jahnstr. 12 - 28297 Bremen - Tel. 0421.476235
- 7.- Phạm Tuấn Hoàng - Oederstr. 22 - 26123 Oldenburg
- 8.- Nguyễn Đức Hưng - Boeselagerstr. 75-APP.145c - 48163 Muenster - Tel. 0251.7779608
- 9.- Lương Thị Ánh Nguyệt - Thomasstr. 6 - 49477 Ibbenbueren - Tel. 05451.73252
- 10.- Nguyễn Thị Ôn - Grosserstr. 40 - 49477 Ibbenbueren - Tel. 05451.49532
- 11.- Đoàn Thị Khiêm - Fabergase 30 - 49477 Ibbenbueren - Tel. 0541.17327
- 12.- Nguyễn Thị Tiến - Uelsenerstr. 27 - 49828 Neuenhaus - Tel. 05941.5280
- 13.- Nguyễn Thị Ngọc Anh - Gelmerheide 1 - 48157 Muenster
- 14.- Nguyễn Phương Thảo - Gelmerheide 1 - 48157 Muenster
- 15.- Đinh Thị Tú Nhi - Oldeogestr. 8 - 26382 Wilhelmshafen - Tel. 04421.771600
- 16.- Trần Viết Thế - Detmolderstr. 45 - 32545 Bad Oeynhausen - Tel. 05731.980331
- 17.- Trần Viết Kỹ - Detmolderstr. 45 - 32545 Bad Oeynhausen - Tel. 05731.980331
- 18.- Nguyễn Thị Minh Hòa - Kleillerstr. 68 - 81673 Muenchen - Tel. 089.43549962
- 19.- Nguyễn Văn Hóa - Kleillerstr. 68 - 81673 Muenchen - Tel. 089.43549962
- 20.- Nguyễn Thị Kim Hương - Oskar-Makia-Graf Ring 22 - 81737 Muenchen - 089.6378547
- 21.- Phạm Hùng Chương - Mutschellstr. 10 - Muenchen - Tel. 089.43108374
- 22.- Nguyễn Đình Quang - Nymphenburgerstr. 95 - 80636 Muenchen
- 23.- Lê Văn Thiên - Erste Wiek links 20 - 26871 Papenburg - Tel. 04961.76317
- 24.- Bà Lê Văn Thiên - Erste Wiek links 20 - 26871 Papenburg - Tel. 04961.76317
- 25.- Vũ Đình Lung - Feldmark 79 - 26389 Wilhelmshafen
- 26.- Phạm N. Tố Uyên - Breiterweg 11 - 26603 Aurich
- 27.- Nguyễn Thanh Sơn - Steinstr. 5 - 48465 Schuettorf - Tel. 05923.4730
- 28.- Lm. Huỳnh Công Hạnh SVD - Emsdettenerstr. 242 - 48485 Neuenkirchen - Tel. 05973.40255
- 29.- Lm Nguyễn Trọng Tước SJ, 12712 Fletcher Dr. Garden Grove, CA 92840 USA, Tel. 714.5308813

C.- Khóa 3 ngày tại Edith-Stein-Exerzitienhaus, Bergstr. 26 - 53712 Siegburg

- 1.- Lm. Nguyễn Trọng Tước SJ, 12712 Fletcher Dr. Garden Grove, Ca 92840 USA, Tel. 714.530 8813
- 2.- Sr. Vũ Thị Phượng - Bonner Talweg 4-6 - 53113 Bonn - Tel. 0228.223528
- 3.- Nguyễn Phương Anh, Place Saint Sébastien 56 Bte 10 - B.1420 Braine-L'Alleud Tel. 02-3844243
- 4.- Nguyễn Thị Ngọc Ánh, Auf der Hochsterstr. 16H, 46177 Oberhausen-Osterfeld, Tel 0208856924
- 5.- Phạm Thị An - Sälesstr. 48 - 50765 Koeln - Tel. 0221.707295
- 6.- Nguyễn Ngự Bình - Ben Gurion Ring 40 - 60437 Frankfurt a.m
- 7.- Nguyễn Thị Dinh - Frankfurterstr. 56 - 53840 Troisdorf - Tel. 02241.83145
- 8.- Nguyễn Thị Đức - Germaplatz 3 - 45355 Essen-Borbeck - Tel. 0201.673976
- 9.- Nguyễn Hữu Đế - Von Wernerstr. 28 - 52222 Stolberg - Tel. 02402.863878
- 10.- Đinh Thị Hoa - Beuthenerstr. 20 - 53842 Troisdorf - Tel. 02241.391205
- 11.- Đồng Thị Hương - Nordstr. 46 - 42105 Wuppertal - Tel. 0202.762815
- 12.- Nguyễn Thị Hoa - Heinrich Heinestr. 8 - 53844 Troisdorf - Tel. 02241.390488
- 13.- Trương Ngọc Hiền - Martinusstr. 24 - 53474 Bad Neuenahr - Tel. 02641.26883
- 14.- Nguyễn Thị Hạnh - Graseweg 20 - 34385 Bad Karlshafen - Tel. 05672.1258
- 15.- Trần Công Linh - In der City 101 - 59192 Bergkamen - Tel. 02307.66957
- 16.- Nguyễn Thị Lộc - Hauptstr. 96 - 42346 Wuppertal - Tel. 0202.472950
- 17.- Nguyễn Hồng Loan - Kettelerstr. 30 - 76669 Bad Schonborn
- 18.- Hoàng Thị Hồng Loan - Burgwall 6 - 44143 Dortmund - Tel. 0231.5860825
- 19.- Hoàng Lý Nhâm - Grumbaunnstr. 2 - 51688 Wipperfuerth - Tel. 02267.929220
- 20.- Nguyễn Thị Nết - Harl Grafstr. 6 - 51688 Wipperfuerth - Tel. 02267.1328
- 21.- Nguyễn Thị Nguyễn - Lulsdorferstr. 1 - 53842 Troisdorf - Tel. 02241.46738
- 22.- Vũ Thị Ngọc Nga - Molkestr. 26 - 48151 Muenster - Tel. 0251.532291
- 23.- Nguyễn Hồng Ngân - Emsdettenerstr. 22 - 48565 Steinfurt - Tel. 02552.995638
- 24.- Nguyễn Văn Toàn - Weissenburgerstr. 53 - 44135 Dortmund
- 25.- Vũ Thị Mây - Dona Witzstr. 13 - 53840 Troisdorf - Tel. 02241.71876
- 26.- Trần Thị Phiên - Zum Alten Tor 16 - 53840 Troisdorf - Tel. 02241.75671
- 27.- Bùi Văn Soạn - Harl Grafstr. 6 - 51688 Wipperfuerth - Tel. 02267.1328
- 28.- Bùi Thị Trâm - Grumbaunnstr. 2 - 51688 Wipperfuerth - Tel. 02267.929220
- 29.- Vũ Ngọc Tiến - Wege Kamp 14 - 33605 Bielefeld - Tel. 0521.298595
- 30.- Nguyễn Thị Thung - Im Grotten 5 - 53840 Troisdorf - Tel. 02241.82516
- 31.- Trần Thị Thu - Im Grotten 5 - 53840 Troisdorf - Tel. 02241.82516
- 32.- Nguyễn Thị Thuận - Kaiserstr. 156 - 44143 Dortmund - Tel. 0231.5311893
- 33.- Nguyễn Thị Thảo - Lindenstr. 41 - 53842 Troisdorf - Tel. 02241.77254
- 34.- Phạm Thị Bích Vân - Lausannerstr. 56 - 28325 Bremen - Tel. 0421.4099768
- 35.- Trương Thị Bích Vinh - Killingstr. 20 - 48159 Muenster - Tel. 0251.211519
- 36.- Hoàng Thị Viên - Allerstr. 10 - 50765 Koeln - Tel. 0221.707259
- 37.- Nguyễn Thị Xuyến - Hauptstr. 182 - 53842 Troisdorf - Tel. 02241.400570
- 38.- Quách Thị Quế - Friedrichstr. 13 - 42105 Wuppertal - Tel. 0202.4250308
- 39.- Maria Theresia Nguyễn - Lenteninsel 16 - 44143 Dortmund - Tel. 0231.515767

Ghi chú : Danh sách trên được lập trước ngày khai giảng các khóa , nên chắc chắn vào giờ cuối sẽ có một vài thay đổi nhỏ ngoài ý muốn Ban Tổ Chức - Thành thật xin lỗi.

MỤC ĐÍCH CÁC KHÓA LINH THAO 3, 5, 8 NGÀY

Cha Julian Thành SJ

I - KHÓA CUỐI TUẦN (ba ngày):

Mục đích:

1) Dẫn anh em trên đường làm quen và kết thân với Thiên Chúa:

- biết nghe, tức cảm nhận các tiếng kêu mời, tác động, soi sáng của Chúa,
- vượt qua những hiểu lầm về Thiên Chúa (quan toà, độc tài, khó tính...),
- biết "thinh lặng" và giá trị của thinh lặng,,
- biết "mở lòng" tức là để những tâm tình thầm kín nẩy nở lên để Thiên Chúa chữa lành vết thương, được Ngài tha thứ tội lỗi, mang lại niềm vui và bình an đích thực đến chúng ta.

2) Hiểu và cảm nhận giá trị cao quý của loài người và mục tiêu cuộc sống theo Thánh Ý Chúa:

- vượt qua mọi mặc cảm tự ti, chán nản, tội lỗi, và các vết thương nội tâm từ quá khứ,
- tha thứ và mở lòng chấp nhận tha nhân,
- yêu mến anh em, tin tưởng họ, yêu đời và hy vọng,
- mong muốn giúp tha nhân.

3) Hiểu và thực sự ăn năn trở lại với Chúa:

- bỏ cuộc sống tội lỗi, ích kỷ, làm lạc,
- bỏ tham vọng, thần tượng trong cuộc sống,,
- dấn thân và phục vụ tha nhân với lòng rộng rãi,
- lắng nghe ơn gọi Chúa dành cho mình..

4) Biết nhận định Thánh Ý Chúa:

- phân biệt thần loại, hiểu những mảnh khoé giả dối của thần dữ (mang đến sự chết) và hương vị hiền lành, ngay thẳng của thần lành (dẫn đến sự sống).

5) Biết đọc và cầu nguyện với Kinh Thánh, trong các thánh lễ, trong Bí Tích Hòa Giải, qua thánh ca, khi cầu nguyện bộc phát, hoặc viết nhật ký, làm phút hồi tâm..

II - KHOÁ NĂM, TÁM NGÀY

Mục đích:

Muốn tiến xa hơn trên đường kết thân và làm đẹp lòng Thiên Chúa:

- quý mến tình bạn với Chúa Kitô,
- muốn hiểu đường lối của Chúa khác đường lối ích kỷ của chính mình ở chỗ nào,
- muốn có lòng "bình tâm" thực sự để quý mến Thiên Chúa trên hết mọi sự,
- sẵn sàng thoát khỏi những ràng buộc nội tâm, các thần tượng và mở lòng cho tình yêu Chúa,
- muốn tìm hiểu ơn kêu gọi Chúa dành cho chính mình và lựa chọn tương lai. Những ai chỉ muốn "tránh tội trọng" và "cứu linh hồn" thôi, tức là chỉ muốn tuân theo các điều răn tối thiểu, sống một cuộc sống "đạo đức" và bảo đảm "bình an" tâm hồn, chưa sẵn sàng cấm phòng 5 hay 8 ngày.

Điều kiện cần thiết để Linh Thao năm hay tám ngày:

Anh chị sẵn sàng cầu nguyện một cách đơn giản:

- biết cầu nguyện, xét mình, suy niệm Kinh Thánh một mình,
- biết làm thời khóa biểu thích hợp cho mình: giờ suy niệm, xét gẫm, thông dong...
- muốn tập cảm nhận các tác động của Thiên Chúa không có "nguyên do", tức không dùng những hình thức có thể gây cảm xúc thiêng liêng.
- muốn tập phân biệt thần loại tinh vi hơn, giữa "tốt thiệt" (từ lúc bắt đầu và kết thúc trong thánh ý Chúa) và "tốt giả" (tức là "tốt" lúc ban đầu mà kết thúc ngoài thánh ý Chúa).

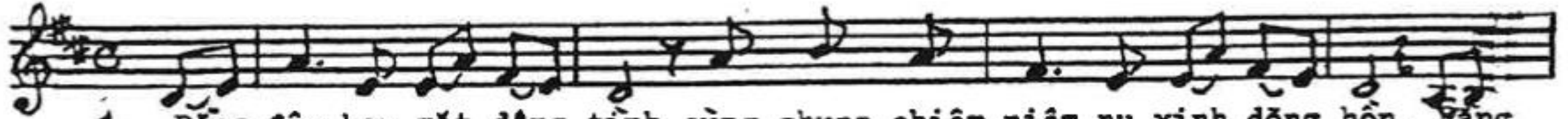
Đối với các anh chị này, thinh lặng không còn là vấn đề. Ngược lại, họ đi tìm thinh lặng hoàn toàn và lâu dài như điều kiện cần thiết để đạt tới các kết quả trên.

Các anh chị cảm thấy Chúa Kitô thu hút ngày càng nhiều,

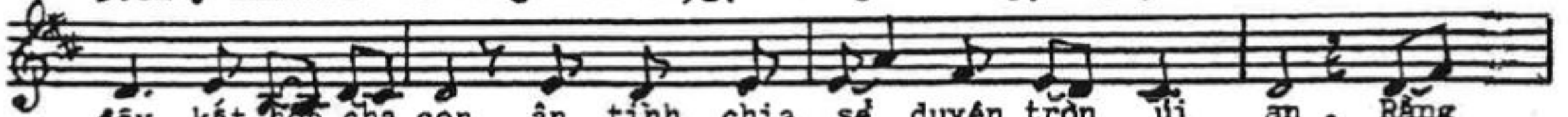
- muốn nghe và đáp lại tiếng kêu mời của Ngài một cách khiêm nhường,,
- không mơ ước có những kinh nghiệm cao siêu theo ý muốn riêng,,
- biết rõ rằng lòng yếu đuối với tham vọng và tự ái của mình,
- đáng được Chúa cứu thoát để sống ngày càng tự do và bình tâm..

Liên khúc

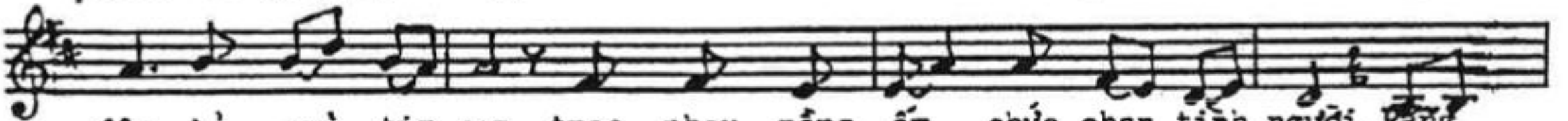
Lê ngọc Hồ

1. Rằng đây hợp mặt dâng tình, cùng chung chiêm niệm nụ xinh đồng hồn. Rằng
2. Rằng đây một thuở ước ao, lòng hoa đua nở tình vào mơ hồn. Từng
3. Thấy chí Thánh ôi dâng nhân tử, gọi riêng tên gọi tặng đủ nồng nàn. Thời

đây kết hợp cha con, ân tình chia sẻ duyên tròn ái an. Rằng
đêm chia sẻ tâm tư, chân thật đơn sơ ước nguyện linh thao. Độ
gian tiếng Thầy ngân vang, ân tình mở lối kho tàng Chúa cho. Lòng xôn

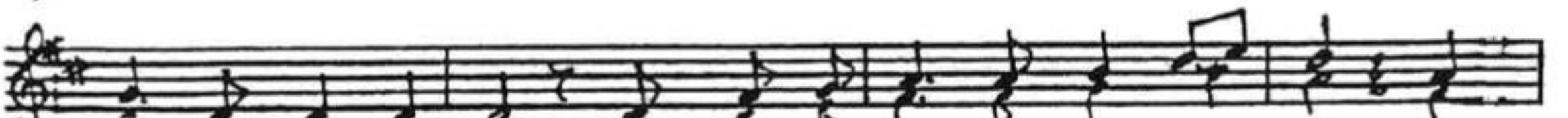
đây bỏ ngò tim gan, trao nhau nồng ấm chứa chan tình người. Rằng
cao một thuở linh thao, băng hoàng gặp Chúa cử ngờ chiêm bao. Rằng
xao không biết bao lâu, trong tim máu chảy vẫn no lời tình. Rằng

đây kết ước nụ tuổi, tấm lòng sỏi đá chột cười ấm êm.
đây dâng kết bài ca, dâng lời cảm mến ra vào tâm tư. Linh
đây phép Thánh Thể đây, như hình với bóng Cha mình chung nhau.

thao đã bắc nhịp cầu, triều dâng an lạc nhiệm mầu bình tâm. Im

im tuyệt diệu lời thầm, chiều sâu tâm thức vùng ngấm sóng thương. Rằng

đây hiệp nhất ân cần, nao nao tâm huyết tình vẫn quay cuồng. Rằng

đây hội nhập vô lượng, dòng Chân Thiện Mỹ yêu thương về nguồn.